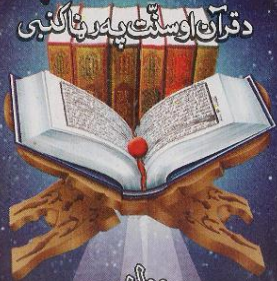

مکمل اومدلل

د قدر او برائت څه شی قسې

د قرآن او سنت په روڼا کښی

مؤلف

مولانا محمد رفیع حبیب "قاسمی"

مدرسین کلاسیک د عربی و علم د اسلامیات

غیر وینکی

مکتبه رشیدیہ

سرکی روڈ کوئٹہ

تمام فنون کے کتب ہمارے ویب سائٹ اور پلے سٹور سے فری ڈاؤن لوڈ کریں۔ ہم روزانہ کی بنیاد پر اس میں مزید نئے کتب شامل کر رہے ہیں نئے شامل شدہ کتب لیے روزانہ ہمارے پلے سٹور اور ویب سائٹ کو باقاعدگی سے چیک کیا کریں۔

اپنی کتاب کو ہمارے ویب سائٹ پر شائع کرنے کے لیے رابطہ کریں

منطق	خطبات	تفاسیر
معانی	سیرت	احیث
تصوف	تاریخ	فقہ
تقابل ادیان	صرف	سوانح حیات
تجوید	نحو	درس نظامی
نعت	فلسفہ	لغت
تراجم	حکمت	فتاویٰ
تبلیغ و دعوت	بلاغت	اصلاحی
تمام فنون	مناظرے	آڈیو دروس

د کتاب پيژندنه

د کتاب نوم:	د قدر او برات د شپې مسنلې
مؤلف:	مولانا رفعت (قاسمي)
پښتو ژباړه:	عبدالرحيم (غياث)
د کمپوز او ترجمې چارې:	دنورالقرآن ادارې د ترجمې او کمپوز خانګه
کمپوزر:	عبداللہ (عزام)
تصحیح او سمون:	ابو خالد مولوی عبدالاحد (مجروح)
خپرونکي:	رشيديه کتاب خانہ سرکي روډ کوټه
چاپ ځای:	لاهور
چاپ شمير:	۱۵۰۰ ټوکه
چاپ کال:	۲۰۰۷ فبروري مياشت
چاپونکي:	محمد ساجد / د ګر زنده ټيلفون شميره / ۰۳۳۳۷۸۲۵۴۸۴

ضروري يادونه :

يو اځي لوي خدای ﷻ هغه ذات دی چي .
ټول کارونه ئي په پوره معنی بشپړ او
مکمل دي خوانسان هغه ناقص او بي توانه
موجوددی چي هيڅ يو کار ئي هم بي
نمگړتيا نه وي .

گرانو لوستونکو ! که تاسو ته دليکني .
تصحيح ، چاپي . جلد سازي او دارنگه په
هره برخه کي کومه غلطی په نظر درغله
دمهرباني او بشري تقاضا له مخي يې موږ
ته زموږ په نمبر يا ادرس خبر راکړی . ترڅو
په دوهم چاپ کښي ئي اصلاح کړو . او تاسو
ته لوی خدای ﷻ اجر او ثواب درکړي .

د مکتبه رشديه سرکي روډ کوټه لخوا

فون: 081- 266223

موبائيل: 0333- 7825484

- ۸..... دتسمې وجه
- ۸..... دشعبان (حروف) توري
- ۹..... دشعبان قدر او ارزښت
- ۱۰..... برات او داصحاب کرامو کره وړه
- ۱۰..... غوره انتخاب
- ۱۲..... دبرات دښې فضيلتونه
- ۱۳..... دبرات دښې ځانگړتياوې
- ۱۵..... دامتحان نيټه
- ۱۷..... دبرات شپه څه ده؟
- ۱۸..... دجبرائيل عليه السلام راتگ
- ۲۰..... دبرات شپې ولي مبارکې او سپېڅلې دي؟
- ۲۱..... دبرات په شپه کې دخدای جل جلاله نظام
- ۲۲..... دملائکو اخترونه
- ۲۲..... دمرگ او ژوند پریکړه
- ۲۴..... په کال کې منظوري شپې
- ۲۵..... دغوښتنې وړاندې کولو وخت
- ۲۶..... دغوښتنې مضمون
- ۲۸..... دقدر دښې دپتوالې حکمت
- ۲۸..... دبرات دښې دښکاره والې حکمت

- ۲۹..... وینوالې څوارلس شپې
- ۳۰..... هر شپه د قدر شپه ده
- ۳۲..... د برات په شپه کې در رسول الله صلی الله علیه وسلم عمل
- ۳۴..... د حضرت عائشې رضی الله تعالی عنها بزرګي
- ۳۵..... د خدای جل جلاله د نظام سپکاوی
- ۳۷..... د شپې په کومه برخه کې پورته کیږي
- ۳۸..... د شیطان دوکه
- ۳۸..... په مبارکه شپه کې ګناه کول
- ۳۹..... د دې شپې ګناه
- ۴۰..... د الفیه لمانځه حقیقت
- ۴۱..... د بڅښنې په شپه کې هم بې برخې توب
- ۴۲..... د بې برخې خلګو لست
- ۴۴..... کینه څه ته وائي؟
- ۴۶..... صله رحمې قطعه کول څه ته وائي؟
- ۴۷..... تر پنډیو لاندې د پایڅو څړول
- ۴۹..... د سپې شرعي حکم
- ۵۱..... د تصویر شرعي حکم
- ۵۲..... د نجوم علم
- ۵۳..... د شراب څښلو حکم
- ۵۳..... د غیبت کونکي حکم

- ۵۴..... دموراو پلار دنا فرمان حکم
- ۵۵..... دشعبان دروژې ثبوت
- ۵۶..... دبرات دشپې دروژې نیولو وجه
- ۵۸..... دبنخود نفلي روژو حکم
- ۵۹..... په عبادت کي ولې خوب زاځي؟
- ۵۹..... په عبادت کي دخوب ندراتللو طريقه
- ۶۰..... دپورته کيدلو طريقه
- ۶۱..... دشریعت مقصود
- ۶۲..... په مبارکوشپو کي په مساجدو کي اجتماع
- ۶۴..... نفل لمونځ په کور کي افضل ده
- ۶۵..... په مبارکوشپو کي مسجد بنائسته کول
- ۶۸..... داتش بازی تاریخ
- ۷۰..... داتش بازی حکم
- ۷۱..... له یاجوج او ماجوج سره مشابهت
- ۷۱..... داتش بازی نقصانات
- ۷۳..... دبرات په شپه وهدیرې ته دتللو ثبوت
- ۷۳..... ایابنځي دمروزیارت کولاشي؟
- ۷۵..... ایادمري روح کورته راځي؟
- ۷۵..... وهدیرې ته دتگ ادا ب او احکام
- ۷۷..... وهدیرې ته دتللو عسونه طريقه

- ۷۸.....ایامري زیارت کونکي پیژني؟
- ۷۹.....د ثواب درسید و ضرورې مسئلې
- ۸۲.....د برات د شپې رواجونه
- ۸۴.....د برات په شپه کې حلوی پخول او خوړل
- ۸۵.....د برات په شپه کې نیک عمل
- ۸۶.....د برات د شپې خاصې دعاوي
- ۸۸.....د قدر د شپې لویې
- ۹۰.....دیوه سوال خواب
- ۹۰.....ایا په ټوله دنیا کې د قدر شپه یوه وی؟
- ۹۱.....د قدر د شپې معنی
- ۹۲.....د قدر شپه څه ده؟
- ۹۳.....د گټې شپه
- ۹۵.....د ملا نکور اتک
- ۹۶.....د قدر د شپې د نامعلوم والې سبب
- ۹۸.....د قدر د شپې د پخواني راز
- ۱۰۰.....د قدر د شپې علم نبي کریم صلی الله علیه وسلم ته ورکړل شوی وو؟
- ۱۰۱.....ایا د قدر شپه اوس هم باقی ده؟
- ۱۰۲.....بد نصیبه څوک ده؟
- ۱۰۳.....څه معلومه ده چې د شپې دا اخیري برخه به شب قدر وي
- ۱۰۴.....د خدای تعالی حکمت

۱۰۴	د قدر شپه کله راځي؟
۱۰۶	اووه عدد او قدر شپه
۱۰۷	په زړه پورې نتیجه
۱۰۷	۲۲ ویشتم په شپه قرآن کریم ختمول څه گټه ده؟
۱۰۸	د قدر د شپې علامې
۱۱۰	د قدر د شپې اعمال
۱۱۱	صلوة تسبیح
۱۱۲	په دې لمانځه کې یوه خاصه باریکۍ
۱۱۲	د صلوة تسبیح خاص تاثیر
۱۱۳	د صلوة تسبیح ثواب عام دی
۱۱۴	د صلوة تسبیح جماعت
۱۱۴	د تعلیم په غرض جماعت کول
۱۱۴	په دې لمانځه کې د لاس نیولو کیفیت
۱۱۴	د صلوة تسبیح طریقه
۱۱۶	د تسبیحاتو د حساب طریقه
۱۱۶	که ئې په لمانځه کې تسبیح هیرې شوي

اللهم اعنا على ذكرك وشكرك وحسن عبادتك

د کتاب پای

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۱ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۲ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ
مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ۳ تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِم مِّن كُلِّ أَمْرٍ
۴ سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ۵

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ ۲ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ

حَكِيمٍ

تړون

ز د شپې د ایلېنه د ادم المړتیا په تشرېح وکړه
له تالې تېلېزې په دې دنده کې د دې دنده
(نیکې شپې) د ایلېنه د ایلېنه د دې دنده
د ایلېنه د تېلېزې د ایلېنه د تېلېزې د ایلېنه
د ایلېنه د تېلېزې د ایلېنه د تېلېزې د ایلېنه

(د دې دنده د ایلېنه د ایلېنه)

دمؤلف وړانديز

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيد المرسلين وعلى آله
واصحابه اجمعين

دالله جل جلاله شهادت په دې ډول (مکمل و مدلل دقدراو برات دشېې
مسئلې) وکتونکو ته وړاندې کېږي. چې فضائل، مسائل بي حساب
جزئیات اوسنت عملونه دقران او احادیثو په رڼا کې جمع شوي دي دلوی
خدای جل جلاله په فضل او کرم سره دې وزنه داپلټنه ددیوبند ددارالعلوم
دمفتیانو کرامو له نظره تیر شوه او اوس دمو مسلمانانو ته وړاندې کېږي.
لویه خدایه جل جلاله تر ډیرې مودې ددې محترمینو سایه زما له سره مه
اخلې. امین.

دلوی خدای جل جلاله په درېر کښې لاس په دعاء یم چې دلوی خدای جل
جلاله په فضل او کرم سره دمخکنیو کتابو په شان، لکه مکمل و مدلل
دجمعې دلمانځه مسئلې، مکمل و مدلل مسائل داخرونو او قربانی
مسئلې، د اذاب او ملاقات مسئلې، داکتاب هم مقبول او نافع په دنیا
او آخرت کې وگرزوي او دا توفیق نور هم راکړي. امین

ربنا تقبل منا انک انت السميع العليم

محمد رفعت دېسمي غفر له

ددیوبند ددارالعلوم مدرس

۱۲۰ جسد الثانی ۱۴۱۲ هـ ق

مطابق ۲ دسمبر ۱۹۹۱

د لوی خدای جل جلاله په نامه

گران او محترم مولانا محمد رفعت قاسمی د دارالعلوم دیوبند مدرس .
 دمخکنيو ديني باليفانو په شان د اکتاب چې د برات او د قدر د شپې متعلق
 مسائل يې له گڼ شمير کتابونو فتاواوو څخه راټول کړي او پراخت يې
 احسان کړی . امید لرم چې ددې ټولگې په ذريعه سره به د برات
 او قدر د شپې نور ناوړه رواجونه ختم شي . خدای جل جلاله دې قبول کړي
 دامت لپاره دې گټوره وگرزوي . او مؤلف ته دې الله جل جلاله اوږد ژوند
 ورکړي ترڅو يې د خدمت سلسله جاري وي . امين .

العبید محمد و غفرله

مېته سجد وازالعلوم ویند ۱۴۱۲ ه . ق

الحمد لله رب العلمين والصلوة والسلام على سيد المرسلين وعلى
 اصحابه واتباعه التابعين لهم الى يوم الدين . ستاسو په مخکي فتاوی
 چې د هر شخص لپاره بې شکه ډیرد مفیده او گټوره ده ، ځکه چې له ټولو
 معتبرو کتابو څخه يې انتخاب شوی دی . لاس په دعايم چې الله جل جلاله
 د قدر من مؤلف د اکتاب دنورو کتابو په شان مقبول او نافع وگرزوي . امين

فقط . کتبه العبد عظم الدين .

رجب ۱۳۱۲ ه ق جنوري ۱۹۹۲ ع

الحمد لله والمنه چې د مولان قاري محمد رفعت قاسمي د دارالعلوم ديوبند مدرس چې يوشمير کتابونه يې خپاره (چاپ) شوي اهل علم او عوامو ته مقبول دي. اوس قدر من مؤلف ستاسو په لاسو کې کتاب د برات او قدر د شپې مسئلې (چې له مختلفو کتابو څخه يې احکام، مسائل او فضائل راجمع (ټول) کړي. په خپل بشپړ کوشش سره يې د کتاب هم الحمد لله د تيرو کتابو په شان جمع کړی ما د دې کتاب مختلف مضامين مطالعه کړل خوښ شوم چې د مختلفو فتاواوو مضامين او مسائل په ډيره جالبه طريقه سره جمع شوي. هر ځای چې به مې مطالعه کړه ډير به خوشحاله شوم ډيرې مسئلې چې پخوا مې په ذهن کې نه وې ومې ليدلې. په هر صورت ډيره گټه مې ترينه واخيسته او بې اختياره مې دعاوې ورته وکړې. خدای جل جلاله دې مؤلف ته له صحت او سلامتيا سره په داسې علمي کار ژوند ورکړي. اوله دې څخه خواص او عوام فائده اخيستلاي شي.

الحمد لله قاري صاحب لا تراوسه ځوان دي پوره اميد لرم چې دا خدمت لري به يې ډير پرمختگ وکړي څوک چې د کتاب بشپړ مطالعه کړي به خوشحالي سره به د دواړو شپو د برات، او قدر شپه د شپې لمانځنې لپاره بشپړه وړتيا ولري همداشان دا څوک به ډيرې نيکۍ په خپله عمل نامه کې جمع کړي. کوم چې د دنيا او آخرت د کاميابۍ سبب گرزي

عامو خلکو چې په دې شپو کې کوم ناوړه بدعتي رواجونه رامينځته کړي. د دې کتاب په ويلو سره به هغه هم ور معلوم شي او د خان ژغورينې لپاره به ورته ښه زمينه مساعدده وي په هر صورت د کتاب

جامع او مکمل دي هر ډول احکام او مسائل پکښې دي. له ځوانو علماؤ، معاصرو، پوهانو او عامو مسلمانانو څخه زما دا غوښتنه ده چې دا کتاب ضرور مطالعه کړي. انشاء الله ددوئ به پوره رهنمایي وکړي امید دي چې ددې شپو داسې اهتمام وشي څنگه چې حضرت محمد صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي په اخیر کی دادعا کوم چې الله جل جلاله دي د مؤلف دا خدمت قبول کړي چې د دنیا او آخرت د کامیابی ذریعه شي.

واخر دعوان ان الحمد لله رب العلمین،

مؤلف: د دعا محمد تقی میر الدین عفرته

مفتی دارالعلوم دیوبند

مؤرخه: یکم شعبان المعظم ۱۳۱۲ هجری

بسم الله الرحمن الرحيم

حم ۱ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ۲ إنا أنزلناه في ليلة مباركة إنا كنا مُنذِرِينَ
 ۳ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ۴ أَمْراً مِنْ عِنْدِنَا إنا كنا مُرْسِلِينَ
 سورة الدخان: پاره ۲۵

ژباړه: حم (ددې په معنی فقط الله جل جلاله خبر دی) قسم دی په دې کتاب (قرآن) واضح. چې مونږ له لوح محفوظ څخه د دنیا آسمان ته په یوه مبارکه شپه کې رانازل کړی دی ځکه چې د شفقت په وجه دخپلې ارادې وبنډگانو ته خبر ورکونکي وو. ځکه چې زمونږ داخوښه وه چې له ضرر څخه خلاصیدو لپاره پر خیر او شر خبر ورکړو. داد قرآن دنازیلیدو هدف وو. مخکې ددې شپې دبرکتو او گټو بیان دی. په دې شپه کې دهرې معاملې حکم زمونږ په وړاندې صادرېږي او بیا پر هغه ترتیب عملې کيږي. یعنی دټول کال هر اړخیزې معاملې ضرور پر یوه حکمت بنا کېږي. پر کومه طریقه چې لوی خدای جل جلاله ته خوښه وي. پر هغه طریقه داټول معاملات ترتیب شي. بیا و مؤظفو ملانکو ته وړاندې شي. له څنګه چې داشپه داسې دقدر وړ وه. او دقرآن کریم نزول هم دلوی حکمت کار وو. نو ددې لپاره یې ځکه داشپه تعین کړه. (معارف القرآن ۹۸ مخ ۷ بڼه)

په دې هکله دحضرت عکرمه (رح) او دمفسرینو دیوې ټولې دا رایه ده چې له (لیلة مبارکه) څخه دبرأت شپه (دشعبان پنځلسمه) مراد ده. لکه څنګه چې له (فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ) څخه معلومېږي. له دې تفسیر څخه دبرأت (دشعبان دمیاشتې) دپنځلسمې شپې دخصوصیت لوی فضیلت څرګندېږي.

د قرآن له نزول څخه حقیقتاً نزول ندی مراد . بلکه دنزول فیصله ورڅخه مراد ده . پدې معنی چې مونږ پدې مبارکه شپه د قرآن کریم دنزول فیصله کړې ده او حقیقي نزول د (لیلة القدر) د قدر په شپه شوی دی .

د برات په پنځلسمه نېټه د ټولو امورو فیصله کېږي . له دې څخه ښکاره شوه چې د قرآن کریم دنزول فیصله هم پدې شپه شوې ده . ځکه چې د قرآن کریم دنزول څخه بهیر بل کوم لوی او محکم کار کیدای شي .

(فضائل الانبياء و الصالحين ص ۸۸ مخ)

د برات په شپه فیصله وشوه چې دراتلونکي روژې دمياشتې د قدر په شپه به فران کریم نازلېږي . بیا د (لیلة القدر) په شپه کې هغه نازل شو . ځکه چې عاده د هرې فیصلې د دوي مرتبې وي . یوه د تجویز (وړاندیز) او بله د نفاذ (عملي کیدو) . دلته هم د دوي مرتبې کېږي . د قرآن کریم دنزول تجویز د برات په شپه وشو او نفاذ یې د قدر په شپه وشو . په هر حال د آیه غرض که له (لیلة مبارکه) څخه هر څه وي . خوله احادیثو څخه ددې شپې برکت او فضیلت معلومېږي . (نبلغ ۱۴ مخ ۸ ټوک)

د شمېر وجه

شعبان له شعب او تشعب څخه مشتق (جوړ) دی . معنی یې جلاوالی او نیتوالی دی . په حدیث شریف کې راځي چې پدې میاشت کې پر روژه ښوونکو انسانانو د خدای جل جلاله داسې رحمتونه او برکتونه نازلېږي ، ترڅو یې جنت ته داخل کړي . لکه څنګه چې دا میاشت د رحمتونو د نږدېدو میاشت ده نو ځکه شعبان ورته ویل کېږي . (فضائل الانبياء و الصالحين ص ۹۹ مخ)

د شعبان (هروف) توري

د شعبان پنځه توري دي : ش - ع - ب - ا - ن . له دې څخه هر یو پر عظمت او لوړې دلالته کوي . ش . (شرافت) . ع . (علو) لوړوالي . ب . (بر) نیکي

الف، الفت، ن، نور، دا پنځه نعمتونه الله جل جلاله بندگانو ته پدې
مياشت کې ورکوي. (غنية الطالبين ۳۵۲ مخ)

د شعبان قدر او ارزښت

هر هوښيار (عقلمند) ته ضروري ده چې په شعبان کې غفلت (سستي) ونکړي او دروژې د استقبال لپاره تيارې په دې مياشت (شعبان) کې ونيسي. له خپلو گناهونو څخه توبه وکړي. کوم عملونه چې کم شوي وي هغه بايد پوره کړي د برات په مياشت کې بايد لوی خدای جل جلاله ته عاجزې او زارې وکړي، په مطمئن زړه د الله جل جلاله طرف ته رجوع وکړي. د حضرت محمد صلی الله تعالی علیه واله وسلم په وسيله د لوی څښتن جل جلاله څخه رحمت و غواړي. تر څو دهغه زړه پاک شي، او د باطني (پټو) مرضو لپاره بايد دوه کاره وکړي. بايد دا کارونه ونه څښکوي او پدې مياشت کې يې وکړي. ځکه چې په حقيقت کې درې ورځې دي: يوه پرون کومه چې تيره شوه دوه مه نن ورځ ده کومه چې دکر کولو ده، درېمه د سبا ورځ کومه چې د اميد ورځ ده. او د راتلونکې ورځې هيڅ علم چاته نشته چې ژوندی به پاته شي کنه؟

کومه ورځ چې تيره شي بايد نصيحت او عبرت ورڅخه واخيستل شي، نننۍ ورځ بايد غنيمت وگڼل شي او راتلونکي ورځ د خطرې ورځ ده چې رابه شي او

کنه؟ همد راز دا درې مياشتې دي: رجب تير شي او دروژې انتظار کيږي. د اهيچاته نده معلومه چې ددې مياشتې (روژې) پورې به ژوندی وي کنه؟ شعبان ددې دوو مياشتو (رجب او روژې) مينځنۍ مياشت ده، پدې کې د لوی خدای جل جلاله عبادت او بندگي غنيمت وگڼه.

حضرت محمد صلی الله علیه وسلم حضرت عمر (رض) ته نصیحت وکړې چې پنځه شیان تر پنځو مخکې غنیمت وگڼه تر سپین ږیریتوب مخکې خوږاني ، تر مرض مخکې روغتیا ، تر غریبې (مسکینې) مخکې شتمنې ، تر مصروفیت مخکې فراغت او تر مړینې مخکې ژوند. (غنیة الطالبین ۲۵۷ مخ)

برأت او د اصحابو کرام کړه وړه (افعال) :

له حضرت انس بن مالک رضی الله تعالی عنه څخه روایت دي چې: د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم قدرمنو ملگرو (اصحابو کرامو) رضی الله عنهم به چې کله د برأت میاشت ولیده د قرآن کریم تلاوت به یې ډیر کاوو. مسلمانانو به دخپل مال زکوة هم اداء کاوو ترڅو چې مسکینان ور څخه گټه واخلي او درمضان المبارک دروژې د نیولو لپاره ورته کومه وسیله جوړه شي. حاکم صحابه وو به بنديان راوغوښتل کوم چې به د حد (سزا) مستحق وو پر هغوی به یې حد جاري کړ ، او نور به یې خلاص (ازاد) کړل. تجارانو به هم پدې میاشت کې پور (قرض) اداء کاوو. پر نورو به یې چې قرض باندې وو هغه به یې هم په دې میاشت کې ورڅخه وصول کاوو. درمضان د میاشتې په لیدلو سره به خلکو غسل کاوو او په اعتکاف کې به کښینستل. (غنیة الطالبین ۲۵۲ مخ)

غوره انتخاب :

لوی خدای جل جلاله فرمایي: **وَرَبَّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ** * (۲۰ پاره ۱۰۰ رکوع) کوم څه چې الله جل جلاله غواړي هغه پیدا کوي. او کوم شی چې وغواړي هغه غوره کوي. الله جل جلاله په خپلو مخلوقاتو کې څلور شیان غوره کړي او یوې منتخب کړي. په ټولو ملانکو کې یې څلور غوره کړي: جبرائیل ، اسرافیل ، میکائیل او عزرائیل علیهم السلام بیا یې پدې څلورو کې جبرائیل علیه السلام منتخب کړ ، او په انبیاءو علیهم السلام کې یې

حضرت ابراهيم ، حضرت موسى ، حضرت عيسى عليهم السلام او
 حضرت محمد صلى الله عليه وسلم غوره کړل او بيایې حضرت محمد
 صلى الله عليه وسلم منتخب کړ. په صحابه کرام رضی الله تعالی عنهم کی
 یې حضرت ابوبکر صدیق رضی الله تعالی عنه ، حضرت عمر فاروق
 رضی الله تعالی عنه ، حضرت عثمان بن عفان رضی الله تعالی عنه او
 حضرت علي رضی الله تعالی عنه غوره کړل بیایې حضرت ابوبکر صدیق
 رضی الله تعالی عنه منتخب کړ. په مسجدونو کی یې مسجد حرام ،
 مسجد اقصی ، مسجد مدینه (مسجد نبوي) او مسجد طور سینا غوره کړل
 بیایې مسجد حرام منتخب کړ. په ورځو کی یې عید الفطر (کوچنی
 اختر) ، عید الضحی (لوی اختر) ، عرفه او عاشوری یې غوره کړي. بیایې
 په ورځو کی عرفه (ذالحجې لسمه) بهتره کړه. په شپو کی یې دبرأت شپه
 ، دقدر شپه دجمعي شپه او داختر شپه غوره کړي بیایې دقدر شپه ترټولو
 بهتره کړه. مکه ، مدینه ، بیت المقدس او مساجد العشار یې غوره کړل او
 مکه یې بهتره کړه. په غرو کی یې احد ، سینا ، ولکام اولبنان غوره کړل او
 دسینا غریبې منتخب کړ. په دریابو کی یې جیحون ، سیحون ، فرات او نیل
 غوره کړل او فرات یې منتخب کړ.

په میاشتو کی یې رجب ، شعبان ، رمضان او محرم غوره کړي بیایې شعبان
 تر نورو بهتره کړه. شعبان ته دحضرت محمد صلى الله عليه وسلم میاشت
 ویل شوي ده. لکه څنگه چې حضرت محمد صلى الله عليه وسلم پر نورو
 پیغمبرانو فضیلت لري ، همداراز دامیاشت (شعبان) تر نورو
 میاشتو افضله ده. (غنیة الطالبین ۳۵۵ مخ)

له حضرت ابوهريرة رضی الله تعالی عنه څخه روایت دي چې حضرت
 محمد صلى الله عليه وسلم وفرمایيل چې: شعبان زما (محمد ﷺ) میاشت

ده ، رجب دخدای جل جلاله میاشت ده او رمضان المبارک زما د اُمت میاشت ده . شعبان د گناهو دلیري کولو میاشت ده او درمضان میاشت مسلمانان پاکوي (له گناهو څخه) .

د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم فرمان دی چې شعبان درجب او رمضان تر مینځ داسې میاشت ده چې دهغی دبزرگي (برکت) خلگو ته علم نشته . پدې میاشت کی د خلگو اعمال خدای جل جلاله ته وړاندي کیږي ، نو ځکه زه خوښوم چې کله زما اعمال خدای جل جلاله ته وړاندي کیږي او زه روژه لرونکی یم .

له حضرت انس بن مالک رضی الله تعالی عنه رضی الله تعالی عنه څخه روایت دی چې حضرت محمد صلی الله علیه وسلم وفرمایل : چې درجب میاشت پر نورو میاشتو دومره فضیلت لري ، لکه د قرآن کریم فضیلت پر نورو کتابو همداراز دشعبان فضیلت پر نورو میاشتو دومره دی . لکه زما (محمد ﷺ) فضیلت پر نورو انبیاء کرامو علیهم السلام او درمضان فضیلت پر نور میاشتو دومره ده لکه د الله جل جلاله فضیلت پر ټولو بندگانو . (غنیة الطالبین ۳۵۵ مخ)

د برات دشپې فضیلتونه :

له ام المؤمنین حضرت عائشې رضی الله تعالی عنها روایت دی : چې وایې ماله حضرت محمد صلی الله علیه وسلم څخه اوریدلي دي چې څلور شپې داسې دي چې په ټولو کې دخدای جل جلاله درحمت دروازي خلاصې وي ؛ دلوی اختر شپه ، دکوچني اختر شپه ، دشعبان مینځنۍ شپه او د عرفي شپه پدې شپه د الله جل جلاله له لورې د خلگو دعمر ونو ، درزق او دهغوی د حج په هکله احکام لیکل کیږي . (غنیة الطالبین ۳۲۲ مخ)

د برات شپې ته هم مبارکه شپه وایې چې پر بندگانو رحمت ، برکت او دخدای جل جلاله نعمتونه نازلېږي . له حضرت علي رضی الله تعالی عنه

څخه روایت دی چې حضرت محمد صلی الله علیه وسلم وفرمایل: چې د شعبان په مینځنۍ شپه کې د دنیا او آسمانو خلکو ته د الله جل جلاله حکم کیږي، هر مسلمان ته بخښنه کوي، بغير له مشرک، کینه کونکي صله رحمي قطع کونکي او زانيې ښځې څخه. (غنیة الطالین ۲۵۹ مخ)

له حضرت انس رضی الله تعالی عنه څخه روایت دی چې له حضرت محمد صلی الله علیه وسلم څخه پوښتنه وشوه چې په روژو کې کومې روژې ښې (بهرې) دي؟ حضرت محمد صلی الله علیه وسلم وفرمایل: چې د شعبان روژې چې درمضان المبارک دروژو د درناوي لپاره وي حضرت عائشة رضی الله تعالی عنها وایي چې د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم په تړد د شعبان ډیره خوښه ده ځکه چې دا رمضان المبارک ته نژدې ده.

له حضرت عبد الله رضی الله تعالی عنه څخه روایت دی چې حضرت محمد صلی الله علیه وسلم وفرمایل: کوم شخص چې د شعبان دا خیري دو شنبې روژه ونیسي؛ الله جل جلاله دهغه گناه ور بخښي، یانې د دې میاشتې اخیري دو شنبه. داسې نه چې د دې میاشتې اخیري ورځ ځکه چې د عامو خلکو لپاره د رمضان المبارک څخه یوه یادوي ورځي مخکې روژه نیول منع دی.

له حضرت انس بن مالک رضی الله تعالی عنه څخه روایت دی: چې حضرت محمد صلی الله علیه وسلم وفرمایل: چې د دې میاشتې نوم یې ځکه شعبان کیښود چې پدې کې ډیرې نیکۍ تقسیمېږي، او د رمضان المبارک نوم یې ځکه کیښود چې پدې کې ټول گناهونه سوځل کیږي. (غنیة الطالین ۲۵۴ مخ)

د برات د شپې ځانګړتیاوې:

د برات د شپې ځانگړتيا داده چې پدې شپه کې له ماښام وروسته د الله جل جلاله تجليات او توجهات د دنيا آسمان ته راځي (رالوزيري).

او عام اعلان کيږي چې ايا کوم د بخښني غوښتونکی شته چې زه بخښنه ورته وکړم. ايا کوم دروزې (رزق) غوښتونکی شته چې زه رزق ورکړم ايا کوم مصيبت خپلې شته چې زه ساتنه ورکړم. ايا داسې څوک شته؟

غرض دا چې ټوله شپه دلوی خدای جل جلاله درحمت دربار خلاص او د عامي بخښني باران اوري ترڅو چې سپيدې راچوی (صبح صادق) او وروسته دا دربار تړل کيږي. که څه هم دا دربار ټول کال هره شپه خلاص وي هغه يوازې د شپې تر وروستۍ برخې پورې خاص دی. ددې شپې فضيلت دادی چې دلوی خدای جل جلاله درحمتونو دربار له لمر لويډو څخه شروع او تر سپيده داغ دواړو لري. دا هغه شپه ده چې پکې رحمتونه نه تقسيمېږي، بلکه پوره پوره ونډه ورکول کيږي. لکن افسوس څومره نېکبخت دی هغه څوک چې له دې ونډې څخه برخه من شي..... شايد چې په سلو (۱۰۰٪) کې به يو يادوه هم وپېښ نه وي؟

ددې مياشتې له نورو ځانگړتياوو سره سره يوه ځانگړتيا دا هم ده چې څوک په آینده (راتلونکي) کال کې مړ کيږي. پدې شپه کې يې د مړگ نېټه معلومېږي. نو پکار ده چې ددې مياشتې له ځانگړتيا سره سره په ښه عبادت مشغول شي ترڅو يې د ژوند پر پکړه (فيصله) په داسې وخت کې وشي چې په عبادت کې بوخت (مشغول) وي.

حضرت عائشې رضی الله تعالی عنها له نبي کریم صلی الله عليه وسلم څخه پوښتنه وکړه چې ته په شعبان کې ډيرې روژې نيسي. ددې وجه څه ده؟ حضرت محمد صلی الله عليه وسلم ورته په ځواب کې وويل چې: پدې مياشت کې لوی خدای جل جلاله دهغه چا نومونه ليکي چې په راتلونکي

کال کې مړ کيږي ، زه غواړم چې زما د مرگ ليکنه په داسې حالت کې وشي چې زه روژه لرونکی يم . له دې څخه اشاره معلومېږي چې د چاد مرگ فيصله پداسې وخت کې وشي چې هغه په عبادت کې بوخت (مشغول) وي . له الله جل جلاله څخه ډير اميد ده چې ددې مرگ به هم د عبادت په حالت کې وي او انشاء الله خاتمه به يې هم په خير او برکت وي . (فضائل الايام وانشهور ۱۰۴ مخ)

دامتحان (از مويني) نيټه :

عن اسامه بن زيد رضي الله تعالى عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم شعبان شهري ورمضان شهر الله .
ژباړه : له حضرت اسامه بن زيد څخه روايت دی : چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل : شعبان زما او رمضان المبارک د الله جل جلاله مياشت ده .

تشرېح : شعبان ته محمد صلى الله عليه وسلم خپله مياشت ويلې ، او خپل لورې ته دې منسوبه کړې له دې څخه وروسته د شعبان د مياشتې د نورو فضائلو بيان ته اړتيا نشته ځکه چې کومه مياشت د محمد صلى الله عليه وسلم وي دهغي برترې او بهترې څرگنده ده . ددې مياشتې يوه ځانگړتيا داده چې پکې د بندگانو د ټول کال عملونه (کړنې) د خدای جل جلاله حضور ته وړاندي کيږي ، لکه څنگه چې د محمد صلى الله عليه وسلم قول دی چې د شعبان مياشت کومه چې درمضان او رجب مېنځنۍ مياشت ده ورڅخه غافل دي خو په هغې کې د ټولو بندگانو اعمال د خدای جل جلاله حضور ته وړاندي کيږي . ځکه زه دا خوښووم چې پداسې حالت کې چې اعمال خدای جل جلاله ته وړاندي شي چې زه روژه لرونکی يم .
(رواه البيهقي في شعب الايمان)

مونږ په عامو مدرسو، ښونځيو او ټولو تعليمي ادارو کې وينو چې زده کونکې په ټول کال کې چې زړه يې غواړي هغسې گزړي. خو چې کله دکال په اخيره کې دټول کال دتعليمي امتحان (ازموينې) وخت رانژدي شي، له ټولو څخه بې استعداد، بې شوقه او بې محنته (کونښنه) طالب العلم هم دټولو کتابونو په تکرار او زده کړه بوخت وي. غرض دا چې دانسانې فطرت تقاضا ده چې کله دکوم کار دنتيجې (پايلې) وخت راشي ټوله توجه يې همدې لور ته وي. همدا راز اعمال دي، دادنيا دانسان نو دهميشنې ژوند ځای ندی انسانان به پکې دتل لپاره نه وي، دالکه يو هوټل ياسرای ديوي، دوو يا څو ورځو دمسافرانو ژوند لپاره ده.

د «الدنيا مزرعة الآخرة» مشهوره مقوله خوبه تاسو هم اوريدلي وي، ددې مطلب همدا دی چې ان الله جل جلاله انسان دڅو ورځو دامتحان لپاره دې دنيا ته رالېږلی دی، چې وگوري چې څنگه عملونه کوي، خپل عاقبت سموي، که يې خرابوي. داسې هم نه ده چې ان الله جل جلاله انسان دې دنيا ته هسې رالېږلی دی. بلکه هر کال دتېرو وخت عملونه کتل کېږي. او دراتلونکي کال لپاره نوی ترتيب نيول کېږي. دبرأت مياشت دامتحان مياشت ده، پدې کې دټول کال عملونه خدای جل جلاله ته وړاندې کېږي او دراتلونکي کال حکمونه صادرېږي. په تېر شوي حديث کې حضرت محمد صلی الله عليه وسلم خپل امت ته ددې نکتې (باريکني) لارښوونه وکړه چې دا مياشت دتېرو اعمالو دنتيجې مياشت ده، نو په ځانگړي ډول بايد نېک (ښه) اعمال وشي، لکه څنگه چې دنورو ازمينو (امتحانو) لپاره هلې ځلې کېږي بايد پدې امتحان کې هم بشپړ کونښن وشي ترڅو مخکې غلطۍ پوره شي او دکاميابۍ لور ته دي مخ شي، داسې نه چې يوازي محمد صلی الله عليه وسلم قول کړی، بلکه خپله يې عبادت هم

کړي او یو عملي تصویر یې زموږ مخ ته ایښی. له گڼ شمیر احادیثو څخه معلومېږي چې محمد صلی الله علیه وسلم په کومه اندازه په شعبان کی ډیرې روژې نیولې دي له رمضان څخه سوا دا خصوصیت بلې میاشتې ته نه ؤ حاصل. له ځینو روایتو څخه معلومېږي چې محمد صلی الله علیه وسلم به ټوله شعبان روژې نیولې کله به چې روژه راغله هغه به یې هم پیل کړه.

ددې لپاره چې امت یې کمزوری او له رمضان المبارک څخه بې برخې نشي ددې اجازه ورکړل شوه چې د شعبان په لومړۍ نیمایې کی روژې ونېسي او به نصف اخر کی استراحت وکړي چې دروژي (رمضان المبارک) لپاره تکره (زورور) شي. د بشپړ شعبان دروژي د ممانعت وجه ضعف ده چې درمضان په روژو کی کوتاهي ونکړي، ځکه که څوک زورور او تندرست وي ددې وس (طاقت) ولري چې دوې میاشتي پیوست روژې پرې کوم اثر نکوي او صحت ته یې کوم زیان نه رسیږي. نو ورته رواه (جائز) ده چې د شعبان او رمضان میاشتي مسلسلې روژې ونېسي. د محمد صلی الله علیه وسلم د قول او فعل تر مینځ تعارض نشته قول یې د امت لپاره او عمل یې د ځان لپاره. (فضائل ایام والشهور ۱۰۳ مخ)

د برات شپه څه ده ؟

دا سلام د مقدسې عقېدې (توحید) له مخي د زمانې هره لحظه، ساعت، دقیقه شپه او ورځ هره شیبه مبارکه او غوره ده په کومه لحظه کی د بې کاره او شرتصور دا سلام خلاف کار دی، حضرت محمد صلی الله علیه وسلم د حدیث قدسي په واسطه ددې حقیقت انکشاف (څرگندونه) کړی ده چې د زمانې هرې لحظې ته ناخوښ او بد ویل منع دی. ځکه چې زمانه په حقیقت کی د الله جل جلاله د شان نوم، او الله جل جلاله د برکت، نیکبختي، سعادت فضیلت او بهتری په وجه د کومې میاشتي پر بلې میاشتي د ځینو

ورځو پر نورو ورځو ، يا شپو پر نورو شپو ، آن دځينو ساعتونو پر نورو فوقيت او بهتري حاصله ده . او ددې قسم فوقيت او فضيلت دقرآن او حديث په ذريعه ثابت دی . دکوم چې فضيلت بهتري او خواصي په قرآن کریم کی بيان شوی او په نبوي احاديثو کی هم بيان شوی دی داسې دي :

دمعراج شپه ، دبرأت شپه ، دقدرشپه او داخترنو شپې قرآن کریم دبرأت شپې ته (ليلة المبارکه) ويلې کومې ته چې حديث شريف ليلة البرأت ويلې ده . او زمونږ په اصطلاح کی دبرأت په شپه مشهوره ده . دبرأت معنی په عربي ژبه کی دخلاصون او نجات ده . او دا داسې شپه ده چې الله جل جلاله دزيات شمير انسانانو گناهونه بخښي او دجهنم (دوزخ) له عذاب څخه يې خلاصوي . ځکه يې ددې شپې نوم ليلة البرأت (دبرأت شپه) کېښود .

بله داچې پدې شپه کی دانسان دژوند او دهغه دارتياؤ ديوه کال لپاره فيصله کېږي . او دامبارکه شپه دشعبان دمياشتې پنځلسمه شپه ده کومه چې دخوارلسم تاريخ له ماينامه شروع کېږي بيا تر صبح صادق پوري .

ددې شپې شرعي حيثيت دومره دی چې دبرأت شپه يوه سپېڅلې (مقدسه) شپه ده . پدې شپه کی به نبی کریم صلی الله عليه وسلم له عادت څخه زيات عبادت کاؤ . اودمړيو دمغفرت ددعاؤ لپاره به هديرو ته تللي ، په دوهمه ورځ به يې روژې نېولي . دادبرأت دشپې دلمانځني اصل طريقه ده چې پدې شپه کی ترټولو زيات عبادت وکړي دخپلو گناهونو دبخښني دعاوي وکړي او هديرې ته ولاړشي دسنت طريقې مطابق دخپلو پلرونو ، نیکونو ، دوستانو ، قريبو او عامو مسلمانانو دنارینه اوزنانه لپاره دبخښني دعاوي وکړي او په راتلونکي ورځ روژه ونېسي . (محدث رفعت "قسمي")

دهبرائيل عليه السلام راتل :

له حضرت ابو هريرة رضی الله تعالی عنه څخه روایت دی چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم وفرمایل: چې دشعبان په مینځنۍ شپه کی حضرت جبرائیل علیه السلام ماته راغلی او ویې ویل: ای محمد صلی الله علیه وسلم! خپل سرد آسمان لورته پورته کړه، ما هم سر پورته کړ آسمان ته مې وکتل، د جنت ټولې دروازې خلاصې وې په لمړنۍ دروازه کی یوه ملکه ولاړه وه نارې یې وهلې چې کوم شخص پدې شپه کی رکوع (المونځ) کوي هغه ته دي زیری (خوشخبري) وي په دوهمه دروازه کی یوې ملکې نارې وهلې چې څوک پدې شپه کی سجده کوي هغه ته دي زیری وي.

په درېیمه دروازه کی یوې ملکې نارې وهلې چې کوم شخص پدې شپه کی دعا کوي هغه ته دي زیری وي په څلورمه دروازه کی یوې ملکې ویل چې پدې شپه کی څوک ذکر کوي هغه ته دي زیری وي. په پنځمه دروازه کی یوې ملکې ویل چې څوک پدې شپه کی دخدای جل جلاله له ویرې ژاړي هغه ته دي زیری وي. په شپږمه دروازه کی ملکې ویل چې پدې شپه کی ټولو مسلمانانو ته زیری دی. په اوومه دروازه کی ملکې ویل چې که څوک څه غواړي (غوښتنه به یې پوره شي) په اتمه دروازه کی ملکې ویل که څوک دمغفرت (بخښني) سوال کوي، سوال به یې قبول شي.

حضرت محمد صلی الله علیه وسلم فرمایي: له جبرائیل علیه السلام څخه مې پوښتنه وکړه چې دا دروازې به ترکومه خلاصې وي؟ ځواب یې را کړ چې دشپې له لمړنۍ بیا تر سپیده داغ (صبح صادق) پورې، بیا یې وفرمایل: ای محمد صلی الله علیه وسلم! پدې (دبرأت پنځلسمه) شپه کی الله جل جلاله د دوزخ له اوره دومره خلک خلاصوي څومره چې د بني کلب د بوزو وینستان دي. (غنية الطائين ۳۲۲ مخ)

په عربو کی دهرې قبیلې ډیرې بوزې وې خو د کلب قبیلې ډیرې زیاتې وې.

ددې ټولو بوزو پر صورت (بدن) باندې چې څومره ويښتان دي له دې څخه زيات شمير مسلمانان د دوزخ له اوره څخه خلاصېږي. (له دې مثال څخه هدف ډيروالى دى چې د يوې بوزې څومره ويښتان وي او د داسې بې حسابو بوزو به څومره ويښتان وي چې له دې څخه هم زياتو كسانو ته لوى خداى جل جلاله مغفرت كوي. (محمد رفعت - فاسي، غفرنه الباري)

د برات شپه ولې مبارکه (سپېڅلې) ده ؟

کومه شپه چې راتلونکي ده (د شعبان پنځلسمه) ددې په هکله ډير فضيلتونه راغلي دي. نو ځکه ورته مبارکه شپه ويل صحيح ده، که څه هم په احاديثو کې د مبارک لفظ ندی راغلی لکن په قرآن کریم کې راغلی دی. که څه هم دا تفسیر متحمل دی خودې شپې ته د مبارکې لقب ورکول کوم تاوان نه لري ځکه چې برکت په حقيقت کې کثرت نفع (ډيري فائدي) ته وايي. نو چې د کوم شي ډيره فائده ثابته وي نو مبارک ورته ويل صحيح دی. کوم فضيلتونه چې په احاديثو کې ددې شپې راغلي دي زياته نفع (فائده) ور څخه ضرور ثابته ده نو مبارکه ورته ويل صحيح ده. څو اکه د مبارک لفظ ندی راغلی، لکن په قرآن کریم کې آيه دی:

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ ۚ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ

ژباړه :- مونږ دا قرآن په يوه برکتناکه شپه کې نازل کړی، بېشکه چې مونږ بيرونکې يو. پدې شپه کې د هر امر حکيم (د حکمت کار) فيصله کېږي. يعنې د اهرم يو برکت دی چې پکې د ټولو کارونو فيصله کېږي. په ټولو امورو کې ټول شيان داخل دي يوازي لمونځ او روژه نده. بلکه د دنيا کارونه هم پکې شامل دي. د مثال په توگه د يوه کښت به دومره حاصلات کېږي، جنگ به کېږي، بری (فتح) يا ماتې به کېږي. دونه او به به وار وي، دمرگ، ژوند، کوزدې، واده (نکاح) او دنورو شيانو فيصله او انتظام به

کېږي. دا ټول شيان په برکت کې داخل دي ځکه د ايو ډول برکت دی او دوهم ډول برکت ديني دی چې په احاديثو کې ذکر ده.

کله چې دشعبان دمياشتې پنځلسمه شپه شي او ماښام الله جل جلاله د دنيا آسمان راکښته شي، داد دي شپې د خصوصيت وجهه. ځکه چې هره شپه له نيمې شپې وروسته لوی خداي جل جلاله د دنيا آسمان ته تشریف راوړي او پر بندگانو درحمت نظر کوي. يعنې په نورو شپو کې له نيماني وروسته او په دې شپه کې له ماښامه څخه د خداي جل جلاله درحمت نزول کېږي، د اهرم يوه د برکت وجهه ده ددې شپې قدر به هغه څوک کوي، چې له الله جل جلاله سره ټي بي پايه مينه وي ځکه چې ددې شپې هره لمحه غنيمت ده او هر حبيب دخپل محبوب توجه ډيره قدرمنه گڼي، خودبرات او قدر په شپه داديدار (توجه) ټوله شپه وي. (الشيخ ۳۷ ج ۸، حضرت مولانا نوي صاحب)

د برات په شپه کې د خداي جل جلاله نظام

حضرت عکرمه رضی الله عنه له ابن عباس رضی الله عنه څخه ددې ايت تفسير داسې نقلوي: چې په دې ايت کې چې دکومې شپې ذکر شوی هغه دشعبان مينځنۍ شپه ده په دې شپه کې هر مهم کار (امر حکيم) جلا کېږي. په دې شپه کې الله جل جلاله دکارونو تدبير کوي، مړه کيدونکي خلگ له ژوندو څخه جلا کوي، کوم خلگ چې په راتلونکي کال کې مري په دې شپه کې دهغوي نومونه جلا کېږي. گواکي دهغوي فهرست په دې شپه برابرېږي، دکومو خلگو چې دييت الله شريفې سفر (حج) په نصيب وي دهغوي نومونه جلا ليکل کېږي، او کوم زيادت او کمبود پکې نوي، د حکيم ابن کيسان رحمه الله عليه ويناده چې دشعبان په مينځنۍ شپه کې الله تعالی پر مخلوق باندي نظر کوي، او څنگه چې لوی خداي جل جلاله دا خلگ پاک کړي تر راتلونکي کاله به داسې پاک (معصوم) وي، له عطاء

بن یسار رحمة الله عليه څخه روایت دي چې دشعبان په مینځنۍ شپه کي دخلگو د ټول کال اعمال الله جل جلاله ته وړاندې کيږي ، چې یو څوک په سفر ځي یا نکاح کوي ، خوالله جلا جلاله دهغوي نومونه دژوندوله فهرست څخه راباسې ، یعني دبنده چې څنگه اراده وي خوالله جل جلاله ورته مرگ لیکلی وي . (غنیه الطالبین ۳۷۷ مخ)

د ملانکو اخترونه

لکه څنگه چې په ځمکه کښی پر مسلمانانو دوه اختره دي همدا رنگه په اسمان کښی پر ملانکو هم دوه اختره دي دمسلمانانو اخترونو کچنی اختر (دشوال اول تاریخ) او لوی اختر (دذي الحجي لسم) ورځې دي ، اودملانکو اخترونه دبرات او قدر شپې دي .

دملايکو اخترونو ځکه دشپې دي چې هغوی ویديږی نه اودمسلمانو اخترونه ځکه دوځې شول چې هغوی ویديږی . (غنیه الطالبین) ص ۳۲۳

د مرگ او ژوند پریکړه

له حضرت عائشې رضی الله تعالی عنها څخه روایت دي : چې حضرت محمد صلی الله علیه وسلم له ما څخه پوښتنه وکړه : ایا ته خبره یې چې په دې شپه (دشعبان پنځلسمه) کښی څه کيږی ؟ ما ورته وویل یا دالله تعالی رسوله ! زه نه یم خبره ، ته راته ووايه چې څه کيږی ؟ حضرت محمد صلی الله علیه وسلم وویل : چې دانسانو هر هغه څوک چې په راتلونکی کال کښی پیدا کيږی دهغه دپیدانښت نیټه معلومیږی ، او کوم څوک چې په اینده کال کښی مري په دې شپه کښی یې دمرگ نیټه لیکل کيږی او په دې شپه کښی دخلگو عملونه پورته (خدای جل جلاله ته) خپږی اودبندگانو روزې (رزق) کښته راځی (معلومیږی) حضرت عائشه رضی الله تعالی عنها وایی : چې ما پوښتنه وکړه ای دخدای جل جلاله رسوله ! ایا کوم

شخص بغير دخداي تعالى له رحمت نه جنت ته نشي داخليدلای هغه صلی الله عليه وسلم راته وویل: هو هیشوک هم بی دخداي له رحمت څخه جنت ته نشي تللای نبی کریم صلی الله عليه وسلم داالفاظ دري واره مکرر کړل مايا وویل چی ته هم بيله اجازی دخداي تعالى نشي جنت تلای؟ ده په خپل تندۍ مبارک لاس کښینود وي ویل: هو زه هم دخداي جل جلاله له رحمت څخه بغير جنت ته نشم تللای داالفاظ هم هغه درې واره تکرار کړل.

تشریح: په دین کښی چی څومره انسانان پیدا کیږی یا مړه کیږی ډیر مخکې لا دهغوئ دپیدائښت او مرگ په اړه فیصلې په لوح محفوظ کښی درج (ثبت) دي لیکن هرکله دبرات دمیاشتي په پنځلسمه شپه کښی دوخت تعین کیږی چی څوک په دې کال کښی مړي اوڅوک پیداکیږی (دعملونو دختلو) مطلب دادی چی په دې کال کښی چی بنده کوم اعمال کوی نیک یا بد په دې شپه کښی لیکل کیږی لکه څنگه چی په حدیث شریف کښی راغلی دي چی په دې شپه کښی مرگ اوژوند لیکل کیږی اودکوم چاچی دحج نصیب وي هغه هم لیکل کیږی. لکه چی حضرت عائشې رضی الله عنها واوریدل چی کوم عملونه چی په راتلونکی کال کښی یې بندگان کوی لیکل کیږی دا پوه شوه چی جنت ته دخول هم محض (خاص) دالله جل جلاله تر مهربانی تعلق لری. لکه څنگه چی غواړی په خپل فضل او کرم سره یې جنت ته داخله وي، اوکه یې خوښه شوه نه یې داخلوی. دنبی کریم صلی الله عليه وسلم قیمتی وینا ددې ایت کریم سره خلاف نه ده (وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ) یعنی دا جنت هغه ده چی تاسو ته دهغه څه (د دنیا د اعمالو) په بدل کی درکړل شوی دي چی تاسو به هغه کار سرته رساوو. (پاړه ۸ رکوع ۱۲)

څکه چې ښه (نیک) اعمال د جنت د داخلیدو ظاهري سبب دي ، لکن حقیقي سبب د الله جل جلاله فضل ، کرم او مهرباني ده . نه نیک اعمال ، بیا هم نیک اعمال دلوی خدای جل جلاله فضل او کرم دي که له چا سره دلوی خدای جل جلاله مرسته نه وی نو هغه به څنگه نیک اعمال وکړي ؛ نیک او صالح اعمال بنده هغه وخت کوی چی د الله تعالی فضل او کرم دهغه رهنمائي وکړي له دې ټولو شواهدو سره سره بیا هم ویلی شو چی جنت ته تگ یوازی د الله تعالی پر مهرباني باندی موقوف دي بعض علما وايي چی جنت ته دخول محض د الله تعالی درحمت نتيجه (پایله) ده او په جنت کښی مختلفې درجې د اعمالو پر ډیروالي او کم والي پورې تعلق لری . یعنی و جنت ته داخلیدل خو د الله تعالی رحمت موقوف دي ، او اختلاف د مرتبو بیا تر اعمالو تعلق لري (د اعمالو مطابق درجې دي) (مظاهر حق جدید ص ۲۰۰ ج ۲)

په کال کي د منظوري شپه

نبی کریم صلی الله علیه وسلم فرمیی چی هر بنی آدم (انسان) چی په آینده کال کښی پیدا کیږی . پدې میاشت کښی دهغه نوم نیته لیکل کیږی او د بنی آدم هر شخص چی په آینده کال کښی مړ کیږی په دې شپه کښی یې نوم او نیته لیکل کیږی . دانسانانو اعمال پورته خیږی (خدای تعالی ته وړاندی کیږی) او دهغو یې چی څومره روزي په نصیب وي هغه راکښته کیږی (لیکل کیږی) .

تشریح د دنیا د ټولو حکومتونو دستور دي چی دخپلو وسائلو او پاليسو مطابق یو کال مخکی داخراجاتو اوصادراتو لست جوړوي په دې کښی د پارليمان (ولسي جرگه) او وزیرانو په میاشتو ناستي او مجلسونه

(شوری) وي. دالست يې د حکومتې کارونو لپاره رهنما هم وي له دينه داهم معلومېږي چې په راتلونکي کال کښې څونه انداز ته ترقي کيږي. همدا راز د شعبان د څلورلسم او پنځلسم تاريخ په مينځ کښې لوی خداي جل جلاله هر کال دخپل لوی او پراخ حکومت لست برابر وي چې دالست د انسانانو د ژوند پر هر اړخ محيط وي. په دې شپه کښې ددې فيصله هم کيږي چې څونه خلگ به دنيا ته راځي او څونه به له راتگ نه وروسته له خپل عمل سره ځي. او څومره خرڅ به کيږي اوله چانه به څومره بېرته اخيستل کيږي. د شعبان په پنځلسمه شپه دلوی خداي جل جلاله له حکم سره برابر له هغه څه نه چې په اوله ورځ يې فيصله شوی. د يوه کال د اعمالو (لست) به دخداي تعالی امين مخلوق او مقربو ملائیکو جبرئيل. میکائيل. اسرائيل او عزرائيل عليهم السلام ته حواله کيږي په دې دنيا کې به هغه څه کيږي څنگه چې ملائکو ته سپارل شوی دي.

د غوښتنې دوران دې کولو وخت

تاسو به لېدلی يا اوریدلي وي کله چې د يوه مملکت کلني حساب دورځي د ټول ملک په اړوند د مختلفو شعبو د مطالبو عارضې حکومت ته وړاندې کيږي، او دخپلو ضرورياتو د پوره کولو لپاره حاضرېږي، همدا شان کله چې لوی خداي تعالی دخپلو بندگانو د ژوند په اړه يوه لاته ترتيبوي نو ټول بندگان بايد دلوی خداي جل جلاله په حضور کښې حاضر شي ترڅو هريو ورته دخپل حاجت وړاندیز وکړي لکه څنگه چې حکومتونه دخپلو عامو مطالبو ملحوظ وي او بيا دهغو د ضرورت مطابق لست جوړوي ترڅو يې مشکلات په بشپړه توگه ختم شي. همدا شان لوی خداي تعالی دخپلو بندگانو د دعاوې اوري او بيا دهغو د دعاوو مطابق خپل رحمت ورباندې کوي ځکه چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي:

وعن علي رضي الله تعالى عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
إذا كانت ليلة النصف من شعبان فقوموا ليلها وصوموا يومها فإن الله تعالى
ينزل فيها بغروب الشمس إلى السماء الدنيا فيقولوا لا من مستغفر فاغفر له
الا مسترزق فارزقه الا مبتلى فاعافيه الا كذا حتى يطلع الفجر

۱- الترغيب ۳۶۰ مع ۲۰۶ بک . ۲- مسر روح لغاني ۱۰۲ مع ۱۰۶ بک

ترجمه : له حضرت علي رضي الله تعالى عنه څخه روايت دي چې نبي
كريم صلى الله عليه وسلم ويلي دي: كله چې دشعبان پنځلسمه شپه شى
تاسو بايد عبادت وكړئ او په راتلونكي ورځې يې روژه ونيسئ ځكه چې
لوى خداى جل جلاله له لمريدو وروسته د دنيې آسمان ته راكوزيږي او الله
تعالى وايي چې آيا كوم د بڅبنې غوښتونكى شته چې زه بڅبنه ورته وكړم
آيا كوم درزق غوښتونكي شته چې زه رزق ورکړم ، او آيا كوم دمصيبت
زده شته چې زه يې مشكلات ورته حل كړم ، او داسې نور او داوازونه
تر صبح صادق پوري وي .

د غوښتنې مضمون

له دوعا څخه علاوه دشعبان په پنځلسمه شپه كښى دعبادت او په
راتلونكي ورځ كښى دروژې نيولو هدايت شوى دي موږ چې كله حكومت
ته عارضه وړاندې كوو نو په الفاظو ، جملو او مضمون كښى دعاجزى
اظهار كوو . نو بيا كله چې موږ دخداى تعالى دربار ته ددعاو وړانديز كوو
چې الله تعالى دتولې دنيا دپاچاهانو پاچا او مالک حقيقى دي نو لازمه چې
ورته په هر حالت كښى عاجز او زارى اختيار كړو او دخپلى كمترى او دلوى
خداى جل جلاله دلويې اظهار وكړو او په عاجزې سره عارضه ورته وړاندې
كړو . موږ داعجز او زارى دتولې شپې پرعبادت دلالت كوى . اوله
احاديثو څخه ثابته ده كله چې بنده په عاجز او زاريو دلوى خداى تعالى په

حضور کښی لاس په دوعا شی دلوی خدای جل جلاله رحمت په جوش راځی اود بنده دادوعا انشاء الله قبلیری. ای مسلمانانو! اوس لاهم وخت شته چی څه خطا گنې درنه شوی باید داسې نیک اعمال وکړو چی دهغې کفارہ شي، اوچې کوم وخت راتلونکی وي دلوی خدای جل جلاله د رحمتونو لمن وغوروي دشعبان مبارکې شپې چی تیر شوی اوپه هغې کښی چی موکوم ناوړه رسمونه کړي وي لکه اورلگول یا داسی نور دهغې په وجه مه مایوسه کیږی (راشی دلوی خدای جل جلاله دربارته! په دې شپه کښی دلوی خدای جل جلاله دربارته رجوع وکړی، غمجن کیږی مه. له پښیمانی سره راشی دلوی خدای جل جلاله په دربار کی اوبښکې وبهوی، تاسو وگورئ چی خدای جل جلاله له تاسونه راضی دي. نور هم دهغه درحمت انتظار وکړئ نن یوازې او یوازې د خدای تعالی درحمت ضرورت دي دلوی خدای تعالی لورته رجوع وکړی که چېرې یو قدم د خدای تعالی په لار کښی واخلي، د خدای تعالی له لورې به لس واړه پرتاسو د خدای تعالی رحمت وشي. همدا شان پدې مبارکه شپه کښی چې چېرې د خدای تعالی په حضور کښی دوعا کوی نو باید وتولو دوستانو، قریبانو، ملگرو، اولیاء کرام اود عامو مسلمانانو لپاره هم دمغفرت دوعاوي وکړئ دخپلو اولادو لپاره هم دوعا وي وکړئ. که چېرې ممکنه وي هدیږې (مرستون) ته لارشی دقبرونو زیارت پرستنطریقه وکړئ اود پښخلس تاریخ روژه هم ونیسی. اوکه چېرې داممکن نه وي لږ تر لږه خپل خان او اولاد له گناهونو، خرافاتونه وژغورئ لکه څنگه چی الله تعالی وایی:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا (التحریم/پاره/ ۲۸)

ای دایمان خاوندانو! خپل خانونه او اولاد له اوره څخه وساتئ (ترجمه: شیخ الهند ص ۷۴۳ مولانا محمد رفعت قاسمی).

دقدر دشپې دپتوالې حکمت

دبرات دشپې په ښکاره والی او دقدر دشپې په پتوالی کښې دالله تعالی حکمت دادي چې دقدر شپه دلوی خدای تعالی درحمت دنازلیدو . دگنډهونو دښځینې 'وله دوزخ څخه دخلاصیدو شپه ده لوی خدای جل جلاله ځکه داشپه پټه کړي ده ترڅو چې خلک یوازې ددې شپې پرعبادت بسنه (اکتفا) ونکړي ، اونور عبادت پری نږدي .

دبرات دشپې دښکاره والی حکمت

دبرات شپه (دشعبان دمېشتی پنځلسمه شپه) لوی خدای جل جلاله داشپه ښکاره کړي ده ځکه چې داشپه دقضاوت اوحکم . دغضب اورضامندی ، دقبليدو اوریدو ، دنن دیوالی اولبریوالی ، دنیکمرغی اوبدبختی ، دکرامت اوپرهیزگاري شپه ده په دې شپه کښې ځینی نیکمرغه اوځینی بیا رټل کیږی څوک دښو کارونو په وسیله سو بمن(کامیاب) کیږی ځینی بیا دبدو کارو په بدله سره خوار او ذلیل کیږی . څوک دبرکت اوکرامت خاوند کیږی ، ځینی نور بیا له دینه بې برخې کیږی چاته دنیکو عملونو ثواب ورکول کیږی اوځینو ته بیا زجر ورکول کیږی دیرخلک په ښارونو کښې په کار اووظیفه مشغول وي خودخدای تعالی په نزدیې دگفن تیاری کیږی ، دځینو بیا دقبر تیاری کیږی ، خوهغوی ددنیا په خوښیو بوخت وي ځینی بیا په تکبر ، خدا اوساتیری بوخت وي ، لکن دهلاکت وخت یې نژدي وي په ډیرو دنگومانیو ښکلا ختمه وي ، خوژر ده چې مالک یې پناه اوخوړو ته لاړ شی ځینی بیا دثواب په تمه وي ، لیکن پر دوی عذاب نازلیري . ځینی بیا دښه زیږی (بشارت) په امید وي لکن دوی ته تاوان رسیږی ډیر بیا دجنت په تمه وي خو دوی ته دورخ ورنصیب کیږی . څوک بیا دیوځای والی په تمه وي ، لکن دهغوی بیلتون په برخه

کيږي ځيني نور بيا دپادچاهۍ دورکيدلو په اميد وي ، خودهغوی تباهي
په برخه وي . (غنيۃ الطالبين ص ۳۲۳)

دوينوالی څوارلس شپې

- دټولو علماؤ کرامو پدې اتفاق دي چی دکال په دغو څوارلسو شپو کښی
وینستوب او عبادت پکار ده
- (۱) دمحررمدمیاشتي لمړۍ شپه
 - (۲) دعاشوری شپه
 - (۳) درجبدمیاشتي لمړۍ شپه
 - (۴) درجبمینځنی شپه
 - (۵) درجب اووینستمه شپه
 - (۶) دشعبان(برات) مینځنی شپه
 - (۷) دعرفی تپه
 - (۸) دکوچني اخترشپه
 - (۹) دلوی اخترشپه
 - (۱۰) دروزي دمیاشتي لمړۍ
 - (۱۱) یوولسمه
 - (۱۲) دولسمه
 - (۱۳) دیارلسمه
 - (۱۴) اودروزي داخیری لسوتاق شپې یوویستمه ، درویستمه ،
پنځه ویستمه ، اوویستمه ، اونه ویستمه شپه .
- همدا راز دعلما کرامو پر دې هم اتفاق دي چی په دغو اوولسو ورځو
کښی عبادت کول هم باعث دډیر ثواب دي . دعرفی ورځ ، عاشوری

(دمحرم دمیاشتي لسمه) ورځ . دبرات دمیاشتي مینځنی ورځ . دجمعې ورځ . ددواړو اختر وړځې . دذالحجې لس معلومې ورځې اودتشریق ورځې (ذالحجې یوولسم ، دوولسم اودیارلسم تاریخ) په دې ټولو ورځو کې دجمعې ورځ او دروژې دمیاشتي دټولو ورځو په هکله ډیر ټینګار شوی دي.

نوبت : درجب دمیاشتي په لمړۍ ورځ پورته شې عبادت وکړي او په ورځ یې روژه ونیسي ددواړو اخترونو په شپو عبادت وکړي . لکن په ورځو کې یې روژه مه نیسي دبرات (شعبان) په مینځنی اودعاشوري په شپو کې عبادت وکړي او په ورځو کې یې روژه ونیسي . (غنیة الطالبین ص ۲۴۸) حضرت ذوالنون مصري رحمه الله علیه وایي چې درجب میاشت دبدیو دختمیدو لپاره اودبرات (شعبان) میاشت دعبادت کولو لپاره ده لکه څنګه چې دروژې میاشت دکرامتونو دلیدلو لپاره ده په رشتیا چې کوم شخص بد اعمال نه پریري . دلوی خدای تعالی بندګي اوطاعت ته غاړه نه اړي اودلوی څښتن کرامتونه ته منتظر نه وي همدا شخص له دعبت کارونو له کوونکو څخه ده همداراز دذوالنون مصري رحمه الله وینا ده چې درجب میاشت دکبت کرلو میاشت ده یعنی په رجب کې کبت کرل کیږي په شعبان کې اوبیري او په روژه کې یې حاصلات اخیستل کیږي ، ظاهره ده چې حاصل اخیستونکی هغه څه ربيي کوم چې یې کرلې وي همدا راز څوک چې څه کوي دهغه بدله به ورکول کیږي کوم څوک چې خپل کبت ضائع کوي دریلو په وخت کې به له پښیمانتیا سره مخامخ کیږي . ددې پایله (نتیجه) ضرور ده وي . (غنیة الطالبین ص ۲۳۹)

هره شېه دلیلة القدر (دقدر شېه) ده

که چېرې ليله القدر د لغوی معنی په لحاظ مراد شی : نو هره شپه ليله القدر او دقدر ورځ ده . ځکه چې هره ورځ نعمت او هره شپه دولت (شتمنی) ده . په حديث شريف کښې راغلی دي چې هره ورځ د نیمې شپې نه وروسته الله جل جلاله د دنیا (اول) اسمان ته تشریف راوړي او د بندگانو ولور ته متوجه کیږي او دنیا زموږ کور دي او ځمکه مو فرش ده ځو که لمړی اسمان د دنیا بام دي او د خوڼې بام د خوڼې جزوي لکه چې الله تعالی زموږ کور ته تشریف راوړي او د انیکمرغی مویه برخه کیږي چې د پاچاهانو (شهنشاه) هره ورځ زموږ کور (د دنیا اسمان) ته تشریف راوړي . موږ ته متوجه کیږي او د نیکیو ژمنه (وعده) راسره کوي . د خدای تعالی یوې بلی مهربانۍ ته خیر شی : که چېرې موږ د کوه ملگری دروازي ته ورشو خصوصا دیو مرید (شاگرد) کور ته ورشو . خود همدې کور خلگ له موږ سره خبري ونکړي بنسکاره خبره ده چې موږ به مایوسه کیږو که مایوسه هم نه شو دومره گيله خوبه ضرور وکړو چې موږ کور ته درغلو خوتاسو راسره خبرې ونه کړي .

که چېرې د کور خلگ ویده وي ، نو وبه وایو چې دا څنگه خوب دي چې زموږ دورنگ یې کوم تصور ونکړ (مطلب دا چې څومره تعلق زیاتېږي هغومره گيله زیاتېږي) او که چېرې د خطه په واسطه سره لمړی خبر ورکړل شی چې په نیمه شپه کښې زه درځم پدې صورت کښې خو دي مریدانو ته د خوب اجازه هم نشته . او اوس دلوی خدای جل جلاله معامله وگورئ له دې سره سره چې دهغه الله جل جلاله حقوق واقعي او یقیني دي لیکن دخپل راتگ له خبر نه وروسته راځي او موږ ویده وینی خو بیا هم نه ناراضه کیږي او وایې چې دي بنده یو مستحب کار پري ایښی دي او الله تعالی موږ ته د بې همتۍ لقب نه را کوی سبحان الله څومره د مهربانۍ خاوند دي .

د حضرت مولانا اشرف علی تھانوی د بیان خلاصه داده: که چېرې موږ د کوم ملګري یا مرید کور ته ورشو او هغه له موږ سره خبری ونه کړي موږ به څومره خواږدي او په غصه شو، خواله تعالیٰ زموږ کور (د دنیا اسمان) ته تشریف راوړي او موږ په خوب ویده وینی بیا هم هغه الله تعالیٰ له موږ څخه نه ناراضه کیږي ددې مهرباني تقاضا خو داده چې موږ هر څه کولای ددې لپاره چې الله رب العزة هیڅکله ناراضه نه شي دلوی خدای تعالیٰ په حضور کښی هروخت عاجزی کول پکار ده. لنډه دا چې هره شپه دقدر شپه (لیلة القدر) ده په دې معنی چې الله تعالیٰ هره ورځ زموږ ولور ته په رحمت سره توجه کوی. (التبلیغ ص ۳۰ چ ۸ حضرت تھانوی (رح))

د برات په شپه کښی در رسول الله صلی الله علیه وسلم عمل

د ځینو علماؤ وپه نزد ددې شپې یوه ځانګړتیا دا هم چې هديرې (مړستون) ته تلل هلته د ټولو مسلمانو روح ته د مغفرت دعا کول او څه حصه د الله تعالیٰ دکلام (قران) لوستل ثواب یې مړو ته وربخښل سنت دي حضرت عائشة رضی الله عنها وایي چې یوه شپه (پنځلسمه د شعبان) وه زما وارو و چې حضرت محمد صلی الله علیه وسلم زما خونې ته راغي کالي یې کښل چې لایې پوره کښلی نه وو بیرته یې واغوستل او ولاړ شو ما ورباندي بدګمانې وکړه هسې نه چې دکومې بلي بې کوټې ته لاړشی، زه هم د نبي کریم صلی الله علیه وسلم په وروسته پټه پټه ورپسې ولاړم، چې کتل مي نبي کریم صلی الله علیه وسلم جنت البقیع (د مسلمانانو هديرې) ته ولاړی حضرت محمد صلی الله علیه وسلم د مسلمانو بنځینه نارینه او شهیدانو ته دوعا کوله. اوما په خپل زړه کښی وویل چې زما مور او پلار دي تر تاقربان وي ماڅه مکر کوئ او ته څه کوي بیا بیرته رارهي شو او زما کوټی ته راتوت او ویي ويل: ای عائشې! ولی دي دومره ساه وکښه؟ ما ورته

وویل: ای د خدای تعالی رسوله! زما مور او پلار دې تاقربان وي، ستا په تگ سره ما ته دا بد گمانې راپیدا شوه هسې نه چې د کومې بلې بې بې کوټې ته لاړ شې نوزه هم درېسې لارم ترخومې ته په جنت البقیع کښې په دوعا ولیدلې. حضرت محمد صلی الله علیه وسلم په جواب کښې راته وویل: ای عائشې! ستا دا خیال وو چې الله تعالی اودهغه رسول به ما سره ظلم وکړی؟، ماته حضرت جبرائیل راغی او ویې ویل چې نن دشعبان پنځلسمه شپه ده نن الله تعالی د بنو کلب د قبیلې دوزو دروز غنو (وینستانو) په اندازه (د بنو کلب تر ټولو ډېرې وزې وې) مخلوق له جهنم (دوزخ) څخه ازادوي.

البته په مشرک، حاسد (کینه کونکی) صله رحمی قطع کونکی، تر پندېو دلاندې د پایڅو څړونکي، دمور او پلار نافرمانی کونکی اودهیښه شراب څښونکی باندې درحمت نظر نه کوی. لدې وروسته نبی کریم صلی الله علیه وسلم کالی وکښل او ویې ویل چې ای عائشې! یا نن شپه دعبادت کولو اجازه را کوی؟ (اجازه یې ځکه ځینی وغوښته چې د محمد صلی الله علیه وسلم عادت دا وو چې د شپې په څه حصه کښې به یې عبادت کاوو او پاتې برخه به یې داستراحت او دخپلو بیبیانو دضعیف سمولو لپاره ا معلومه وه چې په دې شپه کښې یې امکان نه وو) حضرت عائشة رضی الله تعالی عنها وایې ما ورته وویل هو زما مور او پلار دې تر تاقربان وي هغه وو چې حضرت محمد صلی الله علیه وسلم پر لمانځه ودریدې او یوه داسې اوږده سجده یې وکړه چې زما خیال شو هسې نه چې د محمد صلی الله علیه وسلم ساه ختلې وي او روح یې قبض شوی وي زه ورولاړه شوم اود حضرت محمد صلی الله علیه وسلم پر تلو می لاس ورکښیښود د محمد صلی الله تعالی علیه واله وسلم په پښو کښې یو قسم حرکت وو

زما زړه بري مطمئن شو (د ژوند می يقين شو) او حضرت محمد صلی الله عليه وسلم په سجده کښی د الفاظ ويل
اعوذ بعفوك من عقابت واعوذ برضاك من سخطك واعوذ بک منك جل
وجهك لا احصي ثباً عليك انت کما اثبتت علي نفسك

ژباړه : زه ستا له غضبه ست په عفو سره پناه غواړم او ستا د ناراضيتوب
څخه پنا غواړم ست په رضامندی سره اوزه له تاڅخه (ست د عذاب څخه
پناه) غواړم ست په مهرباني سره ، ستا ذات لوی او عالی دي ، زه ستا
تعريف او ثناء نه شم و یلای لکه څنگه چی ته ثنا وایې پر ځان خپل ، حضرت
عائشة رضی الله عنها وایې چی له حضرت محمد صلی الله تعالی علیه واله
وسلم څخه پوښتنه وکړه چی دا دوعا څه فضیلت لری ؟ حضرت محمد صلی
الله تعالی علیه واله وسلم په خواب کښی راته وویل : ای عائشې ! دا دوعا
زده کړه او نورو ته یې هم ورزده کړه ، ماته جبرائیل علیه السلام دا دوعا
رواښووله ، اوزه دا دوعا په سجده کښی بیا وایم (رواه انیسی) .

لدی تفصیل څخه به تاسوته ددې مبارکې شپې دستور (کړنلاره) معلومه
شوې وې او دا به هم درته معلومه شوې وې چې په دې شپه کی باید څه وکړو
؟ څنگه عبادت وکړو څنگه هدېرې ته لار شو او هلته څه وکړو او چی وروسته
کورته راشو په عبادت مشغول شو دهغې طریقه ددې ټولو اعمالو کولو
سنت طریقی به درته معلوم شوې وې . (فضل الایام والشهور ص ۱۱۳) .

د حضرت عائشة (رضی الله تعالی عنها) یزده کړې

د حضرت عائشې رضی الله تعالی عنه د خواب حاصل دادي ای دخدای جل
جلاله رسول ته نعوذ بالله چی الله جل جلاله اودهغه رسول به لمانږه دظلم
معامله کوي ، خو زما فکر دا وو چی الله تعالی به درته حکم کړي وي ، یابه
تسو دخپل اجتهاد له مخې دکومې بلې بې کونې ته ځی علامه ابن

حجر رحمہ اللہ د حضرت عائشې (رضی اللہ تعالیٰ عنہا) د دې جواب په باره کې وایی چې خدای ناکرده (خدای مه کړه) که چېرې حضرت عائشة رضی اللہ تعالیٰ عنہا د محمد صلی اللہ تعالیٰ علیہ و آلہ وسلم په خواب کېنې نعم (هو) ویلې وای نو خبره به ډیره باریکه شوی وای. آن داچې دا خواب به کفر حساب شوی وای لکن حضرت عائشې (رضی اللہ تعالیٰ عنہا) له ذهانت څخه کار واخیست ځکه یې خپله عاجزی او عذر ښکاره کړ. بیا حضرت محمد صلی اللہ تعالیٰ علیہ و آلہ وسلم د ولاړیدو وجه بیان کړه چې دشعبان په پنځلسمه شپه د دنیا اسمان ته تشریف راوړي، او یو بیه پایه رحمت پر خپلو بندگانو کوی چې د بنو کلب دوزو دوزغنو (ورپو) په برابر خپل بندگان د دوزخ له اوره څخه ازاد وي، نو ځکه چې دا وخت د لوی خدای جل جلاله د مهربانې او احسان وخت دي ځکه ما وغوښتل چې په دې مقدس او مبارک وخت کېنې دخپل امت لپاره د مغفرت د وعاوې وکړم هغه وو چې جنت البقیع (د مسلمانانو هدیرې) نه ولاړم هلته له لوی خدای جل جلاله څخه په مغفرت مشغول شوم. (مظاہر حق جدید ص ۱۹۵ ج ۲)

د خدای جل جلاله د نظام سپکاوی

لوی خدای جل جلاله زموږ پر بد عملې او بد کارې ښه عالم (پوه) دي په کومو ورځو کېنې چې د بنده لپاره د ډیر عمل کول ضرورت وي په هغو ورځو او شپو موږ لا په ډیرو گناهونو کېنې بوخت یو موږ د اښه زده کوو پې د برات په پنځلسمه شپه کې پورته کیدل ضروري دي لیکن داځای مو هیر کړی چې ولې؟ او څنگه پورته کیدل ضروري دي؟ د خدای جل جلاله درضا او خوشحالیو لپاره نه، دخپلو گناهونو څخه د توبې کولو لپاره نه، خدای جل جلاله درحمتونو څخه د برخې اخستلو، دخپلې عمل نامې څخه د گناهونو د پاکولو لپاره نه بلکه د خدای تعالی د قهر او غضب د حاصلولو

لپاره دخپلو گناهونو دپيړولو لپاره ، دخدای جل جلاله دنعمتوڅخه دخان لېرې کولو ، دخپلې عمل نامې دتورولو اودنيکيو ختم کولو لپاره (الا ماشاء الله) اى مسلمانانو ! غور اوفکر وکړئ ! غوږونه خلاص کړئ او واورئ ! لکه څنگه چى لوى خداى جل جلاله رحيم (رحمت کونکى) اوغفار (بخښونکى) دى همداشن جبار اوقهار هم دى داسى عمل کول خودخداى تعالى په رحمتونو دملنډو وهلو سره برابر دى اولکه څنگه چى په ښو وختو کى داعمن صالحه (نیکو عملو) اجر زياتيږي . همداشن دبدوکارو گناهونه هم زياتيږي . تاسو فکر وکړئ که چېرې يوپاچا خپل فوځ ته امر اواعلان وکړي ، چى ښاد (يوه معلومه ورځ) فلانکې گروند ته دفوځى ازمويښې لپاره راشئ ، خپلې فوځې تجربې ښکاره کړئ ، دپاچاه له لورې به انعامونه درکړل شى اوفوځيانوداخبره واوريدله ميدان (گروند) ته حاضر شول خودفوځى ازمويښې لپاره نه دفوځى شجاعت کمالات ، دهرکلي اودفوځې قربنى دښکارولو لپاره نه بلکه دښاتيږي لپاره آيا پردي به پاچاه غصه نشى ايا ددې پرځاى چى فوځيانو ته انعامونه ورکړى لعنت اوسرزش به ورنکړى ؟ خامخا به يې ورکوى . غور اوفکر وکړئ په کومه طريقه چې موږ دبرات شپه دخداى تعالى په حضور کوم عملونه کړى ، آيا دخداى تعالى قهر اوغضب به له هرلورې پر موږ نشى نازل ، آيا داموږ دخداى تعالى پرحمتو پسڅند نه دي وهلى بيا نو ولې مسلمان پر خپلو تکليفونو اومصيبتونو ژاړې تراوسه موږ اوتاسوڅه کړې دي خداى تعالى موپرى ايښى دي خداى تعالى موهیر کړى دي دخداى تعالى دعبادت پرځاى په شيطاني اعمالو فخر کوو ، خداى تعالى هم موږ پرى ايښى يو . اى مسلمانو ! خپل عملونه بشپړ کړئ له نافرمانيو څخه راوگرځئ له عبث اوبې هوده کاروڅخه ځان وساتئ ديوه خداى تعالى بشپړ

تابع او مخلص بندگان شئ لکه خوار لاس سوه کاله مخکې چې تاسو دهغه تابع واست . تاسو دخدای تعالی شئ خدای تعالی او ټول کائنات به ستاسو شپې (فضائل الایام و الشهور ص ۱۱۵)

دشپې په کومه برخه کې پورته کیږي ؟

اوس دغور او فکر ځای دادی چې دشپې په کومه برخه کې پورته کیدل افضل دي ؟ ددې تعین له قران کریم څخه هم کیږي اوله حدیث مبارک څخه هم ځکه چې له قران څخه معلومیږي چې دشپې په اخیره برخه کښی پورته کیدل ضروري ده . لکه څنگه چې الله تعالی وایي :

(إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا ۖ) (الزمل پاره ۲۹)

البته دشپې پورته کیدل سخت تکلیف دي لکن خبرې یې صحیح برابري دي اوله ناشئۃ الیل څخه له خوبه وروسته ثابتیږي ځکه ددې په اختیار سره پر نفس ډیر تکلیف راځي نو ځکه دا افضل دي او دسوره له اخیرې برخې څخه هم معلومیږي دا بهتری له قران کریم اوله حدیث شریف څخه هم معلومیږي (۲) الله تعالی وایي) دشپې داخیرې حصې فضیلت له ډیر مختلفو احادیثو څخه معلومیږي اوله عقل څخه هم دا معلومیږي ځکه چې داوخت دخوب وي او خوب پری ښودل مشکل ، گران وي په یوه حدیث کښی راغلی دي چې کوم شخص دشپې پورته شي عاجزي او زاری کوي زه الله تعالی له هغه څخه ډیر خوشحالیږم . ځکه چې زما درضا لپاره یې خپله محبوبه او توده (گرمه) بستره پری ایښی وي لدې نه هم معلومیږي چې دشپې اخیرې حصه ډیر فضیلت لري لکن که چا ته دا کار مشکل وو بیا دي دشپې په اوله حصه کښی څه برخه مختاره کړي ځکه چې په نورو شپو کی لوی خدای تعالی دشپې په اخیرې برخه کښی ددنیا اسمان ته راځي او په دې شپه (دشعبان پنځلسمه) کی له لمر لویدو وروسته راکوزیږي ځکه چې

کومو خلگو ته دشپې په اخيره کښې عبادت کول مشکل وي هغه دي دافضيلت دشپې په لومړي برخه کښې حاصل کړي ، کمه درجه يې داده چې دماخستن ترلمانځه پورې دي په عبادت کښې مشغول شي .
(انتبليغ ص ۳۷ ج ۸)

دشیطان دهوکه (چل) :

دادنفس عادت دي چې کله یوانسان دثواب حاصلولو اراده وکړي ، نفس ورته خپلې باندې جوړ وې څوېې له دې کڼه وگرځوی همداشان ، دبرات دشپې اوشب قدر دعبادت په وخت نفس انسان ته دهوکه ورکوی چې دشپې په اخيره کښې عمل فضيلت لرې دشپې په اوله برخه کښې څه فائده لری ؟ وگورئ څومره دافسوس ځای ده دشپې په اوله حصه کښې په داسی شان لدي عظیم عبادت څخه بې برخې کیږی ، بعض انسانان دنفس په ډیر خفی (پټ) چل سره غولیري ددې لپږه عبادت کوی چی زه په خلگو کښې مشهور شم په دي سره نفس خوشحالیږی خو داعبادت هیڅ گټه نه لری ځینی خلگ په دي نیت دشپې په ماخبره حصه کښې راپورته کیږی چی په خلگو کښې ممتاز عابد ونومول شی لکن افسوس داتکبر اوغرور دي چاته چی تکبر او غرور خوښ وي الله تعالی ته ډیر مبغوض دي (انتبليغ ص ۳۷ ج ۸)

په مبارکه شپه کښې گناه کول

ددې مبارکې شپې ډیر فضيلت دي اوپه دې شپه کښې گناه کول هم ډیره گناه لري په نسبت دنورو وختو ، لکه څنگه چې دځای حکم دي همداشان دزمان (وخت) حکم دي دمثال په توگه : په یوه عام ځانی کښې گناه کول ، اوپه مسجد کښې گناه کول ډیر فرق سره لری بیا په مسجدو کښې مسجد

نبوی او مسجد حرام په کوم کبسي چي لمونځ کول ترنورو زيات (ډير)
ثواب لري . په داسي پکځي کبسي گناه کول او په مسجد کبسي گناه کول
ډير عذاب لري لکه څنگه چي په يوه عام وخت کبسي گناه کول او بل په يوه
مبارک وخت کبسي ډير لوی عذاب لري مثلاً : په روژه کبسي گناه کول ډير
بدکار دي تردې چي بيله روژې وي داهم مبارکې ورځې دي په دې کبسي
گناه کول ډير لوی عذاب لري . (التبليغ ص ۷۵ ج ۱۸)

ددې شپې گناه :

کومه گناه چي په دې شپه کبسي کيږي دوه ډوله ده : يو ډول هغه گناه چي
د عبادت په رنگ نه وي ددې بدوالي ډير ظاهر او ښکاره ده ، لکه پدې شپه
اورونه لگول ، نه دي څخه ډير زياته نقصانات راپيداکيږي مالي تاوان هم
دي ، او کله دچالاس ، يا کور يابل څه اندام پري سوي وي له گناه څخه
علاوه نور نقصانات هم ورسره ترلي دي دوهم ډول هغه گناه ده چي په رنگ
د عبادت سره وي ، د ابدعت ده لکه څنگه چي په اکثره خلکو کبسي دارواج
دي چي په دې شپه (حلوی) پخوي څنگه چي په بدعت کبسي خوند يامزه
ډيره ده ځکه ډير انسانان پري مبتلا دي . اودخپلو په جوړولو سره يې
روابولي يوتاول (حيله) داده چي د نبی کریم صلی الله عليه وسلم غاښ
مبارک شهيد شوی وو او محمد صلی الله عليه وسلم حلوی خوړله ،
داخبره غلطه ده ! عقیده لرل گناه ده ځکه چي داواقع په شوال کبسي وه
بعض خلک وايي دا حضرت امير حمزه رضی الله تعالی عنه د شهادت
ورځې دي دادهغه فاتحه ده ، داهم بي بنياده ده ځکه چي د حضرت حمزه
رضی الله تعالی عنه شهادت هم په شوال کبسي وو . اصلاح الزم ص ۱۳۲

اکثره خلک په داسې گناه اخته دي چې دامنغ کيږي هم نه ځکه چې بدعت کښی ډیر خوند دي . بدعت هم یوه عظیمه گناه ده لازمه ده چې په دې مبارکه شپه کښی ځان ترینه وژغورئ . (التبلیغ ص ۲۴ ج ۸)

د الفیه (زرګوني) امانتۍ حقیقت :

دا خبره هم دیادولو وړ ده چې په ځینو کتابونو کښی لیکلی دي چې دشعبان په پنځلسمه شپه د خاص نفل (چې سل رکعت او په هر رکعت کښی لس ، لس ځله فل هو الله ویل کیږي) چې کول یې په کار ده ځکه دا په کوم قوي حدیث ، یا دیو صحابی او تابعی له قول څخه نه ده ثابته ، د عبادت په تعین کښی کوم قید نشته . په احادیثو کښی د مبارکو شپو په عبادت کښی کوم قید نشته . کوم چې چاته اسانه وي باید هغه وکړي ، که څوک نوافل کوی او که تسبیحات ورته عام اختیار شته کوم چې دمخکې علماؤو له لورې دنوافلو کوم خاص هیئت ذکر شوی دي ، ددې سبب دادی چې کوم پیر و خپل مرید ته په یو خاص حالت کښی د ا طریقې ویلی وي ، خود هغه لپاره ضرور یو مصلحت ده ، لکن د ا طریقې عامل بدعت دي ، همدانسان نورو بزرگانو ته بدویل رواندي په حدیث شریف کښی کوم معلوم عمل نه دي راغلی که غواړی چې تلاوت وکړي ، یا د لوی خدای تعالی ذکر وکړي ، یا نوافل وکړي او یا نصیحت بل چاته کوی یا یې پخپله واورې لکه څنگه چې حضرت اشرف علی تهانوی صاحب فرمایلي دي په کانپور کښی موږ په دې شپه باندی نصیحت (تبلیغ) کاوو ځکه چې په نصیحت کښی سړی ته خوب نه ورځی ، خوبیا هم ځینی ملګری ویده وو (التبلیغ ص ۴۱ ج ۸)

ښه فکر وکړئ چې په دې شپه کښی د عبادت کومه خاصه طریقه نه ده ثابته . خوښه مو که د چا نصیحت اورئ . نو که نفل کوی او که تلاوت قران کریم کوی د هر څه اختیار دي دا کوم حدیث چې دي : (صوموا نهارها) دا امر هم

لپاره داستحباب دي يادپنځلسمې ورځې روژه نيول مستحب ده فرض او واجب نه ده. غرض (قومو اليلها) له دې څخه ددې شپې فضيلت ثابتېږي او په حديث كښې راغلي چې لوى خداى تعالى په دې شپه كښې ددنيا اسمان ته راكوزيږي (هل من داع فاستجيب له هل من مستغفر فاغفر له) يعنې كوم دمغفرت غوښتونكى شته چې بخښنه ورته وكړو؟ آيا كوم دوعا كونكى شته چې دوعا يې قبوله كړو؟ ترسهاره پورې به درحمت لمن ويږه وي. (البليغ ص ۸۴ ج ۸ الترغيب ص ۱۰۴ ج ۲).

دبخښنې په شپه كښې هم بې برخيتوب

وعن ابي موسى الاشعري رضى الله تعالى عنه عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال ان الله تعالى ليطلع في ليلة النصف من شعبان فيغفر لجميع خلقه الا لمشرك او مشاحن - رواه ابن ماجة ورواه احمد عن عبدالله بن عمر وبن العاص رضى الله تعالى عنهم

ژباړه: له حضرت ابو موسى اشعري رضى الله تعالى عنه څخه روايت دي چې حضرت محمد صلى الله عليه وسلم وويل: لوى خداى جل جلاله دشعبان (برات) په پنځلسمه شپه خپل مخلوق ته متوجه كيږي له مشرك او حاسد څخه علاوه نورو ټولو ته بخښنه كوي په يوبل روايت كښې راغلي دي چې له كينه گر اوله ناحقه وژونكي څخه علاوه نورو ته بخښنه كوي.

تشرېح: دحديث شريف حاصل دادى چې لوى خداى جل جلاله په دې مباركه او مقدسه شپه كښې له خپل رحمته سره مخلوق ته متوجه كيږي، رحمت يې دومره په جوش راځي چې خپل حقوق هم ورمعاډوي (بخښي) او انسان ته دومره مهلت وركوي چې دخداى تعالى په بندگي عبادت

او طاعت کښې نیمگړتیا ولرې باید بشپړ یې کړی او د تیر وخت له اعمالو توبه وکارې نو به یې توبه قبوله کړی. او که چېرې توبه ونه کارې او خپلو بدو عملو او بد اعتقاد ته دوام ورکړی الله تعالی به یې پخپل عذاب مبتلا کړی. له حاسد (کینه) څخه هغه شخص مراد دي او په خپله سینه بغیر له کومې شرعې وجې بلکه دخپلې نفسې تقاضا له وجې له چا سره حسد او کینه کوی او په خپله سینه کښې د حسد اور بلوي داسې بد بخت انسان ددې مبارکې شپې له برکته څخه هم بې برخې دي داسې څوک به دخدای تعالی له رحمته او بخښنې څخه بې برخې وي: ددې تفصیل په مختلفو احادیثو کښې راغلی دي چې ددې شپې له برکته، مشرک، ناحقه قاتل او کینه گر بې برخې دي په ځینو روایتو کښې داهم راغلی دي چې صله رحمی قطع کونکی (له ورور، قریبه او دوست سره تعلق نه ساتی) هم الله تعالی نه بخښی. او په ځینو روایتونو کښې داهم راغلی دي چې پایڅې (پرتوگ ترپنډیو) کښته کونکی، د مور او پلار نافرمانې کونکی، همیشه شراب څښونکی، زانی، او په ظلم محصول اخستونکی، جاذوگر، کاهن (دغیب خبرې کونکی) اوسازنده او باجه غږونکی پر دې ټولو دخدای تعالی درحمت نظر په دې مبارکه شپه کښې نه کیږی (انوذبالله خدای تعالی ته پخپل فضل کرم موږ ته هدایت وکړی اوله داسې خلکو څخه مو مه حسابوی. (مظاهر حق جدید ص ۲۰۲ ج ۲).

دېې برخې خلکو است

له مختلفو روایاتو څخه د برات د پنځلسمې شپې فضیلت په روښانه توګه معلوم دي چې داشپه د الله تعالی په وړاندې مبارکه اوقیمتې شپه ده، او الله تعالی پر خپلو بندګانو عام رحمت کوی او خاصه توجه لکن دارحمت پر هغو کسانو کوی چې هغوی هم ددې رحمت په انتظار ناست وي خپل

د نيوې او اخروې حاجات د لوی خدای تعالی په وړاندې عرضوی اولوی خدای جل جلاله یې ورپوره کوی لکن ځینی داسی سخت گناهونه دي چې ترڅو ورڅخه توبه ونکړی سوال یې نه قبلېږی :

اول: مشرک دوهم: کینه گر دریم: دموړ او پلارنا فرمان څلورم: زانی پنځم: شراب خور شپږم: کاهن اووم: صله رحمی قطع کونکی اتم: پرتوگ تر پندیو لاندی کونکی. دلته د هر یوه په اړه څه تفصیل ته ضرورت دي:

شُرک : د خدای تعالی په ذات او صفاتو کښی بل څوک شریک کول ، اوله هغه سره د معبود په شان معامله کول او دهغه عبادت کول او نور د الله تعالی ارشاد دي (**إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا**) (پاره ۵ سورة النساء)

ژباړه : بیشکه الله تعالی بخښنه نه کوی هغه چاته چی له الله تعالی سره شریک نیسی ، اوله دي لاندی نورو ته بخښنه کوی چی خوښه یې شی ، دوهم ایت: (**وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ**) (سورة لقمان . پاره ۳)

ژباړه : او کله چی لقمان وویل خپل زوی ته کله چی یې هغه ته نصیحت کوی ای زویه له الله تعالی سره شرک مه نیسه ځکه چی شریک نیول لوی ظلم دي له خدای جل جلاله سره شریک نیول دا یر لوی جرم او نافرمانی ده . او د بخښنې قابل هم نه ده پر خپل ځان باندی تر دي بل لوی ظلم نشته چی همیشه په هلاکت او بریادې کښی وي الله تعالی چې د ځمکې او اسمانونو خالق دي ، د ټولو مخلوقاتو مالک ، یوازې اوبې احتیاجه دي ، دهغه هیڅ

شريک نشته ((قل هو الله احد) لوی خدای جل جلاله چې کریم اور حیم ذات دي داسې چاته مغفرت نه کوي ، لکه څنگه چې د خدای تعالی له ذات سره شریک نیول ظلم عظیم دي ، همدارنگه دهغه له صفاتو کمالیه وو سره شریک نیول هم لویه گناه ده . (حقیقت شب برات ص ۱۹)

کینه څه ته وایي ؟

د یو مسلمان له بل مسلمان سره کینه کول بالکل ناروا ده او د خدای تعالی له رحمت څخه دلېرې کیدو سبب دي الله تعالی فرمایي :
 (خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ۱۹۹) ، پاره ۹ سورة الاعراف ،
 عفو ه او درگذر خوښه کړه ، په نیکې امر کوه اوله جاهلانو څخه ځان وژغوره ، له انسان څخه حتما خطايې کيږي که چېرې داسې وشول ، بیا معافي د الله تعالی ډیره خوښه ده ، ځکه یې وفرمایيل چې معافي (بخښنه) اختیار کړه او که له بې عقلانو څخه چېرته کومه خبره درته وشي ، ځان ترینه وژغوره ، جنگ او جدال مه ورسره کوه حدیث شریف کښی راغلی دي **قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لا تباغضوا** : رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایلي دي : چې یوله بله سره بغض مه کوی .

کینه : کومې ته چې په عربی کښی حسد وایي تعریف یې داسې شوی دي کله چې له یوه دښمن څخه انتقام (بدله) اخیستل ممکن نوی ، د خپل قهر په راکتړولولو سره پر زړه تکلیف راځي . بس ددې علاج دادی چې د خپل

مقابل شخص بدی ورمعاف کړه او راشه دوشه ورسر شروع کړه په یوڅو ورځو کښی به ټول مشکل حل شی. (تعلیم الدین مولان تھانوی رحمہ اللہ ص ۵۸)
 په حدیث شریف کښی راغلی دي چې نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم ویلی دي چې تعلق ختم کونکی جنت ته نه شی داخلیدلای (بخاری، مسلم)
 له حضرت ابوهریرة رضی اللہ تعالیٰ عنہ څخه روایت دي چې په هره دوشنبه او پنج شنبه د جنت دروازې خلاصیږي او هر هغه بنده ته مغفرت (بخښنه) کیږي چې له خدای تعالیٰ سره شریک ونه نیسی لکن هغه څوک لدې مغفرت څخه بهې برخې دي چې دده اود مسلمان ورور په مینځ کښی کینه وي. (مشکوٰۃ ص ۴۲۷)

له حضرت ابوهریرة رضی اللہ تعالیٰ عنہ څخه روایت دي: چې نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم وفرمایل: چې په هره هفته کښی په دوشنبه او پنج شنبه دټولو انسانانو اعمال خدای تعالیٰ ته وړاندې کیږي، او هر مؤمن ته بخښنه کیږي. مگر نه هغه خلکو ته چې یو له بل سره کینه ولری، او ددې خبرې ډیر تائید کوو، چې داخلگ دي کینه پریرېدي او یو له بل سره دي ملاقات وکړي. (مشکوٰۃ شریف ص ۴۲۸)

په دې روایاتو کښی د کینه د بد عمل بیان شوی دي کوم چې په دنیا او اخرت کښی د هلاکت سبب دي خپل مینځې اړیکې خدای تعالیٰ ته ډیرې خوښې دي، که چېرې د څه مشکل له وجې کوم خفگان پېښ شی، باید ژر صلح وشي او چې اوږد نشي. ددې لپاره ښه لاره سلام اچول دي چې د تعلق او محبت یوازنی لاره ده. تر درو شپو او ورځو زیات باید تعلق پري نشي ځکه چې په حدیث شریف کښی راغلی دي چې له خپل ورور (مسلمان) سره تر درو شپو او ورځو زیات خفگان کول حرام دي چې یو له بله په تریو تندي سره گوري. (مولانا محمد رفعت قاسمی)

صله رحمې قطع کول څه ته وايي ؟

څرنگه چې د قريبانو او خپلوانو حقوق پرموړ و واجب دي . دهغو نه ادا کول . له هغوی سره بده رویه (سلوک) کول او تعلقات ختم کول د صله رحمې قطع کول دي . په احاديثو کېنې د کينې ډير بدوالی ، راغلی دي . او کينه گر ته يې ډير بدويلی ، د نبی کریم صلی الله عليه وسلم وينا ده چې دوې گناوې ډيرې سختې دي چې کونکې ته يې په دنيا او هم اخرت کېنې عذاب ورکول کيږي (۱) بغاوت (ظلم) (۲) صله رحمې قطع کونکې (مشکوة شريف) .

په ډيرو احاديثو کېنې راغلی دي چې الله تعالی فرمايلي دي : د (رحم) لفظ د الله تعالی له پاک صفت رحمېن څخه مشتق دي څوک چې . له چا سره رحم کوی رحمېن پر هغه باندی رحم کوی ، او څوک چې له چا سره ، قطع کوی رحمېن به له هغه قطع کوی (فضائل صدقات ص ۲۱۹ ج ۱) فقيه ابواللیث رحمه الله عليه ویلی دي : چې صله رحمې قطع کول دومره بده گناه ده چې د ډيري او مرتبې خاوندان هم دخدای تعالی له رحمته بې برخې کوی ، نو ځکه د هر مسلمان لپاره لازمه ده چې ډير ژر له دې بده کاره توبه وکارې او که يې چېرې عادت وي نو ضرور دې پرېږدي او تعلق دي زیات کړی .

حضرت عبدالله بن مسعود رضی الله تعالی عنه یوه وروځ دسهار له لمانځه وروسته یوه مجلس ته تشریف یووړ او ورته یې وویل : که په تاسو کېنې څوک د صله رحمې قطع کونکې وي لاړ دي شې ځکه چې موږ خدای تعالی ته سوال اوددوعاوي کوو او پر صله قطع کونکې دخدای تعالی درحمت دروازي بندې وي . وگورئ څومره دناراضی ځای دي ، شاید چې د عبدالله بن مسعود رضی الله تعالی عنه جنزه دې دقران او احاديثو په رڼا کې وي ددوعا په کولو کېنې له صله رحمې نه توبه ضروري ده . که چېرې دوعا په اجتماع سره کيږي ، ددوعا په ادا بو کېنې داهم ده چې له داسې

گناهونو څخه به پاک وي چې د خدای تعالیٰ رحمت ورباندې نه کېږي ، کله چې د کینې دومره گناه ده چې په سبب سره یې بل څوک د خدای تعالیٰ له رحمته لېرې کېږي نو پخپله به د کینه ګر څه حال وي ، همداراز د دې شخص توبه نه قبلېږي ترڅو چې یې ځان ترې ساتلی نه وي . (حقیقت شب برات ص ۲۴)

په خپلو مینځو کښې د ښمنۍ کول . د پروخت د حق اونا حق په فرق کښې غفلت وي ، د بل حق چې د کوم چا پر ذمه وي هغه له نظره غورځوی .

د شریعت پاک تعلیم دادی که چېرې د دوو ورونو په خپل مینځ کښې کوم تعصب پیدا شي باید په ایماندارۍ سره هر شخص خپلې گناه ته ځیر شي او خپله گناه تسلیم کړي او توبه ترینه وکاږي او صلح وکړي . او خپله ایماني جذبه باید رامنځ ته کړي او ترټولو مخکې صلحې ته غاړه کښېږدي . خدای تعالیٰ چې انسان ته کوم جسم او صورت ورکړي دایو امانت دي . انسان د دې په سبب سره په نیک کار کښې پوره کوشش کولای شي ، باید ضائع یې نکړي او کوم شخص چې د اخیانت کوي بدیانتې کوی د خدای تعالیٰ په نزد دا شخص لوی مجرم او باغي دي ، کوم څوک چې دشپې له برکته څخه بې برخې شي د نورو ډیرو سزاګانو مستحق ګرځي . (الترغیب ص ۳۲۰ ج ۲)

تر پنديو لاندې د پايڅو څرول

تر پنديو لاندې پرتوګ يا لنگ کول يا لوی لستونې جوړول يا لوشمله پريښوول ، د بخاری او مسلم شریف په حدیث کښې راغلي دي چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم وویل : چې د خدای تعالیٰ درحمت نظر پر هغو خلکو نه کېږي چې پایڅې يا لنگ تر پنديو لاندې کوی .

دوهم : په دوهم حدیث کښې د دې اندازه معلومه شوی ده . چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم وفرمایيل چې : د کوم چا پرتوګ چې تر پنديو لاندې وي دا شخص به په دوړځ کښې وي . (بخاری شریف) .

دريم: په دريم حديث كښى دنورو جامو خړول هم حرام بلل شوى دي نبي كريم صلى الله عليه وسلم فرمايلى دي: چې اسبال (يعنى اوږدول له خپلې اندازې څخه كه پرتوگ وي كه كرتى ، او لنگوته نودا كه د تكبر له وجې اوږده وي الله تعالى ورته درحمت په نظر نه گورې. ددې حديث روايت (ابو داؤد . نسائي او ابن ماجه كړى دي) او ددې په تائيد كښى يوبل حديث داسې دي چې كوم شخص خپلې جامې خړولې وي خداى تعالى ورته درحمت په نظر نه گورى. (ددې حديث روايت امام بخارى شريف كړى دي) په دې حديث كښى مطلق كالى ذكر شوى دي ، مگر دپاى په څو حديثو كښى ذكر شوى دي. او دنورو جامو په هكله علماؤو محقيقنو ويلې چې لستونې ترگوتو تيريدل او شمله ترنيمي ملا تيريدل داتول په اسبال كښى داخل دي او ممنوع دي. بعض كم فهم خلك وايې چې داممنوع هغه وخت ده چې د تكبر له وجې وي كه خير شو لمړى خو داويل غلط دي چې وايې موږ خو تكبر نه كوو ، بيانو ولى داسې كوى ، سنت طريقه ولې نه اختياروي ددې په اختيارولو كښى مو زړه ولى تنگيږى ، لنډې پاىڅې مو ولى نه خوښيږى آيا داتكبر نه ده نوڅه ده ؟ بل په حديث شريف كښى چې كوم د تكبر لفظ راغلى دي دا قيد اتفاقى ده احترازى نه ده څنگه چې يې اكثره خلك د تكبر له وجې كوى نوڅكه (نبي كريم صلى الله عليه وسلم) دا قيد ذكر كړ لکن دامطلق حرام دي په بل حديث كښى چې دپنډيو حد معلوم شوى هلته پكښى د تكبر لفظ نشته مطلق ناروا ده كه د تكبر له وجې وي او كه بغير د تكبر ، مگر كه د تكبر له وجې وي بيا دوې گنا وې شوى اوبيله تكبره يوه گناه ده ، هسې دروا والى لپاره بانې مه لتوى ، كه څوك وايې چې دامطلق (بغير له قيده د تكبر) موږ په مقيد (سره له قيده

د تکره) حمل کوو ، د دې خواب په اصول فقه حنفې کښی شوی چې مطلق پر خپل اطلاق پاته دي . غرض دا چې دروگوالی لپاره هیڅ صورت نشته .
 ځینی خلک په لمانځه کښی پایڅې یانور کالې برابر وي لکن له لمانځه نه بغیر هم له گناه څخه ځان ساتل پکار ده بعض خلک پایڅې غټې (اوږدې) جوړوي خو بیا یې په لمانځه کښی بیرته راټولوي مگر اصلاً په وخت ضائع کولو کی گناه ده که پنډی پټې وي که ښکاره ، او خیاط ته هم داسی کالې جوړول جائز نه دي ځکه چې په گناه کښی کومک کول هم گناه ده ، باید ټول خیاطان داسې ناروا کالې جوړ نکړي له خدای تعالی څخه دې حلاله روزې (رزق) طلب کړی . (اصلاح الرسوم ص ۲۸)

د شپې شرعي حکم

دناروا رواجو څخه تصویر (عکس) اوسپنی بلا ضرورت ساتل هم شامل دي دبخاری او مسلم شریف په حدیث کښی راغلی چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي چې هغه کورته درحمت ملائکې نه داخلېږي چې پکښی سپی یا عکس وي . نبی کریم صلی الله علیه وسلم ویلي چې ترټولو غټه گناه تصویر جوړول دي یوه حدیث کښی راځی چی نبی کریم صلی الله علیه وسلم ویلي چې ترټولو غټه گناه تصویر جوړول دي . یوه حدیث شریف کښی راځی چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم ویلي : څوک له دریو غرضو بغیر سپی ساتی .

اول : د مال (پیسو) د حفاظت لپاره

دوهم : د ښکار لپاره دریم :

د کور یا کښت د حفاظت لپاره دهغه له ثوابه هره ورځ یو قیراط کمېږي (د قیراط اندازه په حدیث کښی واحد د غره په مثال ده) دا حدیث په بخاری شریف او مسلم کښی راغلی په دي احادیثو کښی تصویر جوړول ، تصویر

ښوول بغير له ضرورته سپی درول حرام ثابت شوی دي دجدید تهذيب په لوازمو کي بلل شوی وي لږ حقيقت ته خير شی . له دي دواړو شيانو څخه پوره ځان وساتئ . د بعض خلگو عقلونه دې حال ته رارسيدلی دي چې د سپيو صفات حميده (ښه صفات) بيانوی اود ممانعت لاره بند وي خو په پټه کي حکم شرعی لغو کوی خوکه دچداخيال وي نو دايمان دنوی کولو ضرورت ورته شته . له مسلمانيدو وروسته د شرعي احکامو د علت پوښتنه (طلب) کول مناسب نه دي ډير مجازی (دنیوی) احکام په علت سره نه معلوميری . بې له علت نه يې منل لازم دي دحاکم حقيقي لوی خدای تعالی په حکم کښی ولی څه څوک ويل وکړی ؟ که څوک ووايې چې زموږ د دېن احکام له عقل سره برابر دي ، مگر ددې خواب دادي چې له عقل سره برابر دي مگر بعض احکام ته عقل نه شی رسيدلای ، مثلاً ډير شيان په سترگو ليدل کيږی مگر په صحيح توگه يې سترگی ادراک شې کولای . دادعقل کار دي چې دا حکامو علت وپيژنی . دادعقل دانبيا عليهم السلام دکامل اولياء اود علماء راسخينو عقل وو چې دلوی خدای تعالی خاص رحمت وو . د عامو خلگو په عقل کښی دومره قوت نشته ، اوددې زمانې متعلمين د عامو له صفة نه وزي . داچې له دې څخه ددين اصول مراد دي چې دا عقلي دي يعنی : څوک چې قران کريم او حديث نه منی ، پرتوحيد (دالله تعالی پريوازی ذات) اورسالت ايمان يې علم په دليل عقلي سره هم ثابتيږی اوفروعی شيان يعنی فلانکی شی ولی حر 'م دي فلانکی ولی حلال دي داسې شيان په عقل سره ثابتول ضروري نه ده بلکه ددې منل په دليل شرعی سره پکار ده ، اود عقل موافقه هم دا خبره ده چې حاکم ، حاکم منل په دلائل مختلفه و سره کله چې حاکم په حاکم ومنل شی ، بيا دهغه دهر حکم دلائل پوښتل يو قسم بغاوت (نافرمانی) ده يعنی چې کله خدای تعالی

ومنی ایمان ورباندې راوړي بیا باید دهغه هر حکم ومنل شي . او علت یې ونه پوښتل شي ځکه چې دنیایې قوانین په وجه او علت سره زمونږ په ذهن کښې نه راځي مطلب غرض دا چې شرعې حکم یې له کومې نزاع څخه منل واجب دي هو . وروسته له منلو څخه دکوم حکمت لپاره که تحقیق وشي دا جائز دي بعض خلگ حيله جوړ وي چې مونږ سپی د حفاظت لپاره ساتو ، لکن پوه شي چې الله تعالی په هر نیت عالم او پوه دي که چېرې فقط یوازې د طبیعت برابرولو لپاره ساتل کیږي د ابالکل حرام دي سپی خو هغه څوک ساتي چې پیره دار یې نوی خپل مال . کور او پسونه ورباندې ساتي نن سبا خو الحمد لله د هر چا پیره دار شته نو د سپی څه ضرورت دي ؟

همداشان د ښکار تمام اسباب شته ، لکه : کلاشینکوف ، توپک او توپنچه ، نوولی سپی څوک و ساتي ؟ (اصلاح الرسوم ص ۳۰ اثر حضرت مولانا شرف علی به نوری رحمۃ الله علیه)

د تصویر شرعي حکم

ځینی خلگ وایي چې ناجائز خو پوره (مکمل) تصویر دي مونږ خونصف تصویر جوړ وو او ساتو یې نو ځکه دا جائز دي کله چې په تصویر کښې داسې عضو (اندام) نه وي چې بغیر له هغه ژوند ممکن نوی دا جائز دي حقیقت دا دي چې عکس (تصویر) تر هغو پورې ناجائز دي چې تر څو دهغه حیوان شکل ته بند معلومیږي ، مثلاً که د انسان نمایي تصویر واخیستل شي چې مخ او نورې اعضاوې یې معلومیږي د ابالکل حرام وي ، او داسی نور حیوانات . ځینی خلگ اعتراضات کوي چې دروېو (پیسو) عکسونه هم باید ناجائز شي ځکه له هغه څخه هم انسان معلومیږي ؟

ځواب دا دي چې دلته اشد (سخت) ضرورت دي او د ضرورت په وخت کښې مکلفیت کمیږي او نور خلگ یوازې د شوق لپاره سپی ساتي چې دا قطعاً حرام دي . (اصلاح الرسوم ص ۳۱)

مسئله : په کوم کور کښی چی سپی سور (خنزیر) ، شراب ، زانې یا زانیه او تصویر (عکس) وي داسې کور ته درحمت ملائکه نه داخلېږی .
(غنیۃ انطالین ص ۳۸۰)

د نجوم علم

حضرت عبدالله ابن عباس له نبی کریم صلی الله علیه وسلم څخه روایت کوی : چی چاد علم نجوم یو څه برخه چې د شریعت مخالفه وي حاصل کړی گواکی دي شخص جادو حاصل کړ او نجومې کاهن دي کاهن جادوگر دي او جادوگر کافر دي . (مسکوة ص ۳۹۴)

له حضرت ابوهریره رضی الله تعالی عنه څخه روایت دي چی نبی کریم صلی الله علیه وسلم وویل : **ومن سحر فقد اشرك** ،

ژباړه : چا چې جادو وکړ هغه مشرک شو . (نسائی شریف ص ۱۷۱ ج ۲)

جادو او داسی نور تمام (تول) د شرک او کفر ښاخونه دي کوم چی بالکل حرام دي همداشان جادو کول هم حرام دي او بل چاته جادو ورکول هم حرام دي نن سبا د عامو خلکو بڼو وجود خواص هم په دي مهلک مرض کښی مبتلا دي . چېرې چې له چلاره یې د ښمنې وې یا کومه بله خبره وي ، ضرور جادو ورباندې کوی او دخپل زړه پر اس ورباندې کارې ښځینه مخلوق هم په دي کښی مبتلا (اخته) دي کله چې معلومې خبرې مخ ته راشي ضرور منډې وهي او د جادو کوی که چېرې یوه مسلمان ته کوم ضرر ورسیده مخکې وعید ونه ورته راجمع کيږی او داکار قطعاً ناجائز او حرام دي . لدې ټولو شيانو څخه ځان ساتل پکار ده ، څوک چې داکار کوی هغه هم سخت گنهگار دي او پر دې باندی اجرت (مزدورې) اخېستل او ورکول دواړه حرام دي . (حقیقت شېرات ص ۱۵)

د شراب څښلو حکم

اسلام شراب او هره نشه کونکې شی حرام کړی دي . په قران کریم او احادیثو کې ددې حرمت مفصل بیان شوی دي:

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۙ) (بقره ۲۰۷ ر.کوع ۲)

ژباړه اي هغو کسانو چې ايمان موراوړي بې شکه شراب ، خمار ، او بې پرستی ټول بدله کارونو د شيطان څخه دي نو پر هيز ترينه وکړيئ ښايې چې خلاصون ومومي . په مشکوة شريف ص (۳۸۲) کې حضرت ابن عباس له نبي کریم صلی الله عليه وسلم څخه روايت کوی چې: (کل مسکر حرام) هر نشه کونکې شی حرام دي .

له حضرت عبدالله بن عمر رضی الله تعالی عنه څخه روايت دي چې نبي کریم صلی الله عليه وسلم وويل: احسان اچونکی ، د مور او پلار نافرمانې کونکی او شراب څښونکی به جنت ته نه داخلېږي (مشکوة شريف ص ۴۲۰) په يوه بل حديث کې د نبي کریم صلی الله عليه وسلم څخه ارشاد دي: چې پر دريو خلکو جنت حرام دي له هغو څخه يو شراب خور دي (مشکوة شريف ص ۳۸۸)

د غيب وپونځې حکم

په حقيقت کې غيب د خداي تعالی ذاتي صفت دي له الله تعالی څخه بغير علم غيب په خپله اصطلاحې معنی د بل چا لپاره نشته نو ځکه د غيب خبرې ويل او پلټل يې په هره طريقه چې وي صحيح نه دي شريعت بالکل حرام بللی دي . په قران کریم او احادیثو کې ددې تفصيل راغلی دي چې

علم غیب یوازې خدای تعالی لره ثابت دي د لوی خدای تعالی فرمان دي چې ((إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ)) (پاره ۳۸ سوره نغم).

په احادیثو کښې پرداسې شخص چې د علم غیب خبرې پوښتي او بل چاته یې وایې سخت عذاب راغلی دي له حضرت حفصې رضی الله عنها څخه روایت دي: چې څوک دهغه چا څنگ ته راشي چې هغه د علم غیب خبرې کوي او له هغه څخه کومه خبره وپوښتي ددې شخص لمونځ (۴۰) ورځې نه قبلېږي (مشکوٰۃ ص ۲۹۳).

دمور او پلار نافرمانې کونکي حکم

د انسان په تربیه کښې دمور او پلار درجه له ټولو انسانانو څخه لوړه ده. نوځکه هر راز نیکې او ښه رونه له مور او پلار سره پکار ده. په خاصه توګه چې کله یوله دوی څخه بډا شي. په داسې حالت کښې لازمه ده چې هر راز خدمت او په نرمې سره خبرې وشي. په ژبه لاس او پښو ددوی په وړاندې هیڅ دېد تمیزی اظهار باید وشي. بلکه ددوی مخکې حقوق یاد کړي او دمغفرت دوعا ورته وکړي. مور او پلار دخپلو بچیانو په ډیر شفقت سره حفاظت کوي نو پکار ده چې نن دهغوی هر اړخیز خدمت او شفقت ورباندې وشي او په هر حالت دهغوی خدمت وشي یوازې خدمت نه بلکه له لوی خدای جل جلاله څخه دمغفرت دوعاوې هم ورته شي دمور او پلار سره دښه سلوک په باره کښې بی شمیره صحیح احایث راغلی دي چې موږ ور څخه څو رااخلو: امام احمد او مسلم دابوهریره رضی الله تعالی عنه څخه نقل کوي چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم وفرمایل: ذلیل دی وې هغه څوک چې ورسره مور او پلار یا یو له دوی څخه ژوندی وي بیا هم جنت ته داخل نشي (یعنی ددوی خدمت او فرمانبرداری ونکړي) یو صحابی دنبی کریم صلی الله علیه وسلم په خدمت کښې حاضر شو او ویې ویل ای

دخدای جل جلاله رسوله! ما دجهاد اراده کړې ده او ستا سره مشوره کوم ،
نبي کریم صلی الله علیه وسلم ورته وویل چې ستا مور شته؟
صحابی ورته وویل هو (شته) بیانی کریم صلی الله علیه وسلم ورته وویل
دمور خدمت پرتالازم ده هغه وکړه جنت دهغې ترپښو لاندې ده په مختلفو
مجالسو کښې نبي کریم صلی الله علیه وسلم دا حدیث دوه واره ویلي دي
(رواه النسائي وابن ماجه).

نبي کریم صلی الله علیه وسلم ویلي دي چې دخدای تعالی رضاء دمور
اوپلار په رضا مندي کښې ده ، دالله تعالی نارضائی دمور اوپلار په
نارضائی کې ده . (ترمذی تفسیر بیان السبحان ص ۳۹۵ ج ۲).

دشعبان (برات) دروژې ثبوت

وعن علي رضي الله تعالى عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
اذا كانت ليلة النصف من شعبان فقوموا ليلها وصوموا يومها فان الله تعالى ينزل
فيها بغروب الشمس الى السماء الدنيا فيقول الا من استغفر فاغفر له الا مسترزق
فارزقه الا مبتلى فاعافيه الا كذا وكذا حتى يطلع الفجر (رواه ابن ماجه)

ژباړه: له حضرت علي رضي الله تعالى عنه څخه روايت دي چې نبي کریم
صلي الله علیه وسلم وويل: کله چې د نصف شعبان شپه راشي (د برات
پنځلسمه شپه) په شپه يې لمونځ وکړئ او په ورځ يې روژه نيسي ځکه چې
لوی خدای تعالی په دې شپه تر لمر وليدو وروسته د دنیا اسمان ته تشریف
راوړی (يعنی له خپله خاص رحمته سره توجه کوي) او د دنیا خلگو ته
وايي چې خبر اوسئ! کوم دمغفرت غوښتونکی شته چې زه بخښه ورته
وکرېم؟ خبر اوسئ! کوم درزق غوښتونکی شته چې ورته رزق ورکړم؟ خبر
اوسئ! کوم مصيبت زده شته چې ورته خلاص يې کړم؟ خبر اوسئ! داسې
اوداسې (يعنی الله تعالی د هر شې نوم اخلي او بنده ته اواز کوي مثلاً)

وايې آياشته کوم غوښتونکي چې څه ورکړم؟ آيا شته کوم غمجن چې خوشحاله يې کړم؟ اوداسې نور دادرځمت اوازونه به جارې وې ترصباح صادق پورې (برماجه).

تشرېح: د برات د شپې د نعمتونو او فضيلتونو څومره لوړ مقام دي؟

دا هغه مقدسه شپه ده چې لوی خدای تعالی دخپل خاص رحمت سره د دنیا اسمان ته تشریف راوړي خپل بندگان وخپل رحمت عامه ته رابولي، بشارت دي هغه نيکبخته انسانانو ته کوم چې په دې مبارکه شپه کښې دلوی خدای تعالی درځمت سيوري ته ناست وي. عبادت او بندگي کوی، دخدای تعالی په وړاندې خپل ضرورتونه او حاجتونه وړاندې کوی او خدای تعالی په خپل رحمت سره دهغوی سوالونه قبلوی. افسوس دی پر هغو انسانانو چې ددې مبارکې شپې استقبال په عبث کارو کوی په آتش بازی (په اوړو) کوم بد فعل دي خپله نيکبختي او سعادت له لاسه ورکوی خدای تعالی دې موږ اوتاسې ته توفيق راکړي چې د برات د شپې د فضيلت احساس وکړو ددې شپې د تقدیس او پاکوالي احترام وکړو. ټوله شپه په اخلاص سره دخدای تعالی په عبادت او بندگي کښې مشغول شو ترڅو دلوی خدای تعالی درځمت عامه جوگه شو. (مظاهر حق ج ۲ ص ۲۰۱ ج ۲).

د برات د شپې دروژي نيولو وجه

عن اسامة بن زيد رضي الله عنهما قال قلت يا رسول الله لم ارك تصوم من شهر من الشهور ما تصوم من شعبان قال ذاك شهر يغفل الناس عنه بين رجب ورمضان وهو شهر ترفع فيه الاعمال الى رب العالمين واحب ان يرفع عملي وانا صائم (رواه النسائي)

ژباړه : له حضرت اسامه بن زيد رضی الله تعالی عنه څخه روایت دي چې ماله نبی کریم صلی الله علیه وسلم څخه پوښتنه وکړه ! چې ای د خدای تعالی رسول ! ته چې دشعبان په میاشت کېنې کومې روژې نیسې په بله کي میاشت ماستا دومره روژې نه دي لیدلې ؟ نبی کریم صلی الله علیه وسلم وویل ! د درجب او رمضان ترمینځ میاشت ده اکثره خلگ ترینه غافل دی په دې میاشت کېنې د خدای تعالی حضور ته د بندگانو اعمال وړاندې کیږي ، زه داخوښوم چې کله زما اعمال خدای تعالی ته وړاندې کیږي او زه روژه داریم . په یوه بل روایت کېنې داالفاظ راغلي دي چې په دې میاشت کېنې د ټولو مړه کیدونکو خلگو د مرگ فیصله کیږي زه داخوښوم چې کله زما د مرگ فیصله کیږي او زه روژه داریم .

تشریح : درمضان المبارک میاشت خو تر ټولو میاشتو افضله میاشت ده درجب میاشت هم یوه له اشهر حرم څخه ده ذی القعدة ذی الحجة محرم او رجب دا اسلام نه مخکې هم د دې میاشتې زیات قدر کیدی او شعبان د دوو مبارکو میاشتو په مینځ کېنې دي پخپله دشعبان هم زیات فضائل دي تردې چې ترمذی او بهیقي د حدیثو مشهور کتابونه دي (له انس رضی الله تعالی عنه څخه د نبی کریم صلی الله علیه وسلم دا قول نقل دي : چې له رمضان المبارک څخه وروسته تر ټولو دقدرو روژې دشعبان دي چې دروژې لپاره تیاري ده . ځکه نبی کریم صلی الله علیه وسلم غوښتل چې خلگ دا میاشت په غفلت کېنې تیره نکړي لکه څنگه چې سنت د فرض لمانځه د نقصاناتو پوره کونکي دي . همداراز دشعبان روژه درمضان المبارک دروژو لپاره پوره کیدونکي ده . په شعبان کېنې د نبی کریم صلی الله علیه وسلم د پرله پسې روژو یوه وجه داهم وه چې د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم عادت وو چې په هره میاشت کېنې یې (۳) درې

روژې نیولې او کله به یې پرېښودلې هم . خو بیا به یې یوځای په شعبان کښی نیولې . دشعبان په میاشت کښی د نبی کریم صلی الله علیه وسلم دروژو په باره کی روایات مختلف دي . داهم ثابته ده چې اکثره شعبان نبی کریم صلی الله علیه وسلم روژې نیولې او په یوه روایت کی داهم راغلی چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم له رمضان المبارک څخه علاوه نوری میاشتی هم بشپړه میاشت روژی ندی نیولې . ځکه چې د علماؤو په دي روایت کښی له ټولې میاشتی څخه اکثره مراد دي ، داهم ممکنه ده چې په کوم کال یې ټول شعبان روژې نیولې وې . او په کوم کال یې یوه برخه نیولې وې (الترغیب والترهیب ص ۳۵۲ ج ۲)

دنبخو دنفلې روژو حکم

عن ابی هريرة رضي الله تعالى عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال لا يحل لامرأة ان تصوم وزوجها شاهدا لا باذنه

ژباړه : له حضرت ابو هريرة رضي الله تعالى عنه څخه روایت دي: چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم فرمایلی دي: چې دنبخو لپاره روانده چې دخپل میړه په موجودگي کښی دهغه له اجازې بغیر روژې ونیسې . او په یوه روایت کښی راغلی دی چې درمضان المبارک له روژو بغیر نورې روژې دي پرېږدي .

تشریح : دنفلې روژې لپاره که په ژبه سره اجازه واخلي دا اولتی ده او که چېرې دنبخې دایقین وې چې که زه چېرې روژه ونیسم خاوند مې نه خفه کیږی او یا داچې مخکې یې ترې اجازه اخیستې وي او اوس دنوې اجازې ضرورت نه وینی . اودنفلي روژې دمعانعت وجه داده چې نه ده معلومه چې

کوم وخت يې خاوند مانع شی . البته درمضان المبارک روژې فرض دي دهغه لپاره دا جازې ضرورت نشته . (الترغیب والترهیب ص ۳۸۲ ج ۲)

په عبادت کښې ولې خوب راځي ؟

خوب په يوازېوالي کښې سړی ته راځي . په ساتيری او سيل کښې يوازېوالې نه وي په هر جز کښې يې جلا جلا خوند وي ځکه په هغه کښې توجه بدلېږي او توجه تقسيمېږي ځکه خوب نه راځي ، له لمانځه څخه بغير ، کله چې په لمانځه شروع وشی . موږ په دې پوهېږو چې د فکر او سوچ ضرورت نشته خود چا په اختيار کښې نه راځي ، لکه د ساعت کېلې چې پخپله چلېږي ځکه نو په لمانځه کښې يورنگه يوازېوالي راځي ځکه خوب هم ورسره راځي . همداشان کله چې وعظ (نصيحت) شروع شي او څوک ورته غوږ شي دا هم يو قسم يوازېوالی دي چې خوب انسان ته ورولی او په ساتيری او سيل کښې توجه بدلېږي ځکه خوب انسان ته نه ورځي مطلب دا چې په يوازېوالي کښې خوب انسان ته پېښېږي . (النبیغ ص ۱۲۵ ج ۸) ، (۲۱)

په عبادت کښې د خوب نه راتللو طريقه

په عبادت کښې د خوب نه راتللو تدبير دادي چې متفرق اعمال کول پکار دي ترڅو چې توجه بدله شي يوڅه برخه نوافل ادا کړي . تلاوت وکړي ، ذکر وکړي ، بيا وعظ (نصيحت) شروع کړي او بيا يې له بل چا څخه واورې ښه طريقه داده چې دخپل کور خلک راتول کړل شي او عبادت په مشترک ډول وشي که ټوله شپه نشي کښېنستلای خوب مو غالب وي او اکثره برخه کښېنستلای شي بيا هم د شب قدر فضيلت موندلای شي بايد له سستی څخه ځان وژغورئ او د خوب نه راتللو تدبير هم وکړئ مثلاً دا چې د شپې په دوډۍ کښې کموالی راولی . بيا هم که ضرورت پيدا شو (تورمرچ) وژوياست له دې څخه هم خوب ټينځي که هر تدبير د خوب د ختمولو وي بايد

و شي بيا هم له دې ټولو سره سره كه خوب ډير وو په دې وخت كېنښى دا خوب معتبر دي (يعنى بيا ویده شئ) داسې نه چې معمولي غونډى خوب درته پيښ شى اوتاسو ویده شئ. دخوب غلبه داسى ده چې د يو چا په قصه هغه ددې پر ځاى : كړيما بېخشايى بر حال ما) دخوب په حالت كېنښى ويل (ارى مان) (التبليغ ص ۱۲۷ ج ۸).

مطلب داچه كه چېرې معمولي غونډې اړېمى راشي دپته هيڅ اعتبار نشته بلكه دخوب د ډيروالي په وجه په ويلو كېنښى فرق راځي آن داچې دبعض الفاظو معنې هم بدله شى كه چېرې داسې حالت و بايد ویده شي. ځكه چې د اعمالو دارو مدار په نيت موقوف دي په داسې حالت كېنښى هيڅ مكلفيت نشته اواميد دي چې پوره ثواب به ائنه تعالى وركړى. دعبادت شروع (پيل) دشپې په لمړۍ برخه كېنښى وكړى ځكه چې دشپې په اخبره كېنښى دهغه چا عبادت افضل چې پورته كيدل ورته اسانه وي، يا اميد لري چې پورته به شم. (مولانا محمد رفيع قاسمى)

دپورته كيدلو طريقه

دخوب نه راتللو لپاره په متفرق عبادتونو كېنښى مشغول شئ له چاسره مختصره (كوتاه) خبره هم كولای شئ : كوم چې غيبت اوداسې نورڅه نه وي) لكه داچې ووايي له ډوډى سره كله كله (مربا) اچار اوسركه هم خوند كوى، په داسى اندازه خبر وكېنښى كوم ممانعت هم نشته. داسى نه چې ټول وخت په خبرو تير كړى. ځكه چې يوازې پورته كيدل مقصود نه دي عبادت مقصود دي ځكه چې مايوڅوك وليدى چې يوازې دويښتوب لپاره يې (افيون) خوړل چې له شريعت څخه مخالف كار دي په داسې كېښيستلو كېنښى څه فايده ده، داهيڅكله نه ده پكار. كېښيستل خودعبادت لپاره دي لکن دطبعيت دسمولو لپاره لږ لږ خبرې هم جائز دي، لكه څنگه چې نبى

کريم صلی الله عليه وسلم له حضرت عائشې رضی الله عنها سره خبرې کولې ، دهغه هم خبرې مقصود نه وې . لکه د طبيعت د شمولو لپاره يې داسې کول همداشان نفس بڼه په قبضه کېنې راولئ او پورته شئ (نفسیه ص ۴۲) .

بعض خلک وايي چې ټوله شپه پورته کيدل مشکل دي او يوڅه برخه پورته کيدلو کېنې څه فائده ده ؟ داخيال غلط دي ځکه چې که اکثره شپه عبادت و شي بياهم دافضليت حاصلېږي او ټوله شپه پورته کيدل هم کوم مشکل کار ندي ځکه چې په حکومتي مسؤليت . په تجارت او په نورو دنيوی کارو کېنې ډيرې شپې متصلې وينی وي . او دافخر کوی چې زه دومره شپې وينې پاتې شوی يم لږ فکر پکار ده چې دنير کال په دې مبارکه شپه ، کوم خلک وو چې نن په دنيا کېنې نشته . او هغه مبارکه شپه دهغوی لپاره اخبري شپه وه اوله موږ څخه به چاته اجل راشي اوله دې مبارکې شپې څخه به محروم شو هر هونښيار انسان پوهيږي چې په راتلونکې کېنې د ضرورت اوس انتظام پکار دي ديځ لپاره تاوده (گرم) کالې پخوا لا پيدا کول پکار دي دواده او داسې نورو مراسمو لامخکي تياري پکار ده نوآيا دمرگ لپاره به تر مرگ وروسته تياري کوي ؟ داسې نه دی تاسې فکر وکړئ چې کله دامضمون لولئ له دې څخه وروسته په کوم ساعت او کومه ورځ يقين لرئ چې ته به ژوندی يې ؟ په ژوند کېنې داسهار او مانېام دي چې بايد پکېنې عبادت و شي ، بس که هره ورځ مرگ راغی بيا هيڅ نشو کولاي . همدا اوس زموږ دکاميابۍ اوناکامۍ فيصله پخپله زموږ په لاسو کېنې ده څنگه چې موږ غواړو فيصله کولای شو ځکه چې خداي تعالی راکړی وخت موجود دي دادنيا دار العمل (دعمل ځای) ده . محمدرفعت قاسمی غفرله .

که اړېمې داسې شوی چې له خوب څخه بې اختیاره شوې بس نور ویدېږي ځکه چې ارشاد مبارک دي (فلیرقد) بیا دي ویده شی) په داسې وځ کېږي ویدیدل فضیلت دي په هر صورت د خدای تعالی بندگی مقصود ده ، په خوب کېږي وي او که په وینه . خپل ځان خدای تعالی ته وسپار څرنگه چې حکم وي هغه سې وکړئ . مطلب دا چې د نفس لپاره هیڅه کوئ د خدای تعالی چې څنگه حکم وي هغه سې وکړئ اصلاً عبدې مقصود ده نور هیڅ شی بالذات مقصود نه ده ځینی وختونه لمونځ ادا کو منع دي (البلغ ص ۴۴)

په مبارکو شپو کېږي په مساجدو کې اجتماع

سوال : د شعبان په پنځلسمه ، اختر و نو او درمضان المبارک په لسو اخیر کېږي چې په مساجدو کې خلگ یوځای کېږي (یو عام رواج دي) ذکر تلاوت او داسې نور عبادات کوی ددې شرعا څه حکم دي ؟

ځواب : په دې مبارکو شپو کېږي په مسجد کې د عبادت درې طریقې دي :

اول : چې مسجد ته اتفاقاً راشی د عبادت په نیت نه اوبیا ذکر ، تلاوت او بل عبادت شروع کړي . دا جائز ده . لیکن اولی داده چې د نوافل او ذکر که په کور کېږي وشي تر مسجد زیات ثواب لری آن دا چې تر مسجد حرا او مسجد نبوی صلی الله علیه وسلم هم نوافل په کور کېږي ډیر ثواب لری . او دا په حدیث سره ثابت دي .

دوهم : دا چې قصداً مسجد ته راشي د نوافلو لپاره . دا بدعت دي ځکه چې د نوافلو لپاره مسجد ته راتلل دامعنی ورکوی چې نوافل په مسجد کېږي زیات ثواب لری او د اړ شریعت زیادت دي : بلکه د خدای تعالی

اود هغه در رسول صلى الله عليه وسلم مقابله ده ځكه په حديثو كېنې په صراحت ذكر شوى چې نوافل په كور كېنې زيات ثواب لري.

درېيم: په خاصو شپو كېنې په هيتت اجتماعيه دعباداتو كول په مساجدو كېنې. مثلاً: نوافل په جماعت كېرې يا تقريرونه. داصورت بدعت دي. له بله جهته هم دا ډير بد دي يوه خرابې خوداوه چې په نمبر ۲ كېنې ذكر شوه. بل دا چې نفلي عبادت په جمع كېرې او دا شرعا منع دي. بعض خلگ وايي چې په كور كېنې د ماشومانو شور وي او ژاړې ځكه موږ په اطمینان سره عبادت نشو كولای. دا د شيطان يو فريب دي. اصلاً د (خشوع) نوم دادي چې د سنت طريقې موافق عبادت كول. كه چېرې له سنت ظريفي سره برابر لمونځ وكړي. خشوع او خضوع پخپله پكېنې راځي كه چېرې كېسته او پور ته شي او هيتت د خشوع او ژړا اختيار كړي. د شريعت له نظره دېته خشوع نه ويل كېرې. د غور ځای دي چې كريم صلى الله عليه وسلم به له ډيرې سختې مجبورتيا سره سره نقل تهجد وغيره په كور كېنې كول او زيات ثواب يې درلوده. او موږ نن صابا د بهانه كوو چې په كور كېنې مو توجه نه برابرېږي. دا په ښكاره د شيطان فريب دي په حديث شريف كېنې راځي چې نبی كريم صلى الله عليه وسلم پخپله مباركه حجره كېنې نقل كول او حضرت عائشه رضی الله عنها پښې غزولې وي كله چې به حضرت محمد صلى الله عليه وسلم سجدې ته راغی دهغې پښې به يې ونيورولې هغې به ليرې كړې ده به سجده وكړه كله چې به حضرت محمد صلى الله عليه وسلم دوهم ركعت ته ولاړ شو دي به بيرته پښې وغزولې. په توره شپه كېنې چې خراغ به هم نه وو خونه به هم دومره پراخه نه وه چې يو كس پر يوزي اوبل سجده ولگوي. او مسجد نبوی صلى الله عليه وسلم هم دومره نژدې وو چې له خونې پښه راوباسي مسجد دي. او مسجد هم

مسجد نبوی صلی الله علیه وسلم وو چی فضیلت یې هر چاته ښکاره دي له دې ټولو سره سره د نبی کریم صلی الله علیه وسلم عمل داؤ چې په کور کښی یې عبادت کاوو او مسجد ته به نه تلئ . بعض خلک دا وایي چې په کور کښی یوازې په لمانځه کښی انسان ته خوب ورځي . که چېرې په مسجد کښی په هئیت اجتماعي سره نوافل شی ، یوڅه تقریرونه ، یوڅه نفل په جمع سره نو خوب ختمیږي او د اشان عبادت هم ډیر کیږي ، که چېرې په کور کښی نوافل او داسې نور یوازې وشي ددې نیمائی هم نه کیږي لږ غور وکړئ چې ډیر والی د عبادت او دهغه کمیت مقصود نه ده بلکه د عبادت پر څرنگه والی موقوف دي ، که چېرې یوڅه وخت په عبادت کښی مشغول واوسي او چې کله خوب درغی استراحت وکړه داله حدیث څخه ثابته ده (احسن الفتاوی ص ۳۷۳ ج ۱)

نفل لمونځ کول په کور کښی افضل دي

لدې سره سره چې په مسجد نبوی کښی یو لمونځ په زر واړه تر نورو لمونځو ډیر ثواب لری لکن نفل لمونځ په کور کښی تر مسجد نبوی ډیر ثواب لری ځکه چې په کور کښی لمونځ کول بالکل له ریاء څخه پاک او خلاص دي (مظاهر حق جدید ص ۱۹۲ ج ۲)

مسئله : نوافل په جماعت سره که تهجد وی یا بغیر له تهجده صلوۍ تراویح ، صلوۍ کسوف ، استسقاء ، کچېری څلور نفره ؤ په نزد د حنفی علماؤ مکروه تحریمی دی ، که مجمع وی او یا په طلب د جمعی وی په دریو کی اختلاف دی او په دوو کی کراهت نشته . (فتاوی رشیدیہ ص ۲۹۹)

مسئله : که چېرې مقتدیان په جماعت کی څلور شی نو دا بالاتفاق مکروه تحریمی دی (طحطاوی علی مراقی الفلاح ص ۲۱۱ و شامی ص ۵۲۴ جلد اول)

مسئله : که چېرې دامام له صراحتاً کنايتا او اشارتاً اجازې پرته خلگ ورسره شريک شول نو د کراهيت په صورت کې مقتديان مسئول دي ليکن امام ته پکار ده چې مسئله ورته ووايې اوله شراکت څخه يې منع کړي . کله نو ملا صاحب مسئول دي . په شامې کې راغلي دي چې په نفل کونکو کې له يو : يا دوو څخه وروسته که نور خلگ شريک شول نو علامه رحمه الله وايي چې د کراهيت مسئوليت وروسته خلگو ته راجع دی .
(فتاویٰ رحيميه ص ۳۲۵ ج ۴ بحواله شامی ص ۲۲۴ ج ۱)

په مبارکو شپو کې مسجد بنائسته کول

د برات يا قدر او داسې نورو شپو کې مسجد بنائسته کول يا روزمره تر حاجت زيات څراغونه يابتي . لگول دزياتې رڼا لپاره جائز نه ده پر ډيرو مفسدو او بدعاتو مشتمل دی . اول داچې تر ټولو خرابو مخکې بايد هغه اعمال صحيح شې چې تر څراغ بلولو مخکې وې که چېرې دافرض شې چې دمساجدو داسې بنائسته کول مستحب او اولی هم شې بيا هم په خاصو شپو کې لکه د برات او قدر و غيره کې دداسې شيانو خاص اهتمام کول بدعت دی ځکه چې د نبی کریم صلی الله عليه وسلم له سپيڅلي عهد څخه نيولی بيا تر ټولو قرونو مشهود لها بالخیر او دټولو علماء دين او صلاحو په ښه زمانه کې ددې کوم مثال ندی ليدل شوی که چېرې دادکوم ثواب کار وای نو نبی کریم صلی الله عليه وسلم تر ټولو زيات ددې مستحق وو چې عملاً او قولاً يې ددې دعوت ورکړی وای . او صحابه کرام تر ټولو زيات مستحق ددې وو چې دايې قبول کړی وای ډير زيات څراغونه بلول ضرورت هغه وخت وو چې تلاوتونه کيدل او يه وار وار قرآنونه ختميدل دا څراغونه

هغه وخت هم وو د صحابه کرامو او تابعينو په زمانه کې چې د قرآن جمع او د قرآن کتابت وسو وروسته له دې وخواغ ته لا ډیر ضرورت پیدا شو . کله چې هغو محترمو د ضرورت ضرورت نه وباله بلکه نفس اجتماع په مساجدو کې یې ځان ساتلی دی نو اوس به چاته دا حق پیداشی چې دې بدعت نه سنت ووايي او د ثواب توقع ولري او که داسی نه شی نو دامام مالک رحمه الله علیه قول به ثابت شي چې وايي نعوذ بالله څوک نوی شيان پیدا کوي ددی مطلب دادی چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم د نبوت په زمانه کې خیانت کړی دی د ثواب شيان یې امت ته نه دی رسولی که چېرې موږ د سلف صالحينو لکه اصحاب کرامو او تابعينو مخالفت وکړو بیا هم دا خبره مکرره کېږي غرض دا چې که چېرې داسې زیات څراغونه لگول جائز بلکه مستحب هم شي خو په داسې خاصو شپو کې یې خاصول او د زیات ثواب نیت لرل بدعت او گمراهي ده او ددې پریښودل ضروری دی لکه څنگه چې د سلف صالحينو اعمال او اقوال پر شامل دي .

په کتاب الاعتصام دوهم ټوک کې علامه شاطبي رحمه الله زیات شمیر د سلفو اثار رانقل کړي وایي چې که چېرې دیو حکم مخکې مستحبوالی او سنت والی ثابت هم وو لیکن دهغه په عمل کولو سره خلک له شریعت څخه تېریدل او نور بدعت ورسره پیدا کیدل نو د داسې کار پریښودل پکار دی .

د سوال د میاشتي لومړنۍ ۶ شپې (د کوچنۍ اختر شپې شپې) د کومو چې فضیلت په احادیثو کې راغلی دی د حضرت امام مالک رحمه الله حضرت امام ابو حنیفه رحمه الله په نزد ددې اهتمام او التزام مکروه دی ځکه چې عوام خلک داد د رمضان المبارک جز بولي . (لاعتصام ص ۱۷۰)

همدا شيان چې د برات او قدر په شپه په مسجد کې اجتماع او دهغه التزام دا پخپله یو مستقل بدعت دی د کوم چې مثال په خبر القرون کې نه

دی لیدل شوی څوک ویلی شې چې دا اجتماع یو مقبول شی دی بلکه سنت او مستحب یو ازی هغه دی کوم چې له حضرت محمد صلی الله علیه وسلم څخه ثابت دی چې یوازې به یې په دغو مبارکو شپو کې نوافل او تلاوت کاوو همدا شان زیات روښانه کول له بدعت سره سره پر نورو ډیرو مفاسدو مشتمل دی مثلاً ۱- د مال بې فائدي خرج کول. ۲- کوم چې خلگ دا ضرورت بولی چې راجمع شی او دقرانکریم تلاوت وکړی ځکه د خراغونو ضرورت دی دا قسم تلاوت پخپله یو مستقل بدعت دی او دا بیا څنگه اسلامي ضرورت وبلل شی او دبرقی رڼا هم دا حکم دی چې تر ضرورت یې زیات لگول اسراف دی باید له دی ټولو شیانو څخه ډډه وشي

۲- دداسې زیاتو بڼو او خراغونو لگول باید له دې وجې هم بند شې چې نن او سبا ډیر مسلمانان او هندوان سره یوځای وی ترڅو د مسلمانانو او هندوانو مشابهت رانشي او په مسجد کښي چې کوم د خراغ بلولو فضیلت دی یوازې ددې لپاره چې ضرورت دی چې له دې څخه هیڅوک منکر نه دی همدا شان په سیرت ((حلیه)) او نورو کتابو کې راغلی دی چې حضرت عمر رضی الله تعالی عنه د نړۍ یو لپاره زیاتې بڼې او خراغونه لگول او حضرت علی رضی الله تعالی عنه ورته وویل چې خدای جل جلاله دی ستا قبر روښانه کړي لکه څنگه چې تا زموږ مساجد روښانه کړو دا بالکل غلطه ده چې د حضرت علی رضی الله تعالی عنه له رڼا څخه دا ظاهري رڼا مراد وه بلکه نور دقران یې ترینه مراد وو پر داسې غلط روایت دیوې بدعت بنیاد ښوول سراسر بناء فاسد علی الفاسد ده د حضرت علی رضی الله تعالی عنه مراد دا وو چې حضرت عمر فاروق رضی الله تعالی عنه په خپله زمانه کې د تراویحو د لمانځه یوازني اهتمام وکړ مساجد یې په تراویحو او قرانکریم منور کړل همدې طرف ته د حضرت علی رضی الله تعالی عنه

اشاره وه چې خدای جل جلاله دی د حضرت عمر رضی الله تعالی عنه قبر داسې منور کړی لکه څنگه چې ده زموږ مساجد د قران په نور منور کړل
 رفعت قاسمی غفر له

تنبیه : په دې بیان کې دهر نمبر سوال او جواب شوی دی مطلب دا چې د برات او قدر په شپه مساجد مزین او ښائسته کول یو بدعت دی او څراغونه او بتی لگول دوهم بدعت دی او دخلکو یو ځای کول درېیم بدعت دی البته که چېرې اتفاقاً خلک سره یو ځای شول په مسجد کې دا کوم بدعت نه دی تر هغو پورې چې د دې اجتماع د سنت بللو خطر نه وي له دې بدعتونو نه علاوه په څراغونو لگولو کې اسراف هم دی او تشبیه بالهند (له غیر مسلمانانو سره) هم ده نو ځکه له دومره مفسدو سره سره په هیڅ ډول جواز نلری دامتنوع کارونه حسنات بلل او بیا خصوصاً په داسې مبارکو شپو کې ځکه چې په مبارکو ځایو او وختو کې چې څنگه عبادت ډیر اجر لری همدا شان بدعت او معصیت زیاته گناه لری . لکه څنگه چې محقق علامه ابن همام رحمه الله په فتح القدیر کې په حرمینو کې د زیاتو گناه تصریح کړی ده او د ټولو علماؤ په نزد متفق علیه ده چې کله نیک کار له کوم بدعت سره ملگری شي نو پرېښودل یې تر کولو زیات افضل دی لکه څنگه چې دشامی په حواله مخکې ذکر شو . والله سبحانه وتعالى اعلم واحکم (مداد المفین ۳۱ دوه ټوک)

د آتش بازی تاریخ

په غور سره فکر وکړئ چې د آتش بازی (اورنه غورزول) چې نن په هندوستان کې وراج ده دا اسلامي شعار نه دی بلکه د هندوانو شعار دی ، دا د هندوانو یو مشهور عادت دی له هندوانو سره په گډه ژوند کې له ډیره وخته موږ له دوی څخه ډیر شیان زده کړي دي او دوی له موږ څخه خو

افسوس دادی چې هغوی له موږ څخه زموږ شیان زده کړی وای او داچې موږ ددوی څخه بد شیان زده کړي دي. آتش بازي خاص دهندوانو رواج دی چې په اسلام کې هم ځای نلري ددې قول تر ټولو لوی حجة او دلیل دادی چې ددې رسم وجود نن سبا په هیڅ اسلامي ملک کې نشته ددنیا په هر ه ټوټه کې چې هلته دوه یا درې مسلمانان ابادوې هوکه وی هغه په بر صغیر کې یا د فارس په شاوخوا کې چې هلته یو وخت آتش پرست اباد وو .
د فضائل الانام والشهور ص ۱۱۳

د برات په شپه کې د خراغونو د بلولو او ساتیږی لپاره راجمع کیږي او دا قبیح فعل کیږي چې دا ډیر اشد بدعت دی ځکه چې ددې اصل نه په کوم معتبر او غیر معتبر کتاب کې نشته او نه په دې باره کې کوم کمزوری او ضعیف حدیث شته او په هند کې دا عام عادت دی په نورو ممالکو کې ددې رواج نشته . دا عادت هندوانو له ډیوالی څخه اخستی دی ځکه چې اکثره مسلمانانو دهند وانو بنځی مینځی کړی دی ځکه دارواج په مسلمانانو کې ددوی په خاطر شائع شوی دی (الجواهر الزواهر ص ۲۵۳)
په امریکه کې یو آتش پرسته قوم تیر شوی دی بیا وروسته مسلمانان شوی دی بیا هم د آتش پرستی رواج په کې پاته دی ، ځکه چې دغه قوم د خراغانو خاص اهتمام کاو . د خلیفه هارون الرشید عباسی او دهغه د زوی مامون رشید عباسی د خلافت په دور کې برامکه ته عروج حاصل ووودی قوم ته په برامکه کې یحیی برمکی محمد خالد برمکی او جعفر برمکی ته عباسی خلفاء خاص عهدی ورکړی وی ځکه چې هغوی ددې رواج د عامولو بڼه زمینه مساعدې کړي وه او تر ډیره حده هغوی کامیاب هم شولهمداشان علماء اسلام ددې مخالفت په عامه توګه کړي دي ، دا کار یې د شریعت مخالف بللی دی . د مسلمانانو په لکونو روپی هر کال په داسې حرامو او ناجائزو شیانو مصرفیږي . (حیث شب برات ص ۴۴۲)

د آتش بازی حکم

ددې فاسدوړو واجو څخه آتش بازی هم ده چې په دې کې گڼ شمیر خرابۍ شته.

۱- د مال ضائع کول چې حرمت یې له قران څخه ثابت دی

۲- دخپل ځان او لاد او گاونډیانو د سوزلو خطر هم دی ځکه چې ډیرې واقعې داسې شته چې خلکو خپل لاسونه او نور اندامونه په اورسوی دی او همداشان هر اړخیز تاوانونه باید له فکره ونه وزی. د داسې نقصاناتو ممانعت په قران کریم کې ذکر شوی دی. (وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ)

پاره سيقول سوره بقره

یعنی خپل ځانونه په قصد سره مه هلاکه وئ په دې اړه په حدیث شریف کې راغلی دی چې بېله ضرورت له اور سره گډوالی منع بلل شوی دی. ځکه چې بل اور او بل شوی څراغ پریښودل د خوب په وخت کې په حدیث شریف کې منع شوي دي.

۳- ځیني وختونه په آتش بازی کې کاغذونه هم مصرفیږي کوم چې د علم اسباب دی، د داسې شیانو بې ادبې کول په خپله قبیح (بد) کار دی ډیر بد کار خو لا دادی چې ډیر وخت په دې کې لیکل شوی کاغذان هم وی مقصد دا چې هر څه پر لیکل شوی وې ځکه چې د داسې رواجو خلک اکثره غیر مسلمانان او جهال وی او پر دې کاغذانو قرانې آیاتونه هم لیکل شوی وی لکه څنگه چې ماته حضرت اشرف علی تهنوی صاحب دیوه معتبر شخص قصه وکړه چې ما د کاغذ ساتیري ولیدله چې دا د قران کریم ورقه وه

۴- د کوچنیانو ابتدائی تعلیم د گناه او معصیت په اسبابو سره وې چې اصلا امر داسې دی چې علم او عمل ورزده کړي او په دې عمل سره گواکي د شریعت مقابله شروع ده یعنې د الله منځا. خصوصا په دې مبارکه شپه (د برات پنځلسمه) هسې خرافات او ناوړه اعمال عادت شوی دی دا خبره

بياتکرار کوو لکه څنگه چې په مبارکو وختونو عبادت زيات اجر لري همدا
شان گناه په داسې اوقاتو کې زياته گناه لري. (اصلاح نرسوم ص ۱۹)

له ياجوج او ماجوج سره مشابهت

داتش بازی ځينې الات داسې وې چې داسمان لور ته غورځيږي او دا کله
کله دخلگو پر سر راشيوه کيږي او سوزي له دې څخه علاوه داتش
بړۍ (اورلوبي) له ياجوج او ماجوج سره مشابهت ده لکه څنگه چې هغه
غشې داسمان لور ته غورځوي او له کفارو سره مشابهت هم دی ځينې
خلگ ددې دجواز لپاره وايي چې په مکه معظمه کې دحج په شپو کې
توپونه خطاکوي له دې څخه معلوميږي چې دا جائز ده که نو ولی هغوی
داسې کول؟ ددې جواب دادی چې دادعوامو خلگو فعل دی داپه شريعت
کې کوم حجة نه دی البته دعالم محقق او دينداره عالم فتوی کوم چې
دقواعد شرعيه مطابق وي حجة ده ښکاره خبره ده چې توپونه چلول دښکر
فعل دی نه ده دکوم عالم فتوی ده بل دا چې په دې کې کوم حکومتی مصالح
هم شته داسلامي شوکت ظهور دحج دشعائر تعظيم او دارکانو اعلان
داسې نور او په داتش بازی کې کوم شوکت دی؟ البته که چېرې په يو ځای
کې دکوم ضروري امر په خاطر داعلان دپاره اور ولگيږي بقدر ضرورت
روا او جائز ده لکه دروزه مات او پيشلمی دوخت لپاره کوم اور ولگيږي په
دې کوم ممانعت نشته که چېرې تر ضرورت زيات شو داهم ممنوع دی.
(اصلاح نرسوم ص ۲۰)

داتش بازی (اورلوبي) نقصانات

» لگو ددې شپې برکات پري ايستيدی دی بې فائدي حرکت يې اختيار
کړی دی. لکه څنگه چې داتش بازی ديو بد حرکت نوم دی. اوبدوالی يې هم
ثابت دی داسې تجويز کيږي چې داتش بازی (اورلوبي) هم ده له نيمه څخه

معلومېږي چې د خطري او لهو لعب شی دی فکر وکړئ چې اور د شیطان عمل دی ایا دایو ښه کار دی؟ په حدیث مبارک کی دومره قدر راغلی دی چې د خوب په وخت کی خراغونه مړه کوی او عادتاً خراغ لیری ایښودل کیږي لکن نبی کریم صلی الله علیه وسلم بیه بل خراغ نه دی خوښ کړی ، ځکه چې له خطري خالي نه دی ، د اور لگیدو امکان پکې شته او ددې په اړه زیات شمیر واقعات پیښ شوی دی څه فکر کوئ چې له خپل ځان سره به نژدی ولی نه وی منع . په رشتیا هم چې ډیر خطري شی ده ، داتش بازی په سبب هر کال زیات شمیر واقعات مینځ ته راځي د چالاس سوزل کیږي ، د چا ځان او د چایا کور او داسې نور سوزل کیږي که چېرې فرض کړو چې داهیڅ هم نه کیږي د مال نقصان خو ضرور دی د ډیر تعجب ځای خودادی چې ډیر سپین ږیری خلک خواش لری چې پخپله داکار وکړي خوبیا دغه ددوی دوقار مخالف کار دی . ځکه مشران پلمه کوی او وایي چې ماشومان خبره نه مني . که چېرې کوچنیان ضد کوی داضد ته هیڅ اعتبار نشته غور وکړئ که چېرې ستاسو ماشومان باغین وی او په وهلو باک نه کوی ، ایا تاسو به یې نه منع کوی ؟ که چېرې ماشوم ضد وکړي یا داسې بل ضدن که شی غواړي ایا تاسو به یې ورکوی ؟ او چې خدای جل جلاله او دهغه رسول صلی الله علیه وسلم مضر ورته ویلی دی هغه بیا ولی عادت جوړوي ؟ له دی څخه معلومه شوه چې در رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمان تاسو ته کوم اهمیت نلری (نعوذ بالله) حال داچې دامال او دولت ستاله کومه وو ، دا ټول د خدای جل جلاله ملکیت دی تاسو محض خزانه داران یاست چې ستاسو په لاسو کی فقط تحویل دی داسې یاست لکه څنگه چې غلام وی مالک یوازې الله جل جلاله دی ((والله خزائن السموات والارض)) ژباړه : او خاص د الله جل جلاله لپاره دی د اسمانو او د ځمکې

خزانې موږ ته دا حجره نشته چې څنگه عواید هغسې یې خرڅ کړو ،
 دا د خدای جل جلاله ماردی . هماغه کی ددې سوال کیږي چې څنگه مو
 گټلی او څنگه مو مصرف کړی دی یو حکم مانو مانو نه داتش بازی یا کوم
 بل عبت او نه جائز کار لپاره پېسې ورکول تر عا حرام دی تاسو ورکونکی
 څوک نه ست ؟ هڅه کله دمه ورکوی په ضد کولو سزا ورکوی او دساتیری
 او په بېکاره ځایو کی یې مه پرېږدی . (الصلح ص ۴۸ پوځ ۱۸)

د برات په سپه وهدیرې ته د تللو نبوت

په دې سپه کی دا عمل هم مذکور دی چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم به
 جنة البقیع ته تللی او هلته به یې اصحاب کرام رضی الله عنهم ته دوعاوی
 کولی له څخه هم ددې عمل سب وائی نابتیرې . علماء کرامو دا عمل
 مسنون بللی او له دې څخه علاوه نور ډول امور بدعات او مکروه دی مثلاً
 په اجتماع سره هدیرې ته بلل خراغونه لگول چې ټوله هدیره روښانه شي او
 د خوراک یا بل شي ترتیب نیول بلکه هرې هدیرې ته چې ولاړ شي په انفرادی
 شکل او له کوم فضول مناسبو بغیر صرف د مغفرت دعا وکړی او ثواب
 حاصل کړی بیرته ژر راوگرزی او په بل عبت مشغول شي بس همدومره
 اندازه د سنت مطابق ده او دا عمل د سنت مطابق ده . مناسبه نه ده چې عبت
 اعمال رواج کړي . (اجتعت شرباب ص ۵۲)

ایا بشپړ د پروزیارت کولای شي ؟

د قبر په زیارت کې څه منع نشته ، که څه هم ښځې زیارت وکړي ، هغه ددې حدیث په بنیاد چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم ویلي دي ، چې ماتاسې د قبروله زیارت څخه منع کړي واست لکن اوس واورئ د قبرونو زیارت کوئ شارح رحمة الله علیه ویلي دي ، زیارت نه د ښځوپه تللو کې کوم ممانعت نشته ، یعنی خلاف اولی ده ، تفصیل دادي چې که ښځې ددې لپاره زیارت ته ځي چې هلته خپل غم نوی کړې او وژاري ، په دې صورت کې زیارت بالکل جائز نه دي ، او په کوم حدیث کې چې د ښځوپه زیارت کولو باندې لعنت ویل شوي دي ، له دې څخه دامخکنۍ ښځې مراد دي ، او که چیرې هدیرې ته ددې لپاره ځي چې عبرت حاصل کړي ، او د صالحانو قبرونو ته د تبرک لپاره ځي ، او ښځې سپین سړی وي نو کوم ممانعت نشته ، او که چیرې ښځې ځوانې وي نو زیارت نه تلل مکروه دی ، او یا له خلگوسره ځي نو زیارت کول مستحب دي . محال ۸۷۹ مخ اول نوک

مسئله : یوازې ښځه چې ځوانه وي یوازې : نبی کریم صلی الله علیه وسلم له روضې مطهرې سوابلی هیڅ یوې هدیرې نه تلل نې روانه دي .
مظاهر حق جدید ۴۷۲ مخ دوهم بوک

وهدیرې ته د ښځو تللو د ممانعت وجه داده چې هغوی هلته ولاړې شي هلته نامناسب الفاظ وائي ، د زیارت چې کومې ښیګڼې دي هغه تر بدیو لږ دي ، له دې څخه پرته په لار کې ، زینت او ښکلا ظهور کوي ، او نورو ته خان ښکاره کوي ، او دادواړه لوی گناهونه دي ، زیارت سنت دي ، د سنت داداکولو لپاره د دومره گناه ارتکاب څنګه کیږي ، که چیرې ښځې زړې جامې واغوندې یعنې بغیر له ښکلاحي خوک ورته توجه نه کوي ، او هدیرې ته ولاړې شي او یوازې د مغفرت د وعده وکړي او کوم غیر شرعي خبرې ونکړي ، بیا نو کوم ممانعت نشته . معلوم ۷۹۱ مخ ۲ بوک

مسئله ځينې فقهاؤ وېنځو ته د زيارت كولو اجازه ور كړې ده چې ژاړې په دې شرط چې كښينې به نه. (فتاوى دارالعلوم ۴۳۲ مخ ۵ توكى)

ایا دمړي روح كورته راځي ؟

سوال : دمړي روح يوځای ته راځي كنه كه چيرې نه راځي نو بيا په خوب كي ونې راځي ؟

جواب : په خوب كى د كوم مړي ليدل د دې تقاضانه كوي چې دهغه روح دې مكان ته راځي . په خوب كى ليدل درو حانيت په سبب سره ده . له مكان سره دهغه هيڅ تعلق نشته . ډير ژوندي خلگ چې ډير ليرې وې هم په خوب كى ليدل كيږي . دخوب قصه جلاده د اجسامو دراتگ ظاهري اتصال د دې لپاره ضروري نده . عالم ارواح بل عالم دى (فتاوى دارالعلوم ۴۲۰ مخ ۵ توكى)

مسئله روح مكان ته نه راځي د دې هيڅ ثبوت نشته . داسې خيال او عقیده لرل نه دى پكار .

مسئله : د دې خبرې هم هيڅ ثبوت نشته چې د پنجنشېې په ورځ روح دخپلو 'قربو' كره راځي . او د ثواب په اميدوي . د جمعې لمونځ كوي او بيا بيرته خپل داهيڅ حقيقت نه لري داسې كول نه دى پكار . (فتاوى دارالعلوم ۴۲۹ مخ ۵ توكى)

مسئله د بزرگانو دارواو خونو پر راتللو كوم قوي دليل نشته ، كوم روايات چې منقول دي د ادمحدثينو په نزد صحيح نه دي . (فتاوى محموديه ۸۲ مخ ۱ توكى)

مسئله د مؤمنانو د جمعې په شپه راتلل هيڅ ثابت نه دي . دايوازي واهيه (غلط) روايات دى پردى عقیده لرل نه دى په كار . (فتاوى رشديه ۳۹ مخ ۲ توكى)

وهديري ته د تلل ادا او احكام

نبى كريم صلى الله عليه وسلم د اسلام په ابتداء كى وهديري ته تلل منع كړى وو ځكه چې د جاهليت زمانه نژدى وه ځكه فكر يې كاوو چې شايد

خلک پر قبرو رسوخ پیدا کړي . نو نبی کریم صلی الله علیه وسلم د زیارت قبر اجازه وکړه . ځکه نو د ټولو علماؤ په نزد قبرو زیارت کول مستحب دی ځکه چې قبرو ته په تګ سره په زړه کې نرمی راځي . مرګ یې یادېږي او په زړه کې دا عقیده ټینګېږي چې له دې فاني دنیا څخه علاوه یو بله دنیا هم شته چې هلته تګ ضروري دی او هلته د دې دنیا د یوه یوه عمل حساب کیږي له دې څخه علاوه نوري ډېرې فائدي لري تر ټولو ښه فائده داده چې هلته د مړو د پاره د مغفرت د دعاوو ښه زمینه مساعده وئ کوم چې سنت دي لکه څنگه چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم په جنت البقیع ته تللی او هلته به یې ومړو ته سلام کوو او ورنه به یې د مغفرت دو عاوې کولې و قبرو ته د تللو څه ادا او احکام شته کوم چې شریعت بیان کړی دی :

۱- کله چې یو شخص د مغفرت د دعا لپاره قبرو ته ولاړ شي هلته دی ډېرې مخ ته میخامخ ودریږي مخ دې د قبر او شا دې د قبلي لور ته کړي
 ۲- کله چې قبر ته ورسېږي د قبر مړې ته دې سلام وکړي (السلام علیکم یا اهل القبور الخ)

۳- پر قبر دې دعزت لپاره لاس نه ایږدي

۴- قبر دې نه موی

۵- قبر ته دې د تعظیم لپاره نه ټیټیږي او نه دی ورته سجده کوي

۶- د قبر خاوري دې پر مخ نه موی . له دې احکامو او اداو څخه علاوه داسې شیان اختیارول کوم چې په شریعت کې نه شته . د اډیره ګمراهی و حماقت دي . له قبر سره نژدې د قرآن کریم تلاوت مکروه نه ده . دنورو ورځو په نسبت خصوصا د جمعې په ورځ دورځي په لمړۍ برخه کې هدیرې ته تلل افضل دي دا هم منقول دي چې دنورو ورځو په نسبت د جمعې

به ورځ مړی ته زیات ادراک کیږي . اود جمعې په ورځ قبر ته راتلونکي
فريشان پښه پېژني . (مظاهر حق جلد ص ۴۷۲ ج ۲)

د حضرت عقیبه بن عامر رضی الله تعالی عنه څخه ارشاد نقل شوی دي
وايي چې ما ته دا خوښه ده چې زه په اور کښی وخیرم یا په تیره توره پښه
کښېږدم آن دا چې پښه مې پرې شي . تردې چې زه د چا په قبر وخیرم . اوزما
په نزد په قبرو کښی متیازې (بولی) کول او په بازارو کی دخلگو په مخ
کښی متیازې کول هم فرو نلري (مظاهر حق جلد ص ۴۸۲ ج ۲)

وهديږي (مرستون) ته دتللو مسنونه طريقه

ژباړه : له حضرت ابن عباس رضی الله تعالی عنه څخه روايت ده چې
يوځلې نبی کریم صلی الله عليه وسلم د مدینې په هديره تیریدی . او هغه
د قبر لور نه خپل مخ مبارک واراو او وپې ویل : (السلام عليكم يا اهل
القبور يغفر الله لنا ولكم وانتم سلفنا ونحن بالاثر) ای د قبر خاوندانو
پرئاسی دې سلام وې خدای تعالی دې موږ اوتاسو ته مغفرت وکړي
اوتاسو ترموږ مخکې یاست اوموږ درپسی یو .

توضیح : حدیث شریف الفاظ دي (چې نبی کریم صلی الله عليه وسلم به
د قبر ولورته خپل مخ مبارک اړوی او توجه به یې ورته کوله د پر دې خبره
دلیل ده چې که څوک د قبر مړو ته سلام کوی دده لپاره مستحب ده چې
دهغه مخ دمړی و مخته مخامخ کړي همداشان کله چې دمغفرت ددعاء
لپاره قبر ته درپړی باید خپل مخ دمړی و مخته برابر کړي لکه څنگه چې
د علماؤ او مجتهدینو مسلک دي اوددې مطابق دتولو مسلمانانو عمل
دي . میرزا مظهر رحمہ الله وایي دچا زیارت دهغه دملاقات په شان ده
همداشان لکه څنگه چې دچا په ژوند کښی دملاقات په وخت کښی خپل
مخ دهغه و مخ ته مخامخ کوی دزیارت په وخت کښی هم باید مخ دهغه مخ

نه برابر کړې دا هم په کار ده چې د کوم مړي په وړاندې هغه طريقه کول پکار ده کوم چې يې دهغه په ژوند کښې ورسره څنگه گذاره کوله د مثال په ډول د ملاقات په وخت کښې دې د يو مکرم او عزت مند چا خواته نژدې نه شوای کښيښتلاي همدا شان اوس ئې هم بايد زيارت يعنې قبر ته نژدې نه کښيښي لکه څنگه په ژوند کښې کومه اندازه ورسره کښيښتلاي شوای نو اوس هم بايد هغونده ورسره کښيښي او اوس هم بايد په هغه طريقه ورسره دغونه اندازه ورسره کښيښي يا ودرېږي او که چېرې دهغه په ژوند کښې ور نژدې کيدې اوس دې زيارت ته هم نژدې ورځي او کښيښي دې کله چې د چا زيارت کيږي بايد سورة (فاتحه او قل هو الله) درې واړه وويل شي او ثواب دې مړي ته وروبخښل شي او هم دې ورته د مغفرت دعاء ورته وکړي.

(مظاهر حق جديد مستکود نريف صفحه ۴۸۰ ج ۲)

آيا مړي زيارت کونکي پيژني ؟

پر دې خبره د ټولو اسلافو اتفاق دې چې مړي زيارت کونکي پيژني او ورته خوشحاليږي (د حضرت عائشة رضي الله عنها څخه روايت دې چې نبی کریم صلی الله عليه وسلم وويل چې کوم شخص دخپل ورور قبر ته لاړ شي . او د قبر خواته يې کښيښي ، نو د قبر خاوند ور څخه خوشحاليږي او د سلام

جواب يې ورکوي ترڅو چې هغه هلته ناست وي . کتاب التوحيد ص ۲۲۰ حواله د امر الله و کتاب التوحيد ص ۲۲۰

په دې باره کښې ډير احاديث راغلي دي . او په دې کښې هيڅ شبه نه ده پاته چې په قبر کښې څنگه څوک وينې ؟ ځکه چې د ادلوی خدای تعالی کار دې چې په دې زمانه کښې داسې الات موجود دي چې پر ځمکه يې کښيږي دې تر ځمکه ډير لاندې معدنيات معلوموي . لکه تيل . پټرول . زر او داسې نور اوله دې سره سره (ايکسري ماشين) چې بالکل عام شی دې (ان الله

علی کل شی قدیر) مولان محمد رفيع قاسمی مدرس دارالعلوم ديو بند .

د ثواب درسيډو څو ضروري مسئلې

حضرت امام احمد حنبل (رحمة الله عليه) وايي چې كله تاسو هديرې ته لاړشې . سورة فاتحه معوذتين (قل اعوذ برب الفلق . قل اعوذ برب الناس) او قل هو الله احد وواست او ثواب يې مېرې ته وروبخښي . له حضرت علي رضي الله تعالى عنه څخه روايت دي: كوم شخص چې هديرې ته لاړشې هلته د قل هو الله سورة (۱۱) واړه ووايي او ثواب يې ټولو مړو ته ور وبخښي . ده ته به د هديرې دمړو په اندازه ثواب ورکول كيږي له حضرت انس رضي الله تعالى عنه څخه روايت دي چې نبی کریم صلی الله عليه وسلم وويل چې کوم شخص هديرې نه لاړشې او د ثواب په نيت سورة يس تلاوت کړې ان الله تعالى دمړو عذاب ورکموې او ودي شخص ته د هديرې دمړو په اندازه نيکۍ ورکول كيږي . (مظاهر حق شرح مشکوٰۃ شريف ص ۴۴۹ ج ۲)

که چېرې دچا دامخکښی سورنونه نه وي ياد . هر سورة چې يې ياد وي ويلای يې شي او خداي تعالى ثواب ورکوي . که چېرې بالکل جاهل وي په ژبه دي ورته دمغفرت دوعاوی وکړي . يا دي صدقه او خيرات وکړي او ثواب دي وروبخښي ځکه چې په حديث شريف کښي راځي چې مړي په مثال دهغه چاده چې اوبو اخيستی وي او فرياد کوي . دخپلو قريبانو پلار . ورور او داسې نورو دوعاؤ ته منتظر وي چې دوي يې ورته وکړي خو کله چې هغوی دوعاوي ورته وکړي تردنيا اومافيها ورته محبوب شي . او دژوندو تحفي دمړو لپاره دمغفرت دوعاوي دي . (احياء العلوم ص ۹۴) ۴۹۰۷

محمد رفعت فاضلي غفرله . مدرس دارالعلوم ديوبند

مسئله په شپه کښي دمړو زيارت کول يعنې دقران کریم کوم سورة ويل او ثواب يې ورته بخښل جائز دي . (استدای دارالعلوم ص ۴۵۳ - ۵ بحواله مشکوٰۃ شريف ص ۱۵۴ ج ۱)

مسئله مړی ته ویل کیږي چې دا ثواب د فلانکي له لوري خڅه ده . که له هديرې خڅه علاوه په کوم بل ځای کښی وي فرسته يې ور نه رسوي .
(فتاوی دارالعلوم ص ۴۲۲ ج ۵)

مسئله ومړو ته د صدقات خیرات بران کریم اود مغفرت د دوعاؤ فائده رسیدل له قرآنه کریم اوله حدیثو خڅه ثابته ده . لدی خڅه انکار ناپوهی . گناه اود اجماع خڅه خلاف ده البته د ثواب لپاره کومی معلومی ورځې شرط نه دي لهذا خلویښمنه . کلنی . عمر سر د نحه خوانی د اتول رواجې رسومت د شریعت مخالف دي . اوله سره حجه کومک غوښتل داسې ناجائز دي له الله تعالی خڅه بغیر دهیچا هیڅ صرف ښه سره د دعوت سره .

مسئله سنت داده چې د زیارت کولو په وخت کښی پرست طریقه مړو ته سلام وکړی . اود ټولې هديرې لپاره د مغفرت دعاوی وکړی . او که چېرې خه ووايې اود مړو ارواح ته يې ثواب وروبځسی ډیره ښه ده . او که چېرې دخپل ځان لپاره د دعاوی نو له الله تعالی خڅه سوال وکړه به دي ډول چی با الله تعالی ددې ښکاتو په برکت زما حاجت پوره کړی وبزرگانوته به دانه وایې چی تاسو زما لپاره د دعاوی وکړی . د قران کریم آیات پردي دلالت کوی . لهذا داسې دي نه وایې چې خطاب مړونه وي . بلکه له الله تعالی خڅه دي دهغوی لپاره هم د مغفرت دوعا وکړی . که چېرې ددوی په وسیله سره دخپل ځان لپاره د دعاوی کړی نو دا کوم ممانعت نلری . په حصن حصین کښی ذکر شوي دي چې د صالحینو په وسیله سره دوعا کول مستحب ده چې الله تعالی دهغوی په برکت سره دوعا قبوله کړی .

مسئله د ثواب بڅښلو په وخت کښی که خه هم یوازې نیت کافی ده ، لکن که په ژبه سره ووايې چې یا الله تعالی ددې عمل ثواب فلانکي ته ورسوي
(فتاوی دارالعلوم ص ۴۵۱ ج ۵ به حواله دیر المختار ص ۸۲۴ ج ۱)

مسئله: د ثواب بخېنلو په وخت کېنې مناسب داده چې وویل شی فلان ابن فلان (فلانکی د فلانکی زوی) که چېرې دیلار نوم ورته معلوم نه وي یوازې دده نوم کافی ده لکن هرڅه چې په نیت کېنې وي هغه کافی ده هرڅه الله تعالی ته معلوم دي (فتاوی دارالعلوم ص ۴۲۱ ج ۵)

مسئله: که چېرې په یوه وخت کېنې ډیرو مرو نه ثواب وېڅنې د احم صحیح ده لکن که چېرې د ثواب اول یوه ته وېڅنل شی بیا نورو ته نه وېڅنل کېږي ځکه چې د ثواب اول ته ورسېدنی (د باری تعالی ۴۱۹ کونکر نه د احسان ص ۸۴۴ ج ۱)

مسئله: که چېرې د قران ثواب ډیرو مرو نه څوک وېڅنې آیا پوره پوره ثواب وررسېږي . که تقسیمېږي ؟ په دې کېنې د فقهاؤ دوه قوله دي (۱) دا چې هریوه ته پوره پوره ثواب رسېږي . بل دا چې تقسیمېږي بیا ورته رسېږي . دادوهم قول له قیاس سره برابر ده . خود الله تعالی له فضل څخه لیری نه ده چې هریوه ته پوره پوره ثواب ورکړي . (فتاوی دارالعلوم ص ۴۴۹ ج ۵)

د خدای تعالی له ذات څخه دا امید دي چې بشپړ ثواب به ورکړي ځکه چې د الله تعالی له خزانو څخه هیڅ نه کمېږي . د اصرف (یوازې) د بنده په نیت پورې اړه لري څنگه چې یې پر الله تعالی گمان وي هغسې ورسره کوي (محمد رفعت فاضل عفا الله عنه)

مسئله: د قران کریم ثواب خو مری ته رسېږي بل دا چې ویونکی یونیک کار وکړي په لس گونو بلکه تر دې هم زیات ثواب ورکول کېږي . مگر په هر کار کېنې اخلاص شرط دي بيله اخلاص هیڅ عمل مقبول نه ده

(اَلَا لِلّٰهِ الدِّیْنُ الْخَالِصُ) بېاره ۲۳ سورة الرمر (مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ امْتَالِهَا) (بېاره ۸ سورة الانعام) فتاوی دارالعلوم ص ۴۴۱ ج ۵

مسئله: قران کریم په هدیږه کېنې په لوړ اوسوکه اواز . په یاد (حفظ) یا په کتلو سره صحیح ده (فتاوی رشیدیة کامل ص ۲۲۲)

مسئله: د ثواب بخېنلو په وخت کېنې مناسب داده چې وویل شی فلان ابن فلان (فلانکی د فلانکی زوی) که چېرې دیلار نوم ورته معلوم نه وي یوازې دده نوم کافی ده لکن هرڅه چې په نیت کېنې وي هغه کافی ده هرڅه الله تعالی ته معلوم دي (فتاوی دارالعلوم ص ۴۲۱ ج ۵)

مسئله: که چېرې په یوه وخت کېنې ډیرو مرو نه ثواب وېڅنې د احم صحیح ده لکن که چېرې د ثواب اول یوه ته وېڅنل شی بیا نورو ته نه وېڅنل کېږي ځکه چې د ثواب اول ته ورسېدی. (فتاوی دارالعلوم ص ۴۱۹ ج ۵)

مسئله: که چېرې د قرآن ثواب ډیرو مرو نه څوک وېڅنې آیا پوره پوره ثواب وررسېږي. که تقسیمېږي؟ په دې کېنې د فقهاؤ دوه قوله دي (۱) دا چې هریوه ته پوره پوره ثواب رسېږي. بل دا چې تقسیمېږي بیا ورته رسېږي. دادوهم قول له قیاس سره برابر ده. خود الله تعالی له فضل څخه لیری نه ده چې هریوه ته پوره پوره ثواب ورکړي. (فتاوی دارالعلوم ص ۴۴۹ ج ۵)

د خدای تعالی له ذات څخه دا امید دي چې بشپړ ثواب به ورکړي ځکه چې د الله تعالی له خزانو څخه هیڅ نه کمېږي. د اصراف (یوازې) د بنده په نیت پورې اړه لري څنگه چې یې پر الله تعالی گمان وي هغسې ورسره کوي (محمد رفعت فاضل عفا الله عنه)

مسئله: د قرآن کریم ثواب خو مری ته رسېږي بل دا چې ویونکی یونیک کار وکړي په لس گونو بلکه تر دې هم زیات ثواب ورکول کېږي. مگر په هر کار کېنې اخلاص شرط دي بيله اخلاص هیڅ عمل مقبول نه ده

(أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ) بېاره ۲۳ سورة الرمر (مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ مِثْلِهَا) (بېاره ۸ سورة الانعام) فتاوی دارالعلوم ص ۴۴۱ ج ۵

مسئله: قرآن کریم په هديره کېنې په لور اوسوکه اواز. په یاد (حفظ) یا په کتلو سره صحیح ده (فتاوی رشیدیه کامل ص ۲۲۲).

مسئله: په ثواب بخښلو کښې د لاس پورته کولو ضرورت نشته ، او که چېرې دوعا کوی لاس یې پورته کړی وي نو شادي قبروته وگرزوی .
(امناوی رسیده نه کامل من ۱۳۲۷)

ځکه چې عوام خطا کيږي چې له مړو دوعا ، غواړي ، دمړي په وسیله سر دوعا غوښتل جائز ده . لکن په حقیقت کښې بیا هم له خدای تعالی څخه غوښتل دي . (محمد رفعت فاسی)

د برات د شپې رواجونه

لډې رواجو څخه د برات د شپې حلوی وي ، اوداختر غړی ، اودعا شوری (لسمه دمحرّم) شربت اوداسې نور دي . د برات د شپې په باره کښې پا حدیث کښې دومره راغلی دی : چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم جنت البقیع (هدیره) ته تللی وو اودمړو لپاره یې دمغفرت دوعا کړیده له ده څخه وروسته خلکو اکثره مفساد پکښې رواج کړي . بعض خلگ وايي چې د نبی کریم صلی الله علیه وسلم غائب مبارک چې کله شهید شو نوده حلوی یې خوړله دا بالکل بی بنیاده او غلطه خبره ده ددې عقیده لرل هیڅ وخت نه ده جائز . ځکه چې عقلا هم نه ده مکمل . ځکه چې دا واقع په سوال کښې پښه وه نه په شعبان کښې . دوهم : بعض خلگ د حلوی د جائز بللو لپاره دا وايي چې په دې شپو کښې حضرت حمزه رضی الله تعالی عنه شهید شوی دي دا دهغه رضی الله تعالی عنه فاتحه ده ، دا هم بې دلیل او بې اصله ده ، لمړنۍ خود تاریخ تعین ته ضرورت نشته بل دا چې دا قصه پخپله غلطه ده ځکه چې حمزه رضی الله تعالی عنه هم په سوال کښې شهید شوي وو نه په شعبان کښې دریم : بعض خلگ دا عقیده لري چې د برات په شپه دمړو ارواح کورو ته راځي او گوري چې ایا زموږ لپاره چاڅه پخ کړی کنه ؟

ښکاره خبره ده چې د ابې له کوم نقلې دليل څخه بې خبرې . حال دا چې هېڅ نقلې دليل نشته . هره مسئله له قران کریم او حديث څخه ثابتول ضروري ده . او په قران او حديث کې په دې باندې هېڅ دليل نشته . چې د مړو ارواح د مرگه وروسته دې دنيا ته راځي او گوري البته پرته راتلو ډير دلالت موجود دي (مشکوٰۃ شریف ص ۲۵ ج ۱) محمد رفعت قاسمی غفر له .

څلورم : د بعضو خلکو فکر دې چې کله د برات تر شپه مخکې څوک مړ شي . ترڅو چې دده لپاره د برات په شپه فاتحه ونه شي . داله مړو څخه نه دي حساب . د احم محض بې اصله اولغو ده . بلکه د احم رواج دي چې څوک تر دې جشن (د برات تر شپې) مخکې مړ شي . د مړي وارثانو د امخکې نه دي لمانځلي (د پيدا کيدو په وخت کې) ليکن په احاديثو کې په صراحت سره مذکور دی چې مړی قبر ته ځي په داسې شان څنگه چې دې دنيا ته راغلی و داسې نه ده چې د برات په شپې پورې موقوفه ده پنځم : بعض خلک د برات د شپې د حلولی داسې پابندی کوي چې بې حلولی بې برکت نه شي د احم ډيرد فاسده عقیده ده چې ضرور بې بولی عمل بې هم فاسد پېرې تر فرضو او واجبو بې زيات اهتمام کوي له دې خرابو سره سره د تجربه هم ده چې نيت يې بالکل خراب وي ثواب يې مقصود نه وي . او دا خيال يې وي چې که چېرې حلولی پخه نکړي نو خلک وايي دا مسکين شوی دی . د دې تهمت دليري کولو دپاره چې څومره تکليف وي ضرور يې کوي . د داسې نيت صرف (يوازی) فخر او اسراف دی چې گناه يې بار بار ذکر شوی ده کله کله داسې هم کيږي چې د دې لپاره په سودا و قرض پيسې واخلي . چې دا ځان نه لويه گناه ده شپږم : کوم څوک چې د کومک مستحق وي هغه ته هېڅ نه ورکوي . افلا چې په کور کې څه پاخه وي د احم نه ورکوي اکثره مالدار خلک چاته په معاوضه شي ورکوي او نيت يې داوی چې

فلانکې ماته سې را کړې دی که بې زړه ورنکړم نو هغه به څه وايي ، پدې کې هم هغه رڼا کارې او تفاخر ده او د بعض خلگ دنعان په پنځلسمه منشور دال ضرور بخوی ، ددې ديجد تاريخ معلوم نه دی خو دومره ويلای شو چې داکار ښکاره گناه ده اتم ځينی خلگ داسې هم سته چې په دې شپه (دبرات شپه) دنفلو لمونځو لپاره خلگ راجمع کوي تر څو دشپې روڼول ورنه اسان شي داهم له شريعته مخالف کار دی ، البته که چېرې اتفاقاً خلگ جمع شول پدې کې بې کوره ممانعت نشته نهم ځينی خلگ په دې شپه لوبښي نوي کوي کورونه چونه کوي او څراغونه ډير لگوي او داسې نور دبدعت کارونه کوي ، داب لکل دکفر و نقل دی او په حديث شريف کې سنډه حرام بلل شوی ده (اصلاح لړۍ ص ۱۳۴ حضرت علي ع.نوی ۵)

په هندوستان کې غير مسلم خپل جشنونه له دالبو څخه رااخستې دي چې لوبښې بد لوی او څراغونه هم روښانه کوي ، دهغو داعقیده ده چې په دې کار سره دهغوی مذهبي مشران خوشحاله کېږي ، خو اکثرو مسلمانانو دارسم خپل کړی دی داب لکل حرام دی پکار ده چې ځان ترينه ليرې وساتي . (الله اعظم ، محمد ، مبعث فایمی عرفه)

مسئله : داهم مشهوره ده چې دبرات دشپې په حلوی چی لمړنی روژه مات وشي داپير ثواب لری دا خبره غلطه او بی بنیاده ده . (اغلاظ انمواء مکمل ص ۱۳۴)

دبرات په شپه کې حلوی پخول او خوړل

سوال : دبرات په شپه حلوی پخول او خوړل څنگه دی ؟ که چېرې بې دثواب له نیټه پخه شي د'خه حکم نري ، همدا شان دداسې حلوی خوړل څنگه دی ؟

جواب : دبرات په شپه دخوشحالی او حلوی پخولو هیڅ ثبوت نشته ، لهذا داامور ناجائز او بدعت دی ، که چېرې بغیر دثواب له نیټه حلوی پخه شي نو بیا دبدعت تاکید مکښی دی ، باید لدې څخه هم ځان وساتل شي همدا

شان له داسې حلوی قبولولو څخه هم باید ځان وساتل شي ليکن دا حرام نه ده
(حسن الفتاوى سر ۳۸۵ ج ۱)

مسئله د دودۍ د تقسيمولو په متعلق په دې شپه کې زما تر نظر کوم روایت نه دی تیر شوی. البته ددې شپې فضیلت له لمر لويډو بيا تر صبح صادق ده (سپیده داغ) پورې ده. (نوی محمدیہ ص ۷۵ بک ۱)

د برات د شپې سنت اعمال

د برات د شپې خصوصیات خو معلوم شول. موږ ته څه کول پکار دي او د خدای جل جلاله د بیستمارة نعمتونو د لټولو لپاره څه وکړو؟
دا احادیثو له کتلو څخه ثابتېږي چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم په دې شپه درې اعمال کړي دي، ددې دریو سنتو طریقه ادا کول د خیر او برکت ثواب باعث دي: اول: د شعبان په پنځلسمه شپه بيله کومې ټولې هدیرې ته لارښی. او هلته په رمیدو سره د مغفرت دوعاوې وکړي که چېرې صدقه او خیرات کوي ثواب ور بخښي باید دعا مو رواجو تابع نه شي او تر شریعت تجاوز ونه کړي دوهم: په دې شپه کې وینس و اوسې د خدای جل جلاله عبادت او نفل لمونځ بيله جماعت څخه وکړي هر څومره چې مو په طاقت کې وي د قرآن کریم تلاوت وکړي یا یې واورې پر نبی کریم صلی الله علیه وسلم زیات شمیر درود شریف وواياست. د خپل ځان او ټولو مسلمانانو لپاره دوعا وکړي او له خپلو گناهونو څخه توبه و کاږي خصوصاً له هغو گناهونو څخه کوم چې د کولو د سبب سره په دې مبارکه شپه هم دوعا نه قبلېږي کوم څوک چې طویل (اوږد) لمونځ کول غواړي هغه دی صلوة تسبیح وکړي د خدای جل جلاله له ویرې دې وژاړي د خپل ځان اولاد مور و پلار او د ټولو مهمو امورو متعلق دې دوعاوې وکړي.

درې به ورځ دی نفل روزه ونیسې لکه څنگه چې د نبی کریم صلی الله علیه وسلم وټ ده (نومو لیلې و صوموا نهارها) یعنې به پنځلسمه د شعبان د شپې وپس و او سې او دوو ځی یې روزه ونسې. دا درې اعمال له نبی کریم صلی الله علیه وسلم څخه منقول دی باید درې سره به مسنونه طریقه سره ادا شي (د سیرت ص ۲۲)

تسبیح به عضو خاڼو کی د برات د شپې روڼولو لپاره خلک راټولوي، شپه روڼول په اجماع سره که څه هم اسانه ده لېکن د نفل عبادت لپاره د خلکو داسې راټول ځای کول صحیح نه دی همدا شان په مساجدو کی رابوځای کیدل لکه څنگه چې نن او سبا رواج ده. اکثر و علماؤ دامکروه بللی ده. په در مختار کی راغلی دی چی د کوچنی اختر لوی اختر د برات پنځلسمه درمضان المبارک لس اخیری شپې او د ذی الحجې لس لمرنی شپې په دی ټولو شپو کی پورته کدل او جلا جلا عبادت کول مستحب دی. په حدیث شریف کی یوازې درې اعمال ثابت دی دهغوی ادا کول به سنت طریقه سره موجب د ثواب دی. لمری: د برات به پنځلسمه هدیرې ته تلل مروت: دوعا او استغفار کول. که چېرې کومه صدقه یا خیرات کړی وې ثواب دی مړو نه وریځنیل. له دې دعاو څخه فائده رسول دی باید صدقه په ښه توگه سره وشی تر حورې پکښی رانه شي. دوهم: داسې روڼول او عبادت یوازې کول نه به اجتماعي ډول سره دریم: په ورځ یې روزه نیول. د دې اعمالو په سنت طریقه سره ادا کول نهایت مفید دی. (اصلاح نرسود ص ۱۳۴)

د برات د شپې خاصې دعاوې

اعوذ بعودك من عذابك واعوذ برضالك من سحتك واعوذ بك منك اليك
لا احصي ثناء عليك ايت كما انيت على نفسك (نرسود ص ۳۵۸ ۳۵۹)
اللهم ايت عمو نحب العفو فاعف عني (نرسود ص ۳۵۸ ۳۵۹)

نبی کریم صلی الله علیه وسلم بې بې عانشي . . . ته وویل: دادعا پخپله هم زده کړه او نورو ته یې هم ور زده کړه. ځکه چې حضرت جبرائیل علیه السلام داوغا ماته رازده کړی ده. علماؤ کرامو لیکلې دی چې دعا د دنیا د ټول خیر او برکت جامع کونکې ده. ځکه چې د الله جل جلاله له لوری وبنده ته عفو او بخښنه په دعا یوری ترلې لکه څنگه چې په یوه روایت کې راغلی دی چې: د بنده له لوری د حق تعالی په دربار کې د بخښنې او عفت تر سوال هیڅ شی افضل نشته تر څو چې ممکنه وي دادعاوې یادی کړئ او خپلو ماشومانو ته یې هم ور زده کړئ. ځکه چې نن سبا اکثره ماشومان د درواغو نکلونه یادوي او مور او پلار یې فخر هم ورباندې کوی که چېرې مو دانه یادېږي بیا په خپله ژبه د خیر او عافیت دوعاوی وکړي. که مو دادعا یاد وي مخکې درود وواياست بیا دوعا وکړي لکه: ای لویه خدایه! ته پر ټولو احسان کونکي یې پر تا څوک احسان نشي کولای. ای دلویې او مغفرت خاونده! له تا څخه سوا هیڅ معبود نشته نه ده بیوزلو مددگار یې او د پریشانیانو مشکل کشا یې ای الله جل جلاله! له تا څخه بغیر بل هیڅ څه نه غواړو یوازې ته ور کونکي یې ای لویه خدایه جل جلاله! که تا چېرې زه په خپل کتاب کې یې برخې او بی نصیبه لیکلی یم لویه خدایه جل جلاله په خپل فضل او کرم سره زما خواږی، بدبختی او کم رزقي رنګې کړي. دا خبره ستا په کتاب کې کوم چې دي پر اخيري نبی صلی الله علیه وسلم نازل کړي دي نو شته دي چې الله جل جلاله چې څه غواړي لیکي یې او چې څه وغواړي محو کوي یې ان الله علی کل شیء قدير یا الله جل جلاله له تا څخه کوم د پوښتنې خاوند نشته هر څه ستا په اختیار کې دي یا الله له تاسره ام الكتاب ده. یا الله جل جلاله ستا په روی سره زما

مشکلات او پریشانی ليرې کړې که زه په خبریم او کنه او په هرڅه ته عال
بی لویه خدایه جل جلاله تر ټولو نه دا حسن خاوند یې . لویه خدایه ! نیک
اولاد را کړې ماته بخښنه وکړې . یا الله جل جلاله ټول گناهونه صغیره و
که کبیره ښکاره وي که پټ ته راته بخښنه وکړې . یا الله جل جلاله زه
عیبونه پټ کړی معافي راته وکړې پر ایمان خاتمه را کړې . زما مو
اوپلار . استاذانو او ټولو مسلمانانو ته مغفرت وکړې ای لویه خدایه جل
جلاله ! موږ هر څه نه شو غوښتلای بس هغه غواړو چې زموږ نبی کریم
صلی الله علیه وسلم غوښتی دی او له کوم شی څخه چې په هغه سره نبی
صلی الله علیه وسلم ښاه غوښتي ده زه هم ترې پناه غواړم زموږ دعاوې
دنبی صلی الله علیه وسلم په وسیله قبولې کړې آمین یا رب العلمین
مولانا محمد رفعت فاضلی عفا الله عنه مدرس دار العلوم دیوبند

دقدر دشپې لوبې

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ بېشکه موږ قرآن کریم په ليله القدر کی نازل کړ
یعنی قرآن کریم له لوح محفوظ څخه دلیله القدر په شپه نازل شوی دي
، دا یوه خبره ددې شپې د فضیلت لپاره کافي ده چې دا عظیم کتاب په کې
نازل شوی دي ، په کومه شپه چې دا قرآن نازل شوی له دې سره سره نور ډیر
فضلتونه هم لري د نور تشویق لپاره دا ایت لولئ: وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ
ضرور به در ته معلومات وي چې داشپه څومره مبارکه او با فضیلته شپه ده
څومره فضائل او نیکۍ پکښې دي دیو څو فضائلو ذکر کوو: (لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ
مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ) دقدر شپه تر زرو شپو اولی او بهتره ده یعنی د زرو میاشتو
د عبادت چې کوم ثواب دی یوازې په دې مبارکه شپه کې عبادت تر دې

زيات ثواب لري او ددې زيادت علم هم نشته چې څومره زيادت (تَنَزُّلُ الْمَلَائِكَةِ) په دې شپه کې ملائکې راشوه کيږي:

علامه رازی رحمه الله ليکي چې کله په ابتداء کې خداي جل جلاله انسان پيدا کاوو ملائکو ور سره مخالفت ښکاره کړ. د لوی خداي جل جلاله په دربار کې يې عرض وړاندې چې ته جل جلاله داسې څوک پيدا کوي چې بيا به په ځمکه کې فساد کوي او وينې به بهوي، نن شپه چې دخداي جل جلاله په قدرت انسان دانه جل جلاله په عبادت او معرفت مشغول وويني ملائکه دمغذرت لپاره راکوزيږي. (وَالرُّوحُ فِيهَا) په دې شپه کې روح القدس (جبرائيل عليه السلام) هم راکوزيږي، له نبی کریم صلی الله عليه وسلم څخه روايت دی: چې جبرائيل عليه السلام له يوې ټولۍ د ملائکو سره راکوزيږي، کوم شخص چې په عبادت مشغول وي دهغه لپاره درحمت دعاوې کوي (يَا ذَنْ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ) دخداي جل جلاله په حکم له هر خیر سره راکوزيږي په مظاهرحق کې ليکلي دي چې په دې شپه کې د ملائکو پيدائش شوی دی. د حضرت آدم عليه السلام دمادې جمع کيدل په دې شپه کې شروع شوی ده او په دې شپه په جنت کې ذرختې کرل شوې دي، د دعاو قبلیدل په ډيرو احاديثو کې راغلي دي. او په يوه روايت کې راغلي دي چې په دې شپه عیسی عليه السلام اسمان ته ختلی دی او په دې شپه د بنی اسرائيلو توبه قبوله شوی ده. (سَلَامٌ هِيَ) داشپه سر تر پایه سالمه ده يعنی دفرشتو له لوري په مؤمنانو سلام وې تر دې چې يوه ټولۍ د ملائکو ځي او بله راځي (حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ) داټوله شپه دبرکتونو او رحمتونو سره وي تر څو چې سپیدی راوخيژی، داسې نه چې دشپې په يوه

برخه کی برکت وی او په بله کی نه وې بلکه تر صبح صادق پورې ددې برکاتونه ظهور وی. (فضائل رمضان المبارک ص ۲۷ و معارف القرآن ص ۷۹۱ ټوک ۸)

د یوه سوال ځواب: دقدر شپه تر زرو شپو اولی بلل شوی ده ظاهره ده چې په دې زرو میاشتو کې هر کال دقدر شپه هم راځي نو حساب به څنگه کوو دتفسیر علماؤ ویلی دی چې دلته له زرو میاشتو هغه مراد دی چې پکښې دقدر شپه نه وی په دې لحاظ هیڅ مشکل نشته. (معارف القرآن ص ۷۹۲ ټوک ۸)

دا چې ویل کیږي چې دقدر شپه تر زرو میاشتو اولی ده، ددې مطلب دادی چې دزرو میاشتو په اندازه کښې چې څومره عبادت کیږي ددې شپې دعبادت تر دې زیات ثواب دی او څوښه؟ دا ځای جل جلاله ته معلومه ده کوم شی ته چې الله جل جلاله ډیر زیات ویلي وي دهغه زیاتوالی یې څه اندازه وې د دنیا دخلکو دستور دی چې یوه اندازه زیات شی ته په ډیروالی قائل وی او تر هغه یل زیات شی زیات نه بولی، یو په ظاهره ژور شی ډیر ژور بولی یوه دا خبره هم ده چې په هغه زمانه کی په عربو کی تر زرو زیات حساب نه وو لکه څنگه چې له ۱۰۰۰ زر کاله مخکی په دنیا کی د ۱۰۰ سیکرو ډیر اهمیت وو او نن؟ څنگه چې قران کریم دهغوی په ژبه وو او دهغوی له لهجه سره برابر وو بیا نو څنگه تر زرو زیات ویلای شوی؟ ځکه یې دهغوی د حساب اخیری درجه وویل د نورې ترقی لپاره الله جل جلاله دونه وویل چې ((تر دې هم زیات)) اوس تر دې د زیادت امکان نشته، کروړ، ارب، کهرب، نیل و سنگ او مها سنگ ټوله دی زیادت لاندی دې ګواکي چې دقدر دشپې د فضیلت هیڅ حد نشته. (محمد رفعت قاسمی غفر له)

ایا په ټوله دنیا کښې په یوه شپه کښې دقدر شپه وی؟

مسئله : د مطالعو دا اختلاف په سبب سره په مختلفو مملکتونو کې د قدر شپه په مختلفو تاریخو وی په دې کې هیڅ مشکل نشته ځکه چې په هر ځای کې د قدر د شپې تاریخ وی په همغه شپه د قدر برکات حاصلیږي (و الله سبحانه تعالی اعلم)

مسئله: کوم څوک چې د قدر په شپه د ماخستن او سهار لمونځ په جماعت سره ادا کړي بس د همدې شپې ثواب یې پیدا کړ چې زیات عبادت وکړ زیات ثواب ورکول کیږي. په صحیح مسلم کښی له عثمان غنی رضی الله تعالی عنه څخه روایت دی چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم وویل: کوم شخص چې د ماخستن لمونځ په جماعت سره ادا کړي گواکي د نیمې شپې د قیام ثواب یې پیدا کړ او چې د سهار لمونځ هم په جماعت سره ادا کړي گواکي د ټولې شپې د قیام او عبادت ثواب یې حاصل کړي. (معارف القرآن ص ۷۸۲ نوک ۸)

د قدر د شپې معنی

د قدر معنی شرف او عظمت ده. و دې شپې ته ليلة القدر ویل ددې شپې د عظمت په وجه ده حضرت ابوبکر و راق رحمة الله علیه ویلی دی چې و دې شپې ته ليلة القدر (د قدر شپه) ځکه ویل کیږي چې د کوم شخص تردې شپې مخکې دې علمي په وجه هیڅ قدر او قیمت نه وو. په دې شپه د توبې، استغفار او عبادت په وجه دا شخص هم د قدر او شرف خاوند کیږي.

د قدر بله معنی تقدیر او حکم هم کیږي ددی معنی په اعتبار د ليلة القدر د ویلو وجه داده چې په دې شپه د ټول مخلوق لپاره کوم ازلي تقدیر لیکل کیږي د بنده چې کومه برخه له دې رمضان المبارک تر بله رمضان پورې ده هغو ملائکو ته حواله کیږي کومې چې د تدبیر او تنفیذ لپاره مامورې دي. کوم علماء کرام چې له ليلة المباركة څخه د شعبان پنځلسمه شپه مراد وی، دهغې تطبیق دادی چې ابتداء فیصله د امورو په اجمالی شکل په دې شپه

کيږي او تفصيلات يې د ليله القدر په شپه کوم چې درمضان المبارک په مياشت کښي ده ليکل کيږي ددې تائيد د حضرت ابن عباس رضی الله تعالی عنه په يوه قول سره کيږي، چې الله جل جلاله د ټول کال د امورو فيصله د برات په پنځلمسه شپه کوي بيا د قدر په شپه د فيصلې مطابق فرشتو ته سپارل کيږي. (تفسير مظهری)

دامو مخکې هم ليکلي وو چې د امورو د فيصلې په دې شپه مطلب دادی چې په دې کال کې چې کوم امور نافذ کيږي، هغه له لوح محفوظ څخه نقل کيږي او ملاتکو ته حواله کيږي او اصلاً خوداتول تقدیرونه په ازل کښي ليکل شوي دي. (معارف انقران ص ۷۹۲ ټوک ۸) ۹۳

د قدر شپه څه ده؟

درمضان المبارک په شپو کښي يوې شپې ته د قدر شپه ويل کيږي چې ډيره دخير او برکت شپه ده په قران کریم کې دا شپه تر زرو شپو ښه بلل شوی ده زر مياشتې درې اتيا کاله او څلور مياشتي کيږي نيکبخته ته دی هغه څوک چې داشپه په عبادت کې تيره کړي او د ابرکات يې نصيب شي گواکي درې اتيا کاله څلور مياشتي يې په عبادت کښي تيري کړي، او د زياتوالي يې حال نه دی معلوم چې زر مياشتي تر څو مياشتو افضل دی (د عربو په محاوره کښي تر زرو زيات عدد نه وو) الله جل جلاله په حقيقت سره ډير لوی انعام پر خپل قدرمن مخلوق کړی دی په در منثور کې له انس رضی الله تعالی عنه څخه روايت نقل شوی دی چې نبی کریم صلی الله عليه وسلم وويل: د قدر په شپه الله جل جلاله زما پر امت يو خاص رحمت کړی دی چې پر نورو امتونو باندې نه وو په دې باره کې مختلف روايات دي چې ددې نعمت سبب څه وو. په ځينو احاديثو کې راغلی دی چې نبی کریم صلی الله عليه وسلم د تيرو امتو عمرونو ته فکر وکړ چې ډير زيات وو په دې خفه

شو چې زما دامت عمرونه ډير کم دی او په دې کم عمر کې ددومره زيات عبادت امکان نشته ، کله چې نبی کریم صلی الله عليه وسلم خفه شونو الله جل جلاله ددې مبارکې شېې برکت يې امت ته ور په برخه کړ ، که کوم نيکبخته دقدر (لس کاله يوه دقدر شپه) عبادت وکړ تردې اتيا کاله څلورو مياشتو څخه هم زياتيږي . په بعضو رواياتو کې راغلي چې نبی کریم صلی الله عليه وسلم دبنی اسرائيلو ديوه شخص ذکر کاوو ويې ويل چې زړ مياشتي يې جهاد کړی دی داصحاب کرامو ورباندې غبته پيدا شوه الله جل جلاله ددوی دجبري لپاره داشپه ورکړه په يوه روايت کې راغلي دي نبی کریم صلی الله عليه وسلم دبنی اسرائيلو دڅلورو اشخاصو ذکر وکړ: حضرت ايوب حضرت زکريا حضرت حذقیل او حضرت يوشع عليهم السلام چې دې ټولو انبياؤ اتيا کاله دالله جل جلاله په عبادت کې تير کړي وو او ديوې زرې برابر يې هم دخدای جل جلاله نافرمانې نه ده کړي .

ودی ته صحابه کرام حيران شول بيا حضرت جبرائیل عليه السلام حاضر شو او دقدر سورة يې ووايو ، له دې څخه علاوه نو هم مختلف روايات شته . دداسې قسم درواياتو دا اختلاف وجه اکثره دا کيږي چې کله دمختلفو واقعاتو وروسته کوم ايت نازل شې ټولو ته ئي نسبت کيدلای شي په هر صورت دسورة دنازلیدو وجه که هر څه وی لیکن دامت محمدی صلی الله عليه وسلم لپاره دادالله جل جلاله ډير لوی نعمت دی . داهم دالله جل جلاله يوه خاصه عطيه ده او دعمل کولو تو فیق هم تر هغه جل جلاله پورې موقوفه دی . (فضائل رمضان المبارک ص ۳۵ زمظاهر الحق جدید ص ۲۷۹ ټوک ۷)

دځټي شپه

ددې شېې دفضيلت لپاره که څه هم مستقل سورة نازل شوی دی له دې سره سره دوه حديثونه دنمونې په ډول ذکر کول غواړم:

عن ابی هريرة رضى الله تعالى عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
من قام ليلة القدر ايماناً واحتساباً غفر له ما تقدم من ذنبه (رواه بخارى ومسلم)

ژباړه له حضرت ابو هريرة رضى الله تعالى عنه څخه روايت دي چې نبی
کريم صلى الله عليه وسلم وويل چا چې د قدر شپه له ايمان سره د عبادت
په نيت وکړه له دې څخه مخکې گناهونه ټول ورته معافېږي.

تشرېح که چېرې د دنيا کارو باري ته د معلومه شي چې په فلانکې مياشت
کېنې، مونږ ته نژدې په يوه ښار کېنې يوه ميله جوړېږي چې تجارت پکېنې
ډيره ښه گټه کوي چې يوه روپۍ لس روپۍ گټې او ټول کال بيا له تجارت
څخه څوک خلاصېږي، تاسو فيصله وکړئ څوک به داپرېږدي؟ که چېرې
تاريخ ورته معلوم نه وي په ډيرو پوښتنو ضرور تاريخ معلوموي بيا هم که
ورته معلوم نشي خوشې مخکې هلته ورځې چې دازرينه موقعه راڅخه
تيره نشي. اوس دنيکانو دميلي هم دموښانو لپاره يوه زرینه زمينه
مساعده کړې ده. له دومره برکته سره ددې شپې مياشت هم معلومه ده،
بيا داهم معلومه ده چې په لسو اخيروکي ده. شپه نې ځکه نه ده معلومه
کري چې هغه څوک معلوم شي چې له خداي تعالى سره څومره محبت لري
لکه نبی کريم صلى الله عليه وسلم چې به ددې شپې لپاره مياشتې مياشتې
اعتکافونه کول، او چې معلومه شي چې ددې شپې پلټونکي څومره شپې
قربانوي؟ (الترغيب والترهيب ص ۹۰ ج ۲)

د شپې روڼولو مطلب دادي چې عبادت وکړي. لمونځ، ذکر او داسې نور،
او د ثواب دنيت مطلب ئي وي د شپې روڼولو مطلب دادي چې عبادت وکړي
، لمونځ، ذکر او داسې نور، او د ثواب دنيت مطلب دادي چې خاص د الله
تعالى درضا لپاره کېښي نه دريا او غرور لپاره محض عاجزې اختيار کړي
خطابي عليه الرحمة وايي: چې ددې مطلب دادي چې د ثواب يقين به يې وي

او په ارام زړه سره پر ځان تکلیف راولی ، نه په قراره زړه سره . ښکاره خبره ده چې څو مړه په اخلاص سره کښینی هغومره عبادت اسانه کیږي دا وجه ده چې څوک د الله تعالی په محبت کښی بوخت وي دهغه په عبادت کښی هیڅ مشقت نوي . دامعلومول هم ضروري ده چې په مخکنی ، حدیث او نورو حدیثو کښی چې د گناه ذکر ده د علماء په نزد گناه صغیره مراد ده ځکه چې په قران کریم کښی چې کله د گناه کبیره ذکر وشي ، ورسره ضرور د (الامن تاب) ذکر کیږي . په دې بناء علماء کرام وایي چې گناه کبیره بغیر له توبې څخه نه معافېږي . نو ځکه کله چې په حدیث د گناه د معافیدو ذکر راشی علماء کرام یې په صغیره سره مقیده کوي . د توبې حقیقت دادي چې پر تیرو گناهونو پښیماني او په آئنده کښی د نه کولو عزم که چېرې لږ څخه گناه کبیره وشي دهغه لپاره ضروري ده چې که د قدر شپه یا بله د قبولیت زرینه موقع وي باید ضرور د خپلو بد اعمالو څخه په پاک زړه سره په ټینگ عزم په زړه او ژبه سره توبه وکړي ترڅو چې الله تعالی له رحمت کامله متوجه شي له صغیره او کبیره هر قسم گناهونو څخه توبه وکاري ترڅو لوی خدای تعالی یې توبه قبوله کړي . (فضائل رمضان المبارک ص ۳۸) .

د ملا نکور اټل

عن انس رضی الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم اذا كان ليلة القدر نزل جبريل في كبكبة من الملكة يصلون على كل عبد قائم او قاعد يذكر الله عز وجل (كذا في المشكوة) .

حضرت انس رضی الله تعالی عنه له نبي کریم صلی الله علیه وسلم څخه روایت کوي چې د قدر په شپه حضرت جبرائیل علیه السلام د فرشتو (ملانکو) له یوې ټولۍ سره ځمکې ته راکوزیږي او دهغه شخص لپاره د خدای تعالی څخه درحمت غوښتنه کوي چې په عبادت او ذکر مشغول وي.

تشریح د حضرت جبرائیل علیه السلام راتگ له ملانکو سره په قران کریم کې ثابت دي او په ډیرو احادیثو کې هم په صراحت سره دا خبره ذکر شوی ده چې جبرائیل علیه السلام و ملانکو ته د وظیفه ورکوي چې د هر څوک او شاغل کور ته لاړي شي او مصافحه (روغې) ورسره وکړي.

د حضرت ابن عباس رضی الله تعالی عنه په حدیث کې راغلی دي چې د جبرائیل علیه السلام په ویلو سره ملانکې سره جلا جلا شي او کوم کور کوچنی ، یالوی ، ځنگل او دښتې داسې چې مسلمان پکې وي او هلته ملانکې د مصافحې لپاره نه شي ورتللای لدې څخه مراد د خیر دوعا هم ده او پخپله روغې هم ځینې مراد ده ، ځکه چې فرشتې منجسم نور ده ، د نور له وجې موږ ته په نظر نه راځي محسوسیږي هم نه ، لکه څنگه چې مړه کیدونکي ته ملک الموت او نورې ملانکې راځي او خبرې ورسره کوي ، شاید چې نیکانو خلکو ته په نظر ورځي او محسوسیږي هم . (معدن د عباسي غفر نه)

مگر هغه کور ته نه داخليږي چې پکې سپی څنډیر یا ناوړه تصویر وي د مسلمانانو اکثره کورونه داسې دي چې د خدای تعالی لدې عظیم نعمت څخه بې برخې دي ځکه چې یوازې د خیالي بنسټ لپاره تصویرونه څپوي ځکه چې تصویر لگونکي ډیر بد بخت وي ، چې دده په سبب سره ټول کور د خدای تعالی له رحمت څخه بې برخې کوي . (فضائل رمضان ص ۴۰)

د قدر د شپې د نامعلوموالي سبب

عن عبادة بن صامت قال خرج النبي صلى الله عليه وسلم ليخبرنا بليلة القدر فتلاحى رجلان من المسلمين فقال خرجت لاختبركم بليلة القدر فتلاحى فلان وفلان فرفعت وعسى ان يكون خير لكم فالتسموها في التاسعة والسابعة والخامسة: مسكوة شريف ويخزي.

دپاره: حضرت عبادة بن صامت رضي الله تعالى عنه وايې چې نبي كريم صلى الله عليه وسلم ددې لپاره دباندي راووتې چې مونږ ته دقدر دشپې خبر راکړي لکن ددوو مسلمانانو جنگ وو نبي كريم صلى الله عليه وسلم وويل چې زه ددې لپاره راغلی وم چې تاسوته دشب قدر په باره کښې خبر درکړم. لکن دفلانکي او فلانکي په مينځ کښې جنگ وو چې دهغه په وجه يې تعين ورک شو يعنې له ذهنه يې ووتله يوازې دالله تعالى په علم کښې پاته شوه لهذا دنويشتم اوويشتم اوپنځه ويشتم په شپه کښې يې طلب کوي.

تشرېح: په دې حديث شريف کښې درې مضامين دغور وړ دي ترټولو اهمه هغه دوو مسلمانانو جنگ وو داداسې بدشې دي چې ددې په وجه دهميشه لپاره دقدر شپه نامعلومه شوه يوازې دانه بلکه جنگ هميشه ددې پرو برکاتو دمحرومۍ سبب کيږي. نبي كريم صلى الله عليه وسلم وايې چې ايا زه تاسوته تر صدقه، لمانځه او ترنورو افضل شې ونيسم؟ اصحاب کرام رضي الله تعالى عنهم ورته وويل، هو ضرور نبي كريم صلى الله عليه وسلم وويل ترټولو افضل په خپل مينځ کښې ښه سلوک دي او په خپل مينځ کښې جنگ دين ته نقصان رسوي لکه څنگه چې په (بال صفا) سره دسروينستان يودم صفاکيږي دخپل مينځ دجنگ په سبب سره دين همدا سې صفاکيږي (يعنې نیک اعمال ختميږي) نبي كريم صلى الله عليه وسلم دمسلमानو آبرو و(عزت) خرابول بدترين اوخيټ ترين سودبللی دي ليکن مونږ دجنگ په وخت کښې نه دمسلمانو دآبرو، نه دالله تعالى

او دهغه در رسول صلى الله عليه وسلم داواميرو لحاظ کوو ، په يوه روايت کښی راغلی دي چې دبرات په شپه دالله تعالى عام رحمت ومخلوق ته متوجه کيږی . او په معمولی بهانو ومخلوق ته مغفرت کوي ، ليکن دوو خلکو ته مغفرت نه کيږی ، يو کافر اوبل حاسد (ضد کوونکی) .

په يوه بل روايت کښی راغلی دي چې درې اشخاص دي دکومو چې لمونځ دقبليدو پخاطر ديوه بالنبت په اندازه هم ترسره پورته کيږی ، يوله هغو څخه هغه څوک ده چې له مسلمانانو سره جنگ کوي . (مسائل ومعارف اسلامي ص ۴۴)

بعض حضرات وايي چې له دغو دوو اشخاصو څخه چې په دې ځای کښی يې جنگ وو . ديوه نوم عبدالله ابن ابی حذر د اودبل نوم کعب بن مالک ؓ . (دشب قدر دن معلوم والی) مطلب دادي چې ددې دوو خلکو دجنگ په سبب سره زما څخه دهغه دقدر دشپې دتعيين علم محوشو . له دې څخه معلومه شوه چې په خپل مينځ کښی جنگ ، نفرت او دښمني کول ډير بدشی دي . ددې په وجه سره سړی له برکتو اونعمتو څخه بې برخې کيږی . دنبی کریم صلى الله عليه وسلم ددې وينا چې (شايد داستاسو لپاره بهتره وي) مطلب دادي چې دقدر شپه چې ماته متعینه شوی وه ، او اوس راڅخه هيره ده ، که چېرې ماتاسو ته ویلی وای تاسو به يوازې پر دې شپه اکتفا کړی وای اوس چې نامعلومه شوه يوازې دانه چې تاسو به ددې شپې دبیداره کولو لپاره سعی اوکوشش وکړئ بلکه طاعت اوعبادت به هم زیات وکړی . کوم چې ښکاره ده چې ستاسو لپاره گټه ده . (مقام عز و جده ص ۲۸۷ ج ۱)

دقدر دشپې دپتوالی راز

کوم شی چې ډير قيمتي او اهم وي هغه په ډير محنت سره حاصلیږی . نو دقدر دشپې په شان داسې لوی دولت څنگه بيله محنته پلاس راځی .

څکه يې د دې شپې تاريخ نامعلومه کړ د نبی کریم صلی الله عليه وسلم قول دي چې (عسی ان یكون خیر لکم) څه معلومه ده د تاريخ په نه معلومولو کښی به ستاسو لپاره خیر وي (ابن کثیر ص ۵۲۴ ج ۴)

ښکاره خبره ده که يې چېرې تاريخ معلوم شوی وای بیا به يې دومره قدر او برکت نه وای او بل دا چې همداشان بیا به يې بې قدرې سخته د بد نصیبۍ او بده خبره وه مفسر قران علامه ابن کثیر رح وایي چې د دې د پتوالی حکمت دادی چې د دې شپې طالب او شوقمن به د ټول رمضان المبارک د عبادت اهتمام وکړي . (ابن کثیر ص ۵۲۴ ټوک ۴)

که چېرې د قدر شپه معلومه وای نو ډیر کوتاه طبیعت خلکو به دنورو شپو بالکل اهتمام نه وو کړی او په دې صورت کښی د قدر د شپې په لټه د ډیرو شپو عبادت ور نصیب کیږي . یو حکمت يې دا هم دی چې ډیر خلک له گناه څخه بغیر د دې شپې اهتمام نه کوی ، د قدر د شپې د تعین په صورت کی که چېرې له چا څخه گناه شوی وای بیا به ډیره د اندیښنې خبره وای نبی کریم صلی الله عليه وسلم یو ځلی مسجد ته تشریف یووړ و یې لیدل چې یو صحابی ویده وو ، نبی کریم صلی الله عليه وسلم و حضرت علی رضی الله تعالی عنه ته و ویل چې دا ویښ کړه چې اودس وکړی ، حضرت علی رضی الله تعالی عنه هغه راپورته کړ لیکن له نبی کریم صلی الله عليه وسلم څخه يې پوښتنه وکړه چې ته خو د خیر پکار کی ډیر تلوار کوی ، تا ولی په خپله نه کړ پورته ؟ نبی کریم صلی الله عليه وسلم و ویل که چېرې دې سرې زما له وینا څخه انکار کړی وای ، زما له وینا څخه انکار کفر ته مفضی کیږي . او ستا له وینا څخه انکار کفر ته نه مفضی کیږي ، نو ځکه الله جل جلاله داشپه پټه کړه خلک د خدای جل جلاله له رحمته څخه بې برخې نه شي ، که چېرې په تعین سره یو چا گناه کړی وای ، د ا به يې ډیره د نافرمانۍ

خبره وای ، یوه وجه داهم کیدای شې چې که چېرې داشپه له چا څخه اتفاقا پاته شوی وای نو په راتلونکو شپو کې به یې افسوس کاوو او دهیڅ شپې عبادت به یې نه وای په نصیب شوی لیکن اوس خو اقلادرمضان المبارک یوه یادوې شپې دهر چا په نصیب کیږي . یوه نکته داهم ده چې څومره شپې په دې طلب کې تیری شې ددې ټولو مستقل ثواب ورکول کیږي ، له دې څخه علاوه نورې گټې هم لري ، دداسې امورو په وجه کې دالله جل جلاله عادت داسې جاری دی چې اهم شیان یې پټ کړی دی لکه اسم اعظم . دجمعی دورځی خاص ساعت او داسې نور شیان الله جل جلاله پټ کړی دی ، داهم ممکنه ده چې دجنگ په وجه دشب قدر تعین له مینځه تللی وی او دنورو مصالحو مذکور و و څخه دهمیشه لپاره تعین نه وی . (مستقل رمضان ص ۳۲)

دقدر دشپې علم حضرت محمد صلی الله علیه وسلم ته

ورکړل شوی وو

نبی کریم صلی الله علیه وسلم ته دقدر دشپې علم ورکړل شوی وو (ورته معلوم وو) هغه صلی الله علیه وسلم داصحاب کرام رضی الله عنهم ته دخبرورکولو لپاره له خپل کور مبارک څخه راووت کله چې یې ولیدل چې ددوو مسلمانانو په مسجد نبوی کی جنگ دی دجنگ دختمولو لپاره یې کوشش وکړ هغه وو چې له ذهن مبارک څخه یې ددې شپې تعین له مینځه ولاړ داوو دجنگ قباخت چې په سبب سره یې داسې زرینه موقع له لاسه ووتله . له دې څخه معلومیږي چې دمسلمانانو په مینځ کی جنگ کول خدای جل جلاله ته ډیر منفور (ناخوښ دی) له دې سره سره له ډیرو نعمتو ا ورحتو څخه دې برخې کیدو سبب گړزی ، باید ورڅخه ځان وژغورو .

له حضرت محمد صلی الله علیه وسلم څخه دهیریدو په سبب سره بل خیر او برکت هم رامینځ ته شو ، لکه څنگه چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم

پخپله ویلی دي چې دقدر دشپې په لټولو سره دامت ډیر د خیر او برکت خبره ده. او ددې شپې فکر او طلب کول یو بل مستقل نعمت دی چې که چېرې داشپه معلومه وای دانعمت به نه وای. (انوار الباری شرح البخاری ص ۲۹۱ ټوک ۲)

علامه زمخشری رح ویلی دی چې شاید دقدر دشپې دپتیدو سبب داوی چې هغه څوک چې ددې شپې په تلاش کی وی دکال ډیرې شپې روڼوی ترڅو یې ددې ټولوشپو عبادت په نصیب شی بل داچې که چېرې معلومه وای خلکو به خاص په دې شپه عبادت کاوو ډیر خیر او برکت خاوندان کیدل به، دنورو شپو په عبادت کی به یې کوتاهی کوله. ځکه داشپه پته شوه (عمدة القاری ص ۲۲۳ ټوک اول)

ایا دقدر شپه اوس هم باقی ده

حضرت مولانا انور شاه کشمیری رح صاحب محدث دار العلوم دیوبند ویلی دی چې په حدیث کی چې ((فرغت)) لفظ راغلی دی دلته دقدر دشپې بالکل ختمیدل ورڅخه مراد نه دی بلکه دتعیین علم یې پورته شو، که چېرې دقدر شپه پخپله نه وای نو نبی کریم صلی الله علیه وسلم چې ددې شپې دتلاش لپاره کوم حکم کړی ددې څه فائده ده؟ (انوار الباری ص ۱۳۱ ټوک ۲)

پنځه شیان پته شوی دی

دشب قدر دشپې قطعی تعین ځکه نشته، چې کوم شخص پر دې شپه خاص اکتفاء ونکړی، په دې شپه چې یې کوم عبادت کړی وی تر زرو میاشتو په ښه بللو سره به له نورو عبادت څخه محروم شوی وای، ځکه چې ویل به یې چې خدای جل جلاله راته داسې درجه راکړی ده چې په سبب سره یې جنت ته داخلېږم، ترڅو چې په عبادت کی سست او له الله جل جلاله څخه غافل نه شی ځکه داشپه پته شوه. دمعلومتیا په صورت کی به خلکو دنیوی خواهشات پوره کول، امید به یې وو چې دقدر شپې عبادت کافی

څخه هم بې خبره کړل که چېرې چاته معلومه وای چې زه به په فلانکې تاریخ
 مرم، بس ددې خواهشات به یې پوره کول او په اخیر کې به یې توبه ایستله
 عمر یې ځکه نامعلومه کړ چې هر انسان (مسلمان) همیشه په ویره کې وی
 ښه اعمال کوی ترڅو داخرت سعادت ور په برخه شی. نبی کریم صلی الله
 علیه وسلم ویلی دی چې پنځه شیان یې د پنځو شیانو په وجه پټ کړل:
 اول: دخلگو پر عبادت د خدای جل جلاله رضامندی ښکاره کول
 دوهم: دخلگو پر گناهونو خپل قهر او غضب ښکاره کول
 درېیم: وسطی لمونځ په نوزو لمونځو کې
 څلورم: خپل دوستان په عامو خلگو کې
 پنځم: درمضان المبارک په میاشت کې د قدر شپه. (غټه الطالین ص ۳۸۰)

بدنصیبه څوک دی ؟

د دنیا دخلگو په نظر خو هغه څوک ډیر ناپوه او بدنصیبه او محروم هغه
 څوک دی چې دکاروبار میاشت هسې بې گټې تیروي لیکن د نبی کریم
 صلی الله علیه وسلم په نزد تر ټولو بدنصیبه هغه څوک دی چې د نیکیو
 زرینه موقع له لاسه ورکړی او هیڅ عبادت نه کوی لکه چې وایې:
 عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ دَخَلَ رَمَضَانَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ هَذَا الشَّهْرَ قَدْ حَضَرَ كُمْ فِيهِ لَيْلَةٌ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ مَنْ حَرَمَهَا
 فَقَدْ حَرَّمَ الْخَيْرَ كُلَّهُ وَلَا يُحْرِمُ خَيْرَهَا إِلَّا مَحْرُومٌ . (ابن ماجه ص ۱۲۰ ټوک ۲)
 حضرت انس رضی الله تعالی عنه روایت کوی چې یو ځلی درمضان
 المبارک میاشت راغله نبی کریم صلی الله علیه وسلم وویل تاسو ته
 دامیاشت راغله په کوم کې چې یوه شپه تر زرو میاشتو بهتره ده . کوم

څوک چې د دې شپې له برکته بهې برخې شو گواکې له ټولو برکتو بهې برخې شو ، او له دې څخه محروم هغه څوک دی چې په رښتیا محروم دی .

یوازې دایمان د کموالی او بدنصیبۍ خبره ده ، کله نو دیوې شپې روڼول څه خبره ده ؟ ایا اکثره خلک ټوله شپه وینس نه وی ؟ ایا اتلس اتلس ساعته مسلسل خلک په خوړلو څښلو او کارونو بوخت نه وی ؟ مگر ژړا پر دې ده چې د خدای جل جلاله درضا لپاره به څوک پورته شی . د مرگ مخکې ژوند لپاره خو دا ټول تیاری او بندوبست کوی لیکن د مرگ وروسته ژوند لپاره به څوک تیاری وکړي ؟ باید ټول د مرگ لپاره تیاری وکړو او توبه برابره کړي . چې څوک به نه کوی دهغه په بد بختی کی څه شک دی ؟ چې څوک د شپیتو یا او یا و کلو د ژوند لپاره شپه او ورځ پرځان یوه کوی په یو رنگه روزی (رزق) پیدا کوی ، لیکن دلکو او کروړو د ژوند لپاره نه بلکه د بې شمیره کلونو د ژوند لپاره هیڅ نه کوی . نبی کریم صلی الله علیه وسلم د دې شپې د پیدا کولو لپاره درمضان المبارک لمړۍ لس ورځې اعتکاف وکړ ، بیایې لس ورځې اعتکاف وکړ چې په دې شلو ورځو کی ئې شب قدر پیدا نکړ بیایې په اخیرو لس ورځو کی اعتکاف وکړ او ټول عمر یې بیا دا د اخیری لس ورځې اعتکاف کاوو . (ترمذی غنۍ دی ۱ ص ۱۵۷ د مشکوٰۃ شریف په ج ۱ ص ۱۸۲)

څه معلومه ده چې د شپې دا اخیری برخه به شب قدر وي

ځینی خلک د افکر کوی چې ټوله شپه روڼول مشکل کار دي ، او په لږ پور ته کیدو کښی څه فائده ده ؟ ځکه نو ټوله ویده وي . دا غلطه ده ځکه چې که اکثره شپه روڼه کړی ، انشاء الله د دې شپې فضیلت به یې نصیب شی . او ټوله شپه روڼول څه مشکل ده ؟ موږ اوتاسو وینو چې په تیره روژده کښی څومره خلک ژوندي ؤ خو تل نشته ، اود هغوی لپاره هغه اخیری میاشت دروژې وه ، موږ څه خبر یو چې په راتلونکی میاشت کښی به څوک ژوندي

وي؟ ددې لپاره که چېرې يوه يا دوې شپې روڼې کړو څومره لويه څېره ده که ټوله شپه نشو روڼولای اکثره حصه خو بايد زونه کړو ، او که اکثره روڼوو بايد اخيري حصه زونه کړو ځکه چې په دې وخت کېنې په عبادت کېنې اسانتياوي او دا حصه د شپې تر لمړنۍ حصې افضله هم ده . (رمضان څنۍ ده ۱۲۳)

د خدای تعالی حکمت

که چېرې مسلسل د لسو يا پنځو شپو دروڼولو حکم شوی وای ، ډيرو خلکو به د اهمت نه وای کړی که يې کړی وای هم صحت او بدن ته ډير تاوان و . ځکه نو الله تعالی په طاق شپو کېنې (يوويشتم ، درويشتم) يعنې يوه شپه استراحت او بله شپه عبادت د اتقسيم په په داسې ډول سره کړی دي چې هم عبادت کيدلای شی او په بله کېنې استراحت او آرام کيدلای شی ځکه نو بدن ته هم کوم نقصان نه رسيږی . (روژه مبارکه څنۍ ده ؟ ص ۱۵۹)

د قدر شپه کله راځي ؟

عن عائشة رضي الله عنها قالت قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
تَحْرَوْنَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ فِي الْعَشْرِ الْآخِرِ مِنْ رَمَضَانَ . (مشکوٰۃ شريف عن البخاري شريف)
حضرت عائشة رضي الله عنها له نبي كريم صلى الله عليه وسلم څخه روايت کوي چې ويل يې : د قدر شپه درمضان المبارک د اخير ولسو په طاق شپو کېنې لټوي .

تفريح د علما په نزد د اخيري لسو له يوويشتم څخه شروع کيږي عامې مياشتې (۲۹) او يا (۳۰) شپې وي ددې حساب په مطابق د حديث له رويه ، (۲۹، ۲۷، ۲۵، ۲۳، ۲۱) شپو کېنې شب قدر لټول پکار ده مياشت که (۲۹) يا (۳۰) وي فرق نه کوي .

۱.۵ : حضرت ابوذر رضي الله تعالى عنه وايي چې ماله نبي كريم صلى الله عليه وسلم څخه پوښتنه وکړه چې د قدر شپه د نبي كريم صلى الله عليه

وسلم تر زمانې خاص ده يا وروسته هم وي؟ نبی کریم صلی الله عليه وسلم وویل چې تر قیامتہ پورې شته بیا می پوښتنه وکړه چې درمضان المبارک په کومه حصه کښی ده؟ نبی کریم صلی الله عليه وسلم وویل په عشره او اول او عشره دوهم کښی یې تلاش کړه. بیا نبی کریم صلی الله عليه وسلم په خبرو مشغول شو چې بیا می موقع پیدا کړه ومي پوښتل چې د عشره په کومه برخه کښی ده. نبی کریم صلی الله عليه وسلم دومره ناراضه شو چې نه لږي څخه مخکې دومره غصه شوی وو او نه وروسته، اوو یې ویل چې که د الله تعالی مقصود ښکاره کول وای ولی یې پتوله بس دا خبر لسو په طاق شپو کښی تلاش وکړه او نوره پوښتنه مه کوه دامام ابو حنیفه رحمه الله قول دي چې د قدر شپه په ټول رمضان المبارک کښی دائره ده. صاحبین وایې چې په ټول رمضان کښی یوه متعینه شپه ده خو معلومه نه ده دامام شافعی رحمه الله راجح قول دادی چې یوویشتم په شپه زیات احتمال پکښی ده امام مالک رحمه الله او امام احمد حنبل رحمه الله وایې درمضان دا خبر ولسو په طاق شپو دائره ده چې کله په یوه شپه او کله په بله شپه وي.

د جمهورو علماء رایې داده په اوویشتم زیات امید دي په هر صورت دهر شخص دخپل همت موافق په ټول کال کښی تلاش کول پکار ده. ممکنه ده له رمضان المبارک دباندې وي. که دامشکل وي درمضان المبارک اخبري طاق شپې خو ضروري ده چې روڼی شی، ښه داده چې اخبري عشره ټوله روڼه شی. که داهم نه وي داوویشتم شپه خولازمی چې روڼه شي که له چاسره دخدای تعالی خاص رحمت ملگری شي او دانعمت یې په نصیب شي د دنیا تر ټولو خوښیو اولی ده که پیدانه شي بیا هم له اجر څخه خو خالی نه ده باید هر مسلمان ورور د ماښام او ماخستن لمونځ په جماعت سره ټول کال اداء کړي، ممکنه چې د شپ قدر په شپه یې هم د المونځونه په جماعت سره

وشی چې ده یرو جماعتونو ثواب به یې په نصیب شی . د خدای تعالیٰ خومره لوی انعام دي چې د دین په کار کښی چې کوشش وکړی که یې خاص مقصود حاصل نه شی خوییا هم دکوشش اجر و رګول کیږی .
(فضائل رمضان المبارک له ص ۲۹ تر ص ۴۷)

اووه عدد او د قدر شپه

حضرت ابن عباس رضی الله تعالیٰ عنه وایي چې د قدر د شپې د پیدا کولو لپاره په طاق عددو کښی فکر وکړئ او اووه عدده ډیر موزون او برابر په نظر راغلو . کله چې مې په اووه عددو کښی فکر وکړ راته معلومه شوه چې اسمانونه هم اوځمکې هم دي ، دریابونه هم اووه دي د صفا او مروا ترمینځ سعی هم اووه واره کیږی پر کعبه طواف هم اووه واره کیږی ، او شیطانون هم په اووه ډبرو ویشتل کیږی دانسانو تخلیق هم پر اووه اندامو شوی دی ، دانسان رزق هم اووه دانې ده دانسان په مخکې غاړونه هم اووه دي : دوه غوږونه ، دوې سپرېمې دوې سترګې اویوه خوله ، درحم حالتونه هم اووه دي دقران کریم قرائتونه هم اووه دي سجده هم پر اووه اندامو کیږی ددورځ دروازي هم اووه دي ددورځ نمونه هم اووه دي ددورځ طبقی هم اووه دي اصحاب کهف هم اووه دي . دعاد قوم هم په اووه شپو کښی په هوا (باد) هلاک شول . یوسف علیه السلام هم اووه کاله په زندان کښی تیر کړل ، دیوسف علیه السلام په قصه کښی ذکر شوی غوايي هم اووه دانې وو ، وچکالي او هم اووه کاله وه آبادي هم اووه کاله وه (دمصر دپاچا خوب او دیوسف علیه السلام تعبیر ته اشاره ده) پنځه وخته لمونځونه اولس رکعته کیږی او الله تعالیٰ وایي چې له حج وروسته اووه روژې ونیسئ ، دنسب له مخې له اووه قسم ښځو سره نکاح کول حرام دي ښې کریم صلی الله علیه وسلم وایي چې کله سپي په یوه لوبښې کښی خوله ووهي باید اووه واره پریمنځل شي ،

لمړي په خاورو او بيا په اوبو سره په سورة انا انزلنا کښی ترسلام لفظ پوری او ویشته حروف دي حضرت ايوب عليه السلام په مصيبت کښی اوه کاله مبتلا ؤ. حضرت عائشة رضی الله عنها وايي چې کله زه نبی کریم صلی الله عليه وسلم په نکاح کولم زه داو وکلو وم او د گرمۍ ورځی هم اووه وي درې دېهاگن ورځې او څلور دچست ورځی دي (دا په هندي حساب سره دي). او په همدې ورځو کي گرمې پای ته ورسیده نبی کریم صلی الله عليه وسلم وايي چې زما دامت شهيدان هم اووه رنگه دي: (۱) چې د خدای تعالی په لاره کښی مړشی (۲) چې د طاعون له مرضه مړی شی (۳) چې د سل له مرضه مړشی (۴) چې په اوبو کښی غرق شی (۵) چې په اور کښی و سوځل شی (۶) چې د اسهال (امل) په مرض مړشی (۷) هغه پنځه چې پر اولاد مړه شی. الله تعالی قسم هم پر اوو شيانو کړی دي (۱) په لمر (۲) د ځانېت په وخت (۳) په سپوږمۍ (۴) په شپه (۵) په ورځ (۶) په اسمان (۷) په هغه ذات چې ځمکي او اسمانونه يې پيدا کړي دي (د اتول شيان اووه اووه دي). حضرت موسی عليه السلام اوږدوالی هم اووه گزه وو او د عصا اوږدوالی يې هم اووه گزه وو.

په زړه پورې نتيجه

لدي بيان څخه ثابته شوه چې د اتول شيان الله تعالی اووه اووه پيدا کړي دي نو شايد چې درمضان المبارک په اخبري عشره کښې د قدر شپه د اوويشتم په شپه وي. په قران کریم کښی د (سلم هي حتى مطلع الفجر) کښی دهی لفظ له اوويشتم لفظ وروسته راغلی دي له دې څخه هم معلومېږي چې د قدر شپه په اوويشتم درمضان المبارک. (غنية الطالبين ص ۲۷۸).

د (۲۲) وويشتم په شپه د قران کریم ختمول څنګه دي ؟

سوال درمضان المبارک داخیری عشره په طاق شپو کې دقدر دشپې دپلټلو حکم شوي دي. نو هر کال ددې میاشتې په اوویشتمه شپه خاص عبادت کول ددې شپې خاص قدر کول او قرانکریم په دې شپه کې ویل بدعت دی کنه؟ خاص په دې شپه کې زیات عبادت کول او دحافظانو کرامو دقرانکریم ختمول په دې شپه کې څنگه دي؟

جواب دقدر شپه داخیری عشره په طاقو شپو کې دتلاش کولو حکم شوی دی لیکن ډیرو علماؤ له قرانو څخه داوویشتم شپې ته ترجیح ورکړی ده او غالب گمان هم دادی چې داوویشتم شپه ده. لیکن پردې باندې یقین کول صحیح نه دی چې نورې شپې دظن غالب پر بناء نفی کړي. که چېرې داوویشتم په تراویح کې ختم دقران کریم وشي دامستحب دی، لیکن په یقیني توگه دا دقدر شپه بلل او نورې شپې نفی کول بالکل غلط دی. بایدختم هم دهمیشه لپاره په دې شپه کې التزام ونه شي، عبادت، تلاوت، لمونځ او په اجتماع سرده په مساجدو کې ادا کول بدعت او مکروه دی. (فتاوی محمودیه ص ۸۹ توك ۱۱)

دقدر دشپې علامې

وَمِنْ أَمَارَاتِهَا أَنَّهَا لَيْلَةٌ بُلُجَّةٌ صَافِيَةٌ سَاجِيَةٌ لَا حَارَةً وَلَا بَارِدَةً كَانَ فِيهَا قَمَرًا سَاطِعًا وَلَا يَنْتَحِلُ أَنْ يَرْمَى بِهِ تِلْكَ اللَّيْلَةُ حَتَّى الصَّبَاحِ وَمِنْ أَمَارَاتِهَا أَنَّ الشَّمْسَ تَطْلُعُ صَبِيحَتِهَا لَا شُعَاعَ لَهَا مُسْتَوِيَةٌ كَأَنَّهَا الْقَمَرُ لَيْلَةُ الْبَدْرِ وَحَرَّمَ اللَّهُ عَلَى الشَّيْطَانِ أَنْ يَخْرُجَ مَعَهَا يَوْمَئِذٍ.

(درمنثور عن احمد والبيهقي)

ژباړه: ددې شپې له نورو علاماتو سره سره یوه غلامه داهم ده چې داشپه به رونه او روښانه وي پاکه او نرمه، نه ډیره گرمه (توده) نه ډیره یخه (سړه) بلکه معتدله به وي، گواکې دانوارو دډیروالی له وجې به سپوږمۍ

روښانه وی . په دې شپه کې ترسهاره شیطانان په ستورو نه ولی ، یوه علامه یې داهم ده چې ددې شپې په سهار چې لمر راخیژی بیله له شعلو څخه به وي . بالکل روښانه به وي لکه دڅوارلسم سپوږمۍ ، الله جل جلاله په دې له لمر راختلو شیطان منع کوی (د نورو ورځو په خلاف ځکه چې دلمر له راختلو سره شیطان هم ښکاره کیږي)

تفسیر: په دې حدیث شریف کې دقدر دشپې یو څو علامې ذکر شوي دي چې وضاحت ته یې احتیاج نشته ، له دې څخه علاوه په ډیرو احادیثو کې مختلفې علامې ذکر شوي ، همداشان دهغو نیکبختو له اقوالو څخه چې ددې شپې فضیلت یې په برخه شوی دی ، ډیر مهمه علامه داده چې کله په دې شپه سهار لمر راخیژی او بغیر له شعلو څخه راخیژی دا علامه همیشه وی ، له دې علاوه نورې علامې ضرورې اولازمې نه دی . (فضائل رمضان ص ۴۸)

په احادیثو کې دقدر دشپې ډیرې علامې ذکر شوي دي ، په کومه شپه چې دا علامې پیداشوی ښکاره خبره ده چې دا دقدر شپه ده .

۱- ترټولو صحیح علامه ددې شپې داده چې کله ددې شپې په سهار لمر راخیژی بالکل داسې وي لکه دڅوارلسم سپوږمۍ تر عامو ورځو یې رڼا یوڅه کمه وی . (عینی شرح بخاری ص ۳۲۵ ټوک ۵)

دا علامه ډیرو خلکو ازمويلې ده او همیشه پیداکيږي .

۲- داشپه خلاصه او روښانه وی (مسند احمد رواه العینی ص ۳۲۵)

۳- داشپه نه ډیره گرمه نه ډیره یخه وی (ابن کثیر ص ۴۳۱ ټوک ۴)

۴- په دې شپه کې ستورې لر او برنه غورزیږي (ابن کثیر ص ۴۳۱ ټوک ۴) ۱۱۰-

۵- امام ابن جریر طبري رحمه الله له بعض اکابرو څخه نقل کوی چې په دې شپه کې هر شی په ځمکه پروت وی او سجده کوی او بیا بیرته خپل اصل ته رډیږي (عینی ص ۳۲۵ ټوک ۵)

- لیکن د اشیان هر چاته نه معلومیږي که څه هم ډیره توجه ورته وکړي
- ۶- بعض علماء د تجربې له مخې ویلي دي چې په دې شپه کې د سمندرونو (دریابونو) او څاه گانو تروی او په خوږې وی (نور الندی ص ۳۷)
- داهیڅ د حیرانتیا خبره نه ده . په دې شپه کې د خدای جل جلاله درحمتونو په لرې کښی مسلسل بارانونه هم شروع کیږي ، دانه ده ضروری چې هر وخت او په هر ځای کښی وی .
- ۷- بعضو خلکو ته یو قسم خاصه روښنایي هم په نظر راځي لیکن هغه خپل حالات لري ، دا کومې خاصې علامې نه لري باید غامو خلکو ته نه شي پیدا (رمضان څشې ده؟ ص ۱۶۰)

د قدر د شپې اعمال

عن عائشة رضی الله عنها قالت قلت یا رسول الله صلی الله علیه وسلم أَرَأَيْتَ إِنْ عَلِمْتُ أَى لَيْلَةٍ لَيْلَةُ الْقَدْرِ مَا أَقُولُ فِيهَا قَالَ قُولِى اَللّهُمَّ اِنَّكَ عَفُوٌّ تَحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّى (ترمذی وفی المشکوة)

ژباړه : حضرت عائشة رضی الله عنها له نبی کریم صلی الله علیه وسلم څخه پوښتنه وکړه : اى د خدای تعالی رسول له ۱ که چېرې ماته د قدر شپه معلومه شي باید کومه دعا وکړم نبی کریم صلی الله علیه وسلم ورته وویل : ته دادعا وکړه : اى لویه خدای جل جلاله بې شکه چې ته معاف کونکى یې او ته عفو خوښوي ، نوماته هم معافي وکړي (ترمذی مشکوة).

تشریح : د ډیره جامع دعا ده ، چې له الله تعالی څخه د گناهونو د معافولو غوښتنه کیږي . او هغه یې انشاء الله معافوي . له دې څخه ښه خبره بله کومه ده (فضائل رمضان ص ۴۹).

عبدالمطلب رضی الله تعالی عنه ته وویل : ای عباسه ! ای زما قدرمنه اکا ! ایا زه ستا په وړاندې یوه د قدر وړ او قیمتي تحفه وړاندې کړم ؟ ایا زه تاته یوه خاصه او مهمه خبره وکړم ؟ ایا زه ستا لپاره لس کارونه اولس خدمتونه وکړم ؟ یعنی یو داسې عمل درته وښیم چې تاته لس فائدي ورسوي دا یو داسې عمل ده چې په کولو سره به یې خدای تعالی ستا مخکې ، وروسته ، زړې ، نوې ، هیرې ، پیاد ، صغیره ، کبیره ، پټې ، او ښکاره گناوې معاف کړي دا عمل صلوة التسبیح دي ، ای گرانه اکا ! که چېرې کولای شې چې هره ورځ د المونځ وکړې ډیره ښه ده اودا که نه وي دهرې جمعې په ورځ ، که نه نو په کال کېنې یې یو ځلې کوه که دا هم نه شې کولای په ټول عمر کېنې خویې یو ځلې ضروري وکړه (ابوداؤد ابن ماجه)

بدي لمانځه کېنې یوه خاصه باريکۍ

حضرت شاه ولی الله محدث دهلوی رحمه الله د صلوة تسبیح په باره کېنې یوه خاصه باريکۍ لیکلې ده چې حاصل یې دادی چې له نبی کریم صلی الله علیه وسلم څخه په لمانځه کېنې ډیر اذکار ثابت شوي دي (خصوصا په نفلي لمونځو کېنې د الله تعالی دهغو بندگانو لپاره چې ، په لمونځونو کېنې داسې اذکار نشي ویلای ، ترڅو چې له دې مبارکو اذکارو څخه یې برخې نشي نو یې صلوة التسبیح لمونځ پیدا کړ ځکه چې په دې کېنې د خدای تعالی ذکر ، تسبیح او تحمید په زیات شمیر سره راغلی دي ، لکه څنګه چې د یوه کلمه په وار وار ویل کیږي ځکه و عامو خلکو ته مشکل نه وي .

د صلوة التسبیح خاص تاثیر

دلمانځه په سبب سره گناهونه معافيدل اود معصياتو له ناپ کې څخه پاکيدل په اصولي توگه له قران کريم څخه ثابتېږي: (وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذَكَرَى لِلذَّاكِرِينَ: سورة هود باره ۱۲) ليکن په دې تاثير کښې چې د (صلوة التسبيح) خاص مقام او مرتبه ده، د حضرت عبد الله بن عباس رضی الله تعالی عنه په پورتنې حديث کښې ذکر شوي ده. يعنی ددې لمانځه په سبب سره الله تعالی دبنده، مخکې، وروسته، زړې نوې هيرې، يا دې، صغيره، کبيره پتې او ښکاره ټولې گناوې معافوي. او په يوه روايت کښې راغلي دي چې نبی کريم صلی الله عليه وسلم يوه صحابي (حضرت عبد الله بن عمر رضی الله تعالی عنه ته د صلوة تسبيح له ښوولو وروسته وويل:

(فَإِنَّكَ لَوُكُنْتَ أَعْظَمُ أَهْلِ الْأَرْضِ ذَنْبًا غُفِرَ لَكَ بِذَلِكَ)

يعنی که ته چېرې تر ټولو گنهگار شې، بيا هم ددې لمانځه په برکت سره به تاته الله تعالی بخښه وکړي. (معارف الحديث ص ۳۷۲ ج ۳)

د بعض محققينو علماؤ قول دي چې له دې قدراو فضيلت معلوميدلو وروسته که څوک د المونځ نه ادا، کوي معلومه ده چې له دې سړي سره د دين قدر نشته. (شامی علم الفقه ص ۴۹ ج ۲).

د صلوة التسبيح ثواب عام دي

سوال: د صلوة التسبيح ثواب لکه څرنگه، چې نبی کريم صلی الله عليه وسلم خپل اکا حضرت عباس رضی الله تعالی عنه ته ويلي دي آيا نورو مسلمانانو ته هم داسې ده که نه؟

جواب: په حديث شريف کښې راغلي دي (إِنَّمَا لِعَمَالٍ بِالْأَنْيَاتِ).
(مشکوٰة شريف کتاب الايمان)

بېشکه عملونه په نیتونو سره دي ، که چېرې څوک خاص د خدای تعالی درضا لپاره د المونځ وکړي ، الله تعالی هرو مرو ثواب ورکوي لکه څنگه چې حضرت عباس رضی الله تعالی عنه ته تعلیم ورکړل شوی دي دادهغه صلی الله علیه وسلم خصوصیت نه وو ، لکه څرنگه چې د نبی کریم صلی الله علیه وسلم دنورو دعاو او اعمالو تعلیم عام وو . (فتاوی دارالعلوم ج ۳۱۳ ص ۴)

د صلوة التسيح جماعت

د نفلو لمونځو جمع که صلوة التسيح یا بل نفل وي په خاصه غوښتنه او اهتمام سر د نبي کول مکروه دي . (فتاوی دارالعلوم ج ۳۱۳ ص ۲ په حواله د معاصر ص ۳۳ نوک باب القوم والنوافل)

د تعلیم په غرض جماعت کول

سوال که درمضان المبارک په اخبري جمعه کښې صلوة التسيح په جماعت سره وشي ددې شرعي حکم څه دي ؟ امام داوایې چې جاهل (ناخبره) خلک صلوة التسيح نه شي کولای ، ځکه نو دامام په متابعت ورته ثواب ورکول کیږي .

جواب: ددې هیڅ اصل نشته ، په دې سره د قضا شوو لمونځو کفار نه کیږي دامام د افکر غلط دي ، دا عمل بدعت دي . (فتاوی دارالعلوم ص ۳۱۴ ج ۴)

په دې لمانځه کښې د لاس نیولو کیفیت

سوال د صلوة التسيح په قومه کښې لاس تر نامه لاندې نیول کیږي او که هسې پر ښودل کیږي ؟

جواب: خلاص نیول هم رواج دي . (فتاوی دارالعلوم ص ۳۱۳ ج ۴)

د صلوة التسيح طریقہ

صلوة التسيح څلور رکعت له نبی کریم صلی الله علیه وسلم څخه منقول دي اولی داده چې څلور سره په یو د سلام سره وشي ، که په دوو سلامو سره

وشي بياهم روا ده يعنې په يوه نيت سره څلور ركعت هه كولاى شي اودوه ركعت هه كولاى شي . په هر ركعت كښي پنځه اويا (۷۵) واره سبحان الله ويل كيږي چې په ټول لمانځه كښي درې سوه واره كيږي ، دلمانځه كولو ترتيب يې دا دي چې نيت وكړى (نويت ان صلى اربع ركعات صلوة التسبيح) يا په پښتو داسې ووايي چې نيت كوم دڅلورو ركعتو لمونځ دصلوة التسبيح) يا په زړه كښى دافكر وكړي چې په ژبه ويلو ته ضرورت نشته ، تكبير تحريمه دي ووايي لاسونه دي ونيسي (سبحنك اللهم دي بشپړه ووايي . بيا دې بغير له لاسو خلاصولو پنځلس واره داكلمه ووايي (سبحان الله والحمد لله ولااله الا الله والله اكبر بيا دي اعوذ بالله اوبسم الله او الحمد لله بشپړه ووايي يوسوره دي هم ورسره ووايي بيا دي لس ځله همدا كلمه ووايي بيا دې ركوع وكړي . اوپه قومه كښي دې له سمع الله لمن حمده اوربنالك الحمد وروسته لس ځله ووايي بيا دې په لمړۍ سجده جلسه اودوهمه سجده كښى لس لس ځله ووايي بيا په دوهم ركعت كښى ترالحمد لله مخكې پنځلس واره اوترالحمد اوسوره وروسته دې هم لس واره ووايي بيا په ركوع ، قومه دواړو سجدو اوجلسه كښى لس لس ځله . په يوه روايت كښي راغلي دي چې له سبحانك اللهم وروسته داكلمه نه ويل كيږي بلكه له الحمد لله اوسوره وروسته پنځلس ځله اوله دوهمې سجدې وروسته كښينستل او لس ځله دي ووايي اوپه دوهم ركعت كښي هم له الحمد لله اوسوره وروسته پنځلس واره اوله التحيات څخه وروسته لس واره ويل كيږي . همداشان په دريم اوڅلورم ركعت كښي هم له درود شريف څخه وروسته لس واره ، نورې تسبيح په خپل ځاى كښي ويل كيږي . دادواړې طريقې په ترمذي كښي ذكر شوي دي . هرروايت چې دچاخوښږ

وي عمل پرې کولای شي او اولی داده چې کله پریوه روایت او کله پر بل روایت عمل وکړي . (شامی)

تسبیحاتو د حساب طریقه

ددې لمانځه تسبیحات څنگه په یو خاص عدد سره پکار دي ځکه چې په ولاړې کنبې (۲۵، ۱۵) ځله ویل کیږي او په نورو ځایو کنبی لس لس ځله ځکه نو د حساب ضرورت دي که چېرې فکر د حساب لورته شي په لمانځه کنبې خشوع له مینځه ځي ځکه نوافقه او کرامو ویلي دي چې د حساب لپاره کومه علامه پکار ده مثلاً چې یو ځل یې ووايي پریوه گوته دي زور کوي همدارنګه دي ټول شمیر پوره کوي که څوک بېله له کومې علامې څخه ټول تسبیح په ذهن کنبې تیولای شي په دې شرط چې نور لمونځ ترینه هیرنه شي . (دیر د نه دد . شامی . علم الفقه ص ۵ ج ۲)

که ئې په لمانځه کنبې تسبیح هیري شي ؟

که چېرې تسبیح په یوه ځای کنبې یوڅه هیر شي . په بل داسې ځای کنبې باید وویل شي چې د دغه ځای په مثال وي . په دې شرط چې دا دوهم ځای دې ددې تسبیحاتو په ویلو سره ترمزکې لوی نه شي او ددې لویه دل ترمخکنې ځای منع وي . مثلاً : قومه لویه دل تر رکوع منع ده یعنې کومې تسبیح چې په رکوع کنبې پاتې شي په قومه کنبې نه ویل کیږي . بلکه په لمړنۍ سجده کنبې ویل کیږي د جلسې لویه دل تر سجدو منع ده نو ځکه د سجدې تسبیح چې پاته شي په جلسه کنبې نه ویل کیږي . باید په بله سجده کنبې وویل شي . (علم الفقه ص ۵۰ ج ۲)

په صلوٰة تسبیح کنبې که په یوه رکن کنبې تسبیح پاته شي په بل ځای کنبې دي ووايي ، لکن په رکوع کنبې که چېرې تسبیح پاته شي په قومه کنبې

دې نه وايي بلکه په بله سجده کښې دي وو ايي ځکه قومه او جلسه په نورو
تسبيح ويلو سره لويږي . (فتوى رحيمه ص ۲۴۲ ج ۱)

تَمَّتْ بِسْمِ اللَّهِ الْخَيْرِ

اللهم وفقنا بعمل يحبك في ليلة القدر والبراءة ايماناً واحساناً باحرمه
سيد الانبياء والمرسلين والصلوة والسلام عليه وعلى اله وازواجه
واصحابه واتباعه الى يوم القيامة والذين آمين يارب العالمين
محمد رفعت قاسمي غفرله مدرس دارالعلوم ديوبند (انديا)

مؤرخه (۲۰) رجب (۱۴۱۲) هجري .

مطابق (۲۲) جنوري (۱۹۹۲) عيسوي .

د ژباړې پاڼې: (۹) رجب (۱۴۲۷)

د پنج شنبی ورځ داگست (۲۰۰۲/۸/۳)

لويه خدايه جل جلاله ددې كتاب مؤلف ، مترجم ، ليكونكي ، تصحيح
كونكي ، چاپونكي ، خرڅونكي ، اخيستونكي ، كتونكي ، بل ته
ښوونكي ، رسونكي اوچې په هره برخه كې ئې كوشش كړي داټولو ته
همدارنگه دهغوی مور او پلار ، استاذانو ، قريبانو او ټولو مسلمانانو ته په
خپل خاص رحم هره شپه درحمت نظر وكړي او هر د شپه ئې شب قدر
وگرزوي . ترڅوچې ستارضا او بيا هم ستارضا ئې نصيب شي ، ددې
ټولو كارونو توان او توفيق هم تارا كړي . او تالره دي داسې حمد او ستاينه
وي چې له تاسو ابل چانه ده كړي او ستاير هغه بنده او دده پر ملگرو كورنۍ
او دوستانو دي صلوة او سلام وي چې ستا تر ټولو زيات خوښ دي او دهغه
شفاعت مو نصيب كړي . امين يارب العلمين

دنور القرآن ادارې خادم ستاسو ديني ورور

ابو خالد مولوی عبدالاحد

دلاس ته راوړلو ځايونه

- په خپله مکتبه رشیدیه کویټه
- مکتبه العرفان کانسي رود کویټه
- مکتبه محمدیه کانسي رود کویټه
- مکتبه نور القرآن پښتون اباد خدايداد چوک کویټه
- اسلامي کتاب گهر ستلاڼټ ټاؤن گول مسجد
- کليم استشنرز مسلم باغ
- مکتبه نشر القرآن نعيم مارکیټ قلعه سيف الله
- مکتبه عبدالعزيز ږوب
- مکتبه شاه محمد ږوب
- جدید کتب خانه وانه
- الفريدي کتب خانه خانوزي
- مکتبه محمودیه نزد اکر نسیم کلینیک پښین
- مکتبه اسلامیه پښین
- مکتبه رشیدیه لور لاني
- مکتبه سراج الدين دکي
- طالب جنرل ستور دکي
- ضياء القرآن کتب خانه بوغره رود چمن
- مکتبه حقانيه بوغره رود چمن
- اسلامي کتب خانه تاج مير رود چمن
- مکتبه علوم اسلامیه تاج مير رود چمن
- دارالخلاص محله جنگي پيښور
- مکتبه غفاريه ارگ بازار قندهار
- مکتبه رشیدیه سنگين بازار هلمند

